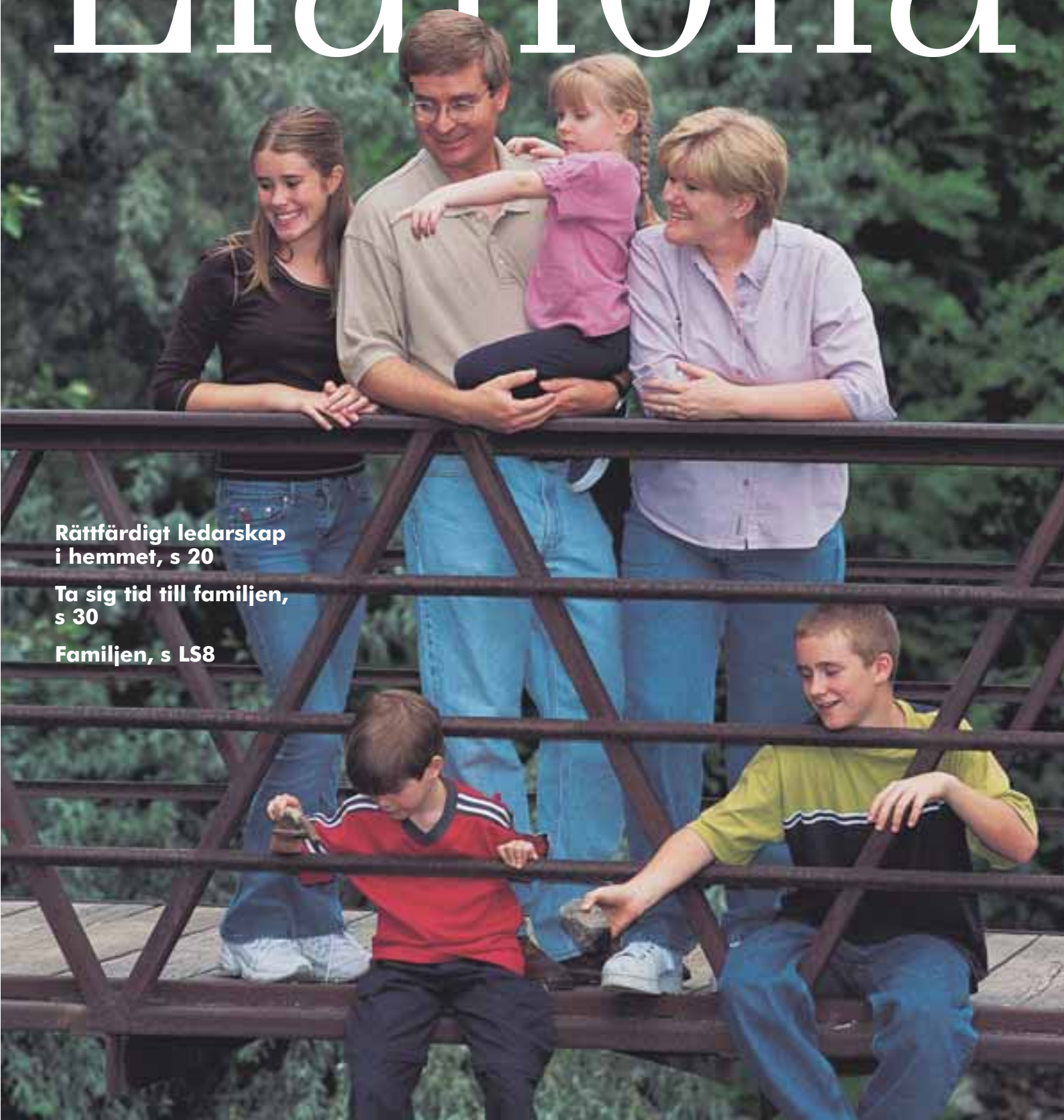

Liahona

**Rättfärdigt ledarskap
i hemmet, s 20**

**Ta sig tid till familjen,
s 30**

Familjen, s LS8

Liahona

PÅ OMSLAGET

Foto Welden C Andersen, bilden är arrangerad. Se "Presidera på ett rättfärdigt sätt i hemmet", s 20.

LILLA STJÄRNAN OMSLAGET

Foto med tillstånd av familjen Ståhle. Se "Susanna Ståhle från Åbo i Finland", s LS10.

SE "LYCKLIGA FAMILJEN-SPEL", S LS13

FÖR VUXNA

- 2 Budskap från första presidentskapet: Fyra hörnstenar i vår tro
Gordon B Hinckley
- 8 Djupt nere bland bergen *Hugo Miza*
- 12 Mormons bok förändrar ditt liv *Henry B Eyring*
- 20 Presidera på ett rättfärdigt sätt i hemmet *Yasuo Niiyama*
- 25 Besökslärarnas budskap: Känna Herrens kärlek genom att utöva tro
- 33 Principer i Mormons bok: Våra eviga val *Emmanuel A Kissi*
- 42 Sista dagars heliga berättar
 - Andligt vaken *Joel Fairfield*
 - Herrens matematik *Richard J Anderson*
 - Hjälp från himlen *Ceferina Dora Flores*
 - Tillträde förbjudet *Linda Marx Terry*
- 48 Brev till redaktionen

FÖR UNGDOMAR

- 19 Hjältar i Mormons bok: Vem är jag?
- 26 Inte bara jag *Reneé Harding*
- 29 Råd och förslag: På bästa sändningstid
- 30 Frågor och svar: Vad kan jag göra för att hålla mig nära min pappa när vi båda är så upptagna?
- 36 Står sig genom tiderna *Adam C Olson*
- 47 Visste du det här?

LILLA STJÄRNAN: FÖR BARN

- LS2 Kom lyssna till en profets röst: Lycka *James E Faust*
- LS4 Samlingsstunden: Min familj *Sheila E Wilson*
- LS6 För små vänner: Pappas välsignelse
Jane McBride Choate
- LS8 Familjen
- LS10 Nya vänner: Susanna Ståhle från Åbo i Finland
Eeva Ståhle och Tiffany E Lewis
- LS13 För små vänner: Lyckliga familjen-spel
Julie Wardell
- LS14 Från president Heber J Grants liv: Läsa Mormons bok
- LS16 Särskilda vittnen: "Följ mig" *Joseph B Wirthlin*

SE "VISSTE DU DET HÄR?"
S 47

Första presidentskapet: Gordon B Hinckley,
Thomas S Monson, James E Faust

De tolv kvorum: Boyd K Packard, L Tom Perry,
David B Haight, Neal A Maxwell, Russell M Nelson,
Dallin H Oaks, M Russell Ballard, Joseph B Wirthlin,
Richard G Scott, Robert D Hales, Jeffrey R Holland,
Henry B Eyring

Chefredaktör: Dennis B Neuenschwander
Rådgivande: E Ray Bateman, Monte J Brough,
Jay E Jensen, Stephen A West

Verkställande direktör: David Frischknecht
Planerings- och redigeringschef: Victor D Cave
Grafisk chef: Allan R Loyborg

Redigeringschef för tidskrifter: Richard M Romney
Redaktionschef: Marvin K Gardner
Redaktionspersonal: Collette Nebeker Aune, Susan
Barrett, Ryan Carr, Linda Stahle Cooper, LaRene Porter
Gaunt, Shanna Ghaznavi, Jennifer L Greenwood, Lisa Ann
Jackson, Carrie Kasten, Melvin Leavitt, Sally J Odekirk,
Adam C Olson, Judith M Poller, Rebecca M Taylor, Roger
Terry, Janet Thomas, Paul VanDenBerghe, Julie Wardell,
Kimberly Webb, Monica Weeks

Grafikansvarig: M M Kawasaki
Bildredaktör: Scott Van Kampen
Produktionschef: Jane Ann Peters
Design- och produktionspersonal: Kelli Allen-Pratt, Fay P
Andrus, C Kimball Bott, Howard G Brown, Thomas S Child,
Reginald J Christensen, Brent Christison, Kerry Lynn C
Herrin, Kathleen Howard, Denise Kirby, Todd R Peterson,
Randall J Pixton, Mark W Robison, Brad Teare, Kari A Todd,
Claudia E Warner

Marknadschef: Larry Hiller
Tryckerichef: Craig K Sedgwick
Distributionschef: Kris T Christensen

Ansvarig utgivare för Kyrkonytt: Gösta Körlof
Redaktör: Birgitta Karlfeldt
Stora Hundens gata 618
136 64 Haninge
Tfn/Fax 08-745 0726
E-post: hunden618@telia.com

Översättningstjänst
Box 17558
118 91 STOCKHOLM
Besöksadress: Mariatorget 1A
Tfn 08-556 029 80, Fax 08-556 029 89
E-post: edlundcg@ldschurch.org

Prenumeration eller ändring av adress sker genom din
enhets tidskriftsombud eller direkt till Göteborg Sweden
Service Center, Ullandagatan 24, 412 80 Göteborg.
Tel: 031-77 88 976, fax 031-16 55 29. Priset för en
heltidsprenumeration är SEK 150:00 och betalas till pg
260353-8. Skriv: "Liahona".

Sänd manuskript och förfrågningar till Liahona, Room 2420,
50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150-3220,
USA; eller e-mail till cur-liahona-imag@ldschurch.org

Liahona (en term i Mormons bok som betyder "kompass"
eller "vägvisare") publiceras på albanska, armeniska,
bulgariska, cebuano, danska, engelska, estniska, fiji,
finska, franska, haitiska, holländska, indonesiska,
isländska, italienska, japanska, kambodjanska, kinesiska,
kiribatiska, koreanska, kroatiska, lettiska, litauiska, malagasy,
marshallesiska, mongoliska, norska, polska, portugisiska,
rumänska, ryska, samoanska, singalesiska, slovenska,
spanska, svenska, tagalog, tahitiska, tamil, telugu,
thailändska, tjeckiska, tonga, tyska, ukrainska, ungerska,
och vietnamesiska. (Hur ofta den utkommer varierar för
olika språk.)

© 2004 Intellectual Reserve, Inc. Med ensamrätt.
Tryckt i Förenta staterna.

For Readers in the United States and Canada:
February 2004 Vol. 128 No. 2. LIAHONA (USPS 311-480)
Swedish (ISSN 1522-9246) is published monthly by The
Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North
Temple, Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price
is \$10.00 per year; Canada, \$16.00 plus applicable
taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah,
and at additional mailing offices. Sixty days' notice
required for change of address. Include address label from
a recent issue; old and new address must be included.
Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake
Distribution Center at address below. Subscription
help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa,
MasterCard, American Express) may be taken by phone.
(Canada Poste Information: Publication Agreement
#40017431)

POSTMASTER: Send address changes to Salt Lake
Distribution Center, Church Magazines, PO Box 26368,
Salt Lake City, UT 84126-0368.

Förslag till familjens hemafton

"Djupt nere bland bergen",
s 8: Tala om den här berättel-
sen som ett exempel på
hur Mormons bok kan förändra liv.
Fråga familjens medlemmar vilka
offer de gör på grund av att de är
medlemmar i kyrkan. Påpeka att
Hugo Miza inte såg uppoffrandet av
en världslig livsstil som ett offer utan
som en väg till större välsignelser.

"Mormons bok förändrar ditt liv",
s 12: Fråga medlemmarna i familjen
hur Mormons bok har förändrat
deras liv. En av de fyra sakerna som
äldste Henry B Eyring försöker göra
när han undervisar ur skrifterna är att
"pröva" dem. Välj ut en princip från
Mormons bok och be din familj att
tänka på hur de kan pröva principen
för att visa att den är sann. På vilka
sätt kan deras liv förändras om de
prövar principen?

"Inte bara jag", s 26: Finns det
någon i familjen som har en svår
prövning? Läs den här berättelsen
och be medlemmarna i familjen att
nämna någon person i skrifterna vars
upplevelser de kan jämföra med sina
egna. Tala om hur dessa föredömen
hanterade sina motgångar. Vad kan
vi lära oss av deras liv?

"På bästa sändningstid", s 29:
Tala om förslagen som ges och låt
alla i familjen välja tre aktiviteter från
listan – eller kanske andra som inte

finns med – som han eller hon
ska göra i stället för att titta
på teve.

"Lycka", s LS2: Läs tillsammans
president James E Fausts berättelse
om Ali Hafed. Fråga barnen vad de kan
göra för att vara lyckliga här och nu,
i stället för att vänta på någon tid eller
plats i framtiden.

"Pappas välsignelse", s LS6: Den
här berättelsen är särskilt skriven för
små barn. Läs den tillsammans och tala
sedan om vad det är för skillnad på att
avskiljas för en kallelse och att få andra
slags prästadömsvälsignelser. Diskutera
när barnen kan behöva eller vilja ha en
prästadömsvälsignelse.

ÄMNET I DETTA NUMMER

LS = Lilla stjärnan	Media, 29
Besöksverksamheten, 25, 42	Missionsarbete, 42
Den första synen, 2	Mod, LS10
Den Helige Anden, 42	Mormons bok, 2, 8, 12, 19, 33, 36, LS14
Exempel, 26	Motgångar, 26
Faderskap, 20, 30, LS6	Offer, 8, LS16
Familjens hemafton, 1	Omvändelse, 8, 42
Familjerelationer, 20, 26, 30, LS4, LS8, LS13	Primär, LS4
Handlingsfrihet, 33	Prästadömet, 2, 20, LS6
Hemundervisning, 7	Skriftstudier, 12, 19, 26, LS14
Jesu Kristus, 2, 25, 33, 47, LS16	Släktforskning, 42
Kallelser, LS6	Television, 29
Kärlek, 25, LS4	Tempel, 36, 42
Kyrkans historia, 47	Tro, 25
Ledarskap, 20, 47	Undervisning, 1, 12
Lycka, LS2, LS13	Vittnesbörd, 36, 48
Lydnad, LS16	Världsomfattande kyrka, 36, LS10

Fyra hörnstenar i vår tro

PRESIDENT GORDON B HINCKLEY

Under de senaste två årtiondena har jag haft förmånen att officiera vid invigningen eller nyinvigningen av mer än 80 tempel. Byggnaderna var öppna för allmänheten före invigningen. Tiotusentals personer har varit inne i dem. När våra gäster kände anden i dessa heliga byggnader och fick veta lite om varför vi bygger tempel, har de förstått varför vi efter invigningen anser byggnaderna som heliga och avsedda för heliga ändamål, och stänger dem för allmänheten.

När man deltar i ett invigningsmöte känner man kyrkans sanna styrka. Den styrkan finns i de människors hjärtan som i förening erkänner Gud som den evige Fadern och Jesus Kristus som vår Frälsare. Deras personliga vittnesbörd är fast rotade i en grundval av tro när det gäller gudomliga ting.

Forntida hörnstensceremoni

I varje nytt tempel har vi haft en hörnstensceremoni enligt traditioner som går tillbaka till gamla tider. Innan man började använda betong, byggdes grunden till byggnaden av stora stenar. Ett dike grävdes och stenar placerades som fästpunkter. Från den första fästpunkten löpte grundmuren fram till en

hörnsten där man bytte riktning och muren löpte till nästa hörn där ännu en sten sattes. Muren gick så till nästa hörn och därifrån tillbaka till startpunkten. I många fall, bland annat när de första templen i kyrkan byggdes, användes hörnstenar i varje brytpunkt och sattes på plats med en ceremoni. När den sista hörnstenen, som var den viktigaste, lades, firades detta särskilt mycket. Med den viktigaste stenen på plats var grunden färdig för resten av byggnaden. Härifrån kommer den analogi som Paulus använde när han beskrev den sanna kyrkan:

”Alltså är ni inte längre gäster och främlingar utan medborgare tillsammans med de heliga och tillhör Guds familj.

Ni är uppbyggda på apostlarnas och profeternas grund, där [den viktigaste] hörnstenen är Kristus Jesus själv.

Genom honom fogas hela byggnaden samman och växer upp till ett heligt tempel i Herren.” (Ef 2:19–21)

Hörnstenar i vår tro

Vi har grundläggande hörnstenar på vilka denna storslagna kyrka i de sista dagarna upprättats av Herren, väl sammanfogade.

Gud vare tack för gåvan, hans älskade Son, som gav sitt liv för att vi skulle få leva och som är den viktigaste, orubbliga hörnstenen i vår tro och i hans kyrka.

De är fundamentala för detta verk; de är själva grunden, pålar på vilka det vilar. Jag ska i korthet tala om de här fyra viktiga hörnstenarna som Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga vilar på. Först vill jag nämna den viktigaste hörnstenen, som vi erkänner och ärar som Herren Jesus Kristus. Den andra är synen som Joseph Smith fick då Fadern och Sonen visade sig för honom. Den tredje är Mormons bok, som talar som en röst ur stoftet med ord från forna profeter som vittnar om att mänsklighetens Frälsare är verklig och gudomlig. Den fjärde är prästadömet med all dess kraft och myndighet varigenom man verkar i Guds namn och handhar hans rikets affärer. Jag vill säga något om var och en av dessa hörnstenar.

Den viktigaste hörnstenen

Absolut grundläggande för vår tro är vårt vittnesbörd om Jesus Kristus som Guds Son, som enligt en gudomlig plan föddes i Betlehem i Judéen. Han växte upp i Nasaret som snickarens son och hade inom sig element av såväl dödlighet som odödlighet, vilka han fått av sin jordiska mor och sin himmelske Fader. Under sin korta verksamhetstid gick han längs det heliga landets dammiga vägar och botade sjuka, gav blinda synen tillbaka, uppväckte döda och undervisade om principer som var både stor-slagna och vackra. Han var, som Jesaja profeterat, "en smärtornas man och förtrogen med lidande". (Jes 53:3) Han vände sig till alla dem vars bördor var tunga och bjöd dem att lägga sina bördor på honom: "Mitt ok är mildt, och min börda är lätt." (Matt 11:30) "Han ... gick omkring och gjorde gott" (Apg 10:38), men blev hatad för detta. Hans fiender kom emot honom. Han greps och ställdes inför domstol under falska anklagelser. Han dömdes för att tillfredsställa pöbeln, dömdes att dö på Golgatas kors.

Spikar slogs genom hans händer och fötter och han hängde där i stor smärta och gav sig själv som lösen för alla människors synder. Han dog efter att ha ropat: "Fader, förlåt dem, ty de vet inte vad de gör." (Luk 23:34)

Profeten Joseph Smiths första syn inledde återställelsens underbara verk. Den lyfte slöjan från den sedan länge utlovade tider-nas fullbets utdelning.

Han begravdes i en lånad grav och uppstod på tredje dagen. Han kom fram som segrare över döden, som förstlingsfrukten bland de avsmnade. Med hans uppståndelse kom löftet till alla människor att livet är evigt, att liksom i Adam alla dör, så ska alla göras levande i Kristus. (Se 1 Kor 15:20–22.) Ingenting i hela världshistorien kan liknas vid den förundran, den prakt, den storhet eller de frukter som Guds Sons makalösa liv resulterade i. Han dog för oss alla. Han är vår Frälsare. Han är vår Återlösare. Som Jesaja förut-såg: "Hans namn är: Under, Mäktig Gud, Evig fader, Fridsfurste." (Jes 9:6)

Han är den viktigaste hörnstenen i den kyrka som bär hans namn: Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga. Det finns inget annat namn varigenom vi kan bli frälsta. (Se Apg 4:12.) Han är vår frälsnings ursprung, det eviga livets givare. (Se Heb 5:9.) Hans like har aldrig funnits och kommer aldrig att finnas. Gud vare tack för gåvan, hans älskade Son, som gav sitt liv för att vi skulle få leva och som är den viktigaste, orubbliga hörnstenen i vår tro och i hans kyrka.

Joseph Smiths första syn

Den andra hörnstenen är profeten Joseph Smiths första syn. Året var 1820, på våren. Gossen gick in i lunden nära

sin fars gård med vissa frågor. Då han såg sig ensam bad han om den visdom Jakob lovat skulle ges villigt till dem som ber till Gud i tro. (Se Jak 1:5.) Där, under förhållanden som han i detalj beskrivit, skådade han Fadern och Sonen, universums store Gud och den uppståndne Herren, och båda talade till honom.

Denna märkliga händelse inledde återställsens underbara verk. Slöjan lyftes från den sedan länge utlovade tidernas fullhets utdelning.

I mer än ett och ett halvt århundrade har fiender, kritiker och vissa som anser sig vara lärda förött sina liv i försök att motbevisa denna syns äkthet. De kan naturligtvis inte förstå den. Det som hör Gud till kan endast förstås genom Guds ande. Ingenting av jämförbar vikt har hänt sedan Guds Son levde på jorden. Utan denna syn som grundsten för vår tro och organisation har vi ingenting. Med den har vi allting.

Mycket har skrivits och mycket kommer att skrivas för att bortförklara den. Den begränsade mänskliga hjärnan kan inte förstå den. Men den Helige Andens vittnesbörd, som otaliga människor erhållit sedan detta hände, bär vittne om att det är sant, att det hände så som Joseph Smith sade, att det var lika verkligt som soluppgången över Palmyra, att det är en väsentlig hörnsten och att kyrkan inte skulle vara fast etablerad utan den.

Mormons bok

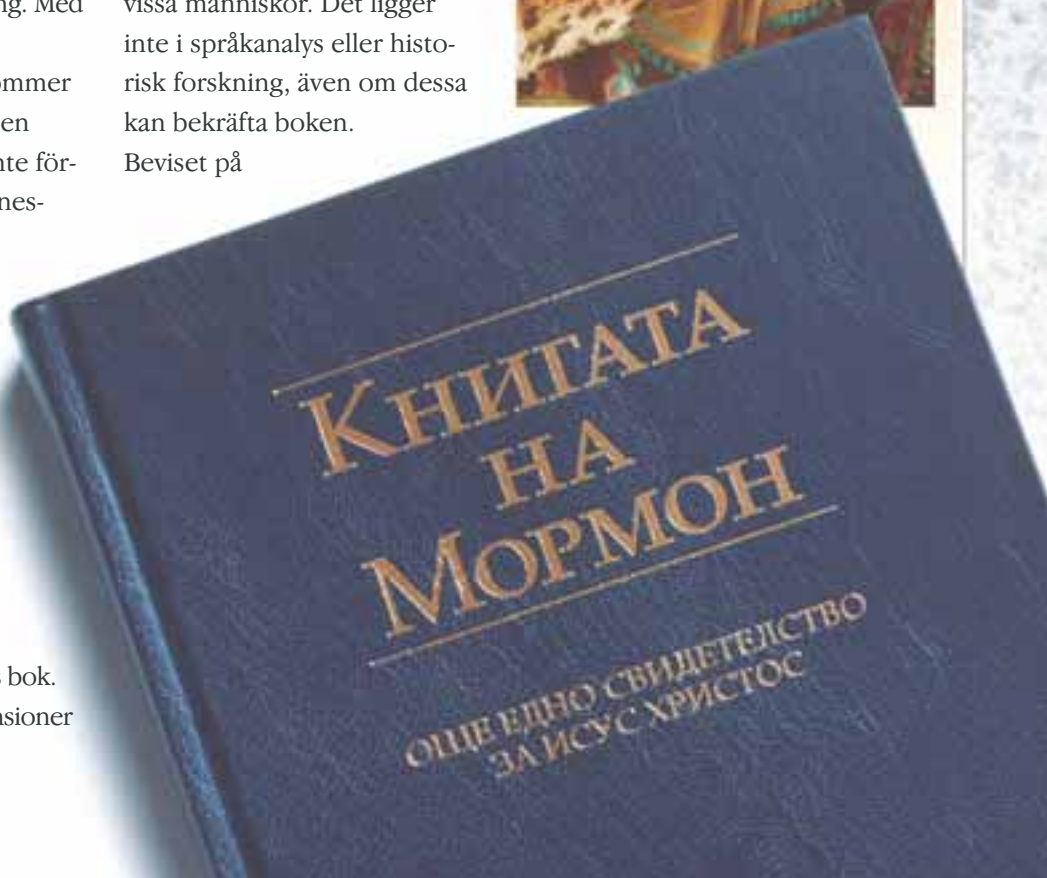
Den tredje hörnstenen är Mormons bok. Den är verklig. Den har vikt och dimensioner

som går att mäta. Jag öppnar den och läser och dess språk är både vackert och upplyftande. Den forntida uppteckning efter vilken den översattes kom fram ur jorden som en röst ur stoftet. Den kom som ett vittnesbörd om släktled av män och kvinnor som levde på jorden, hade motgångar, grälade och stred. De hade framgång då de levde efter den gudomliga lagen, men gick till sist under då de övergav sin Gud. Boken innehåller vad som kallats det femte evangeliet, ett gripande testamente från den Nya världen om den uppståndne Återlösarens besök på detta halvklot.

Beviset för dess sanning i denna bevisorienterade värld finns inte inom arkeologin eller antropologin, fastän dessa kan vara till hjälp för vissa människor. Det ligger inte i språkanalys eller historisk forskning, även om dessa kan bekräfta boken.

Beviset på

Den forntida uppteckning efter vilken Mormons bok översattes kom fram ur jorden som en röst ur stoftet. Den kom som ett vittnesbörd från släktled av män och kvinnor.

Prästadömet
fullständiga
återställelse
innefattade åter-
komsten av Johannes
Döparen, Kristi förelöpare,
och av Petrus,
Jakob och Johannes,
de som trofast vandrade
med Mästaren.

bokens sanning finns inom dess egna pärmar. Provet på dess sanning är att läsa den. Det är en Guds bok. Många ifrågasätter tro-
ligen dess ursprung. Men de som har läst
den med en bön i hjärtat har genom en
kraft som ligger utanför de naturliga sin-
nena fått veta att den är sann, att den inne-
håller Guds ord, att den lär oss det eviga
evangeliets frälsande sanningar och att

den levande Gudens Son. Den är en orubblig
hörnsten i vår tro.

Prästadömet återställelse

Hörnsten nummer fyra är återställelsen av
prästadömet kraft och myndighet till jorden.
Denna myndighet gavs även fordom till män.
Den lägre myndigheten gavs till Arons söner
för att handha timliga ting och vissa heliga
förordningar. Det högre prästadömet gav
Herren själv till sina apostlar, enligt hans till-
kännagivande till Petrus: "Jag skall ge dig
nycklarna till himmelriket. Allt vad du binder
på jorden skall vara bundet i himlen, och allt
vad du löser på jorden skall vara löst i him-
len." (Matt 16:19)

Prästadömet fullständiga återställelse inne-
fattade återkomsten av Johannes Döparen,
Kristi förelöpare som halshöggs för att tillfreds-
ställa en ond kvinnas nycker. Petrus, Jakob och
Johannes kom också, de som trofast vandrade
med Mästaren före hans död och som förkun-
nade hans uppståndelse och gudomlighet
efter hans död. Mose, Elias och Elia kom alla
med prästadömsnycklar för att fullborda
verket att återställa allt som funnits i tidigare
utdelningar till den sista och största tidernas
fullhets utdelning.

Prästadömet finns här. Det har förlänats
oss. Vi handlar med dess myndighet. Vi talar
som Guds söner i Jesu Kristi namn och som
bärare av denna gudagivna gåva. Vi vet, för
vi har sett kraften i detta prästadöme. Vi har
sett de sjuka botas och de förlamade gå. Vi
har sett ljus och kunskap ges till dem som är
i mörkret.

Paulus skrev om prästadömet: "Ingen
tar sig denna värdighet, utan till den blir

PRÄSTADÖMETS ÅTERSTÄLLELSE, AV DEL PARSON

den kommit fram genom Guds gåva och
kraft, för att "överbevisa jude och icke-jude
om att Jesus är Kristus". (Titelbladet i
Mormons bok.)

Den är här. Den kräver en förklaring.
Och den förklaringen finns endast i översät-
tarens egen förklaring om dess ursprung.
Hand i hand med Bibeln, som den komplet-
terar, står den som ännu ett vittne för ett
tvivlande släktled om att Jesus är Kristus,

man kallad av Gud, liksom Aron blev det.” (Hebr 5:4) Vi har inte köpt eller förhandlat oss till det. Herren har gett det till män som anses värdiga att bära det, oavsett samhällsställning, hudfärg eller hemland. Det är makt och myndighet att handha Guds rikes angelägenheter. Det ges endast genom ordination genom handpåläggning av bemyndigade män. Det som ger oss rätt därtill är lydnad mot Guds bud.

Ingen makt på jorden kan jämföras med prästadömet. Dess myndighet når bortom livet, genom dödens förlåt, till de evigheter som väntar oss. Dess följder är eviga.

Skydd mot stormar

Dessa fyra gudagivna gåvor är de orubbliga hörnstenar på vilka Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga vilar, förutom på de enskilda medlemmarnas vittnesbörd och övertygelse om: (1) att vår Herre Jesus Kristus lever och är Guds Son, (2) den härliga syn som Joseph Smith fick då Fadern och Sonen visade sig för honom, och som inledde tidernas fullhets utdelning, (3) att Mormons bok är Guds ord och vittnar om Frälsarens gudomlighet och (4) att Guds prästadöme är gudomligt förlänat för att utövas i rättfärdighet till välsignelse för vår Faders barn.

Var och en av dessa stenar har ett samband med de andra. Var och en är sammanfogad med en grund av apostlar och profeter. Alla är sammanbundna med den viktigaste hörnstenen, Jesus Kristus. På denna har kyrkan grundats och fogats samman till välsignelse för alla som vill ta del av det som kyrkan erbjuder. (Se Ef 2:20–21.)

Fast grundad och sammanhållen står alltså denna kyrka som den Allsmäktiges skapelse. Den ger skydd mot livets stormar. Den är en fridens tillflykt för dem som misströstar. Den är ett hjälpens hus för nödställda. Kyrkan är den eviga sanningens bevarare och den gudomliga viljans lärare. Den är Mästarens sanna och levande kyrka.

Dessa saker vittnar jag högtidligt om och att Gud har talat igen för att öppna denna slutliga, härliga tidsutdelning; att hans kyrka är här, kyrkan som bär hans älskade Sons namn; att det ut ur stoftet har kommit en uppteckning av ett forntida folk som vittnar för denna generation om den Allsmäktiges verk; att det eviga prästadömet finns bland människorna för att välsigna dem och för att leda hans verk; att vi är medlemmar i Jesu Kristi sanna och levande kyrka, som framkommit för att välsigna alla som vill ta emot dess budskap; att den är fast etablerad på en grund av apostlar och profeter, med orubbligt fasta hörnstenar som sammanfogats av Kristus för fullbordandet av hans eviga syften, där han själv är den viktigaste hörnstenen. ■

FÖRSLAG TILL HEMLÄRARE

Efter att ha förberett er under bön kan ni dela med er av detta budskap på ett sätt som uppmuntrar dem ni undervisar att delta. Här följer några exempel:

1. Ge någon i familjen ett litet bräde och en byggkloss och be henne eller honom att försöka balansera brädet ovanpå klossen. Låt personen göra om det med två klossar, sedan tre och sedan fyra så att familjen kan se hur stabilt det blir när det finns fyra hörnstenar under brädet. Märk klossarna med orden för de fyra hörnstenarna i president Hinckleys budskap.

2. Be familjemedlemmarna att tänka på sitt eget vittnesbörd som ett tempel och sedan på hur starka hörnstenarna i deras vittnesbörd är. Vad kan de göra för att stärka sina hörnstenar?

3. Be familjemedlemmarna att tänka på hörnstenarna i sin tro. Är deras hörnstenar desamma som president Hinckleys? Hur påverkar hörnstenarna deras dagliga liv?

Djupt nere bland bergen

HUGO MIZA

Min familj tillhör en av mayafolkets stammar, Cakchiquel. Livet är inte lätt djupt nere bland bergen nära San Juan Comalapa i södra Guatemala. Männen går till sina åkrar och arbetar hela dagarna på odlingarna där de odlar majs och bönor. Kvinnorna lagar lunch och middag och sedan tar de måltiderna till sina män ute på fälten. Efter en arbetsam dag och en lång promenad hem dricker de flesta männen och en del kvinnor alkohol och somnar snart. Nästa dag börjar det om igen.

I min stam har männen en förväntad livslängd på 48 år. Vardagsslitet i kombination med näringsfattig mat och alkohol tar slut på deras energi. Kvinnorna får många barn, men hälften eller fler av dessa barn dör nyfödda. Barnafödandet, det hårda arbetet, näringsfattig mat och ibland alkohol förkortar medellivslängden för kvinnorna i min stam.

På grund av våra svårigheter ville min mamma att hennes barn skulle få ett bättre liv och bad ofta för att få hjälp.

Höger: Missionärer undervisar om evangeliet i Guatemala på 1970-talet.

Mamma trodde att två missionärers besök i vår avlägsna by i Guatemala var svaret på hennes böner.

Missionärer och tortillas

Våra omständigheter förändrades inte förrän det skedde ett underverk i vårt liv. Jag var bara en liten pojke när missionärerna kom till vår by, men jag kommer ihåg allt. Min mamma, min pappa, min bror och jag åt lunch ute på vårt fält. Jag minns fortfarande lukten av våra tortillas över elden när två vita män med ljus hår kom emot oss över fältet. Mina ögon spärrades upp av förvåning och jag höll fast i min mamma, redo att sparka männen om det blev nödvändigt att vi försvarade oss. Men när männen frågade: "Är det okej om vi värmer upp våra tortillas över er eld?" så kom en känsla av frid över mig. Jag blev nyfiken. Varför hade de ett så konstigt uttal? Varför hade de vita skjortor och slipsar? Varför var de så stora?

"Javisst, ni kan värma upp era tortillas över vår eld", svarade min pappa. Jag vet inte hur det gick till, men innan jag visste ordet av visade missionärerna oss bilder av profeten Joseph Smith i den heliga lunden. Mamma blev chockad! Hon hade alltid trott att vår himmelske Fader och Jesus Kristus var personer som vi kunde tala med och ställa frågor till, men hon hade aldrig hört någon undervisa om det. När min mamma lyssnade på berättelsen om den första synen fick hon en bekräftelse av den Helige Anden att den var sann. De två missionärernas besök var svaret på hennes böner. Min mamma bjöd dem att komma hem och hälsa på oss när som helst.

Jag hade aldrig tidigare sett min mamma så lycklig som när missionärerna besökte oss och undervisade oss om visdomsordet. Det var en annan sak med pappa. Jag minns att han försökte le, men ögonen var tårfyllda, pannan vit och resten av ansiktet var rött.

I vår stam håller man fast vid traditioner oavsett vad som händer. Att byta religion betraktas som ett förräderi. Vänner lämnar dig och släktingar ser ner på dig, särskilt om du är den första som gör förändringen.

Mamma var förvånad över att det tog så lång tid för missionärerna att fråga: "Vill du döpa dig och bli medlem i kyrkan?" Hon var redo. Pappa kände i sitt hjärta att budskapet som missionärerna hade gett oss var sant, men han var orolig för de följder som familjen skulle få erfara om vi

Ovan: Familjen Miza med missionärerna på broder och syster Mizas dopdag. Nedan, till höger: Broder och syster Miza med en son efter några år som medlemmar i kyrkan. Överst, till höger: Hugo Miza som student vid ett universitet.

gick emot vår stams traditioner. Han behövde lite tid för att bestämma sig.

Till slut gick pappa emot allt han hade fått lära sig och valde evangeliet. Hans vänner lämnade honom. Våra släktingar sade till honom att han var galen och frågade hur mycket pengar missionärerna hade gett honom för att han skulle döpas. Ingen bjöd oss till några fester längre. Min familj hade inget socialt liv under en tid. Dessa förändringar var några av de svåraste som min familj har fått gå igenom.

Livet som sista dagars heliga

Jesu Kristi evangelium orsakade en stor förändring i min familj, vilket jag är tacksam för. Pappa tillbringade mer tid med familjen. Mamma lagade bättre mat. Mina föräldrar använde nu vår inkomst på ett förnuftigt sätt. Vi fick till och med möjlighet att gå i skolan. Pappa sade något till oss som jag aldrig kommer att glömma: "Från och med nu slutar ni inte förrän ni har tagit examen."

Vi var en ny familj. Familjens hemaften blev en stund då vi satte upp personliga mål och mål för familjen. Pappa förberedde lektioner om evangeliet och berättade om sitt liv för oss, något som han aldrig hade gjort tidigare. Vi barn visste att våra föräldrar älskade oss. Det förekom inte längre någon alkohol hemma. Grälen mellan mamma och

pappa blev till diskussioner där de försökte förstå varandra. På något sätt verkade vi ha det bra materiellt sett fastän vi egentligen var fattiga. Vi var en lycklig familj och så småningom kom min far att bli respekterad för sitt nya sätt att leva. Människor litade på honom eftersom han inte drack längre. Hans vänner började komma till honom och be om råd, och på något sätt började de som umgicks med pappa att få framgång. Evangelielivet smittade av sig. Pappa organiserade också en grupp bönder för att de skulle lära sig nya och bättre odlingsmetoder.

Älskar Mormons bok

Som barn började jag min religiösa läsning med Bibeln, men Gamla testamentet var för svårt att läsa och förstå i min ålder. Mitt nästa försök var Mormons bok. Efter att ha läst några sidor kunde jag inte lägga ifrån mig boken. Nephi blev min hjälte. Varje dag, efter några timmar i skolan och många timmars arbete på gården, fortsatte jag att läsa Mormons bok. När jag läste kände jag att det fanns ett särskilt samband mellan folket i Mormons bok och min stam. Jag kände att Mormons bok förklarade var Cakchiquel-stammen kom ifrån och vilka våra förfäder var.

När jag läste Mormons bok och lärde mig om Jesu Kristi sanna evangelium, kände jag att jag hade del i uppfyllelsen av de löften som Gud gav Lehi, Nephi och andra profeter i Mormons bok om att deras efterkommande skulle bevaras. Jag är för evigt tacksam för de trofasta människorna i Mormons bok och för missionärerna som presenterade den här boken för oss vilken förändrade hela vårt liv.

Min familj flyttade så småningom till Guatemala City. Mina föräldrar

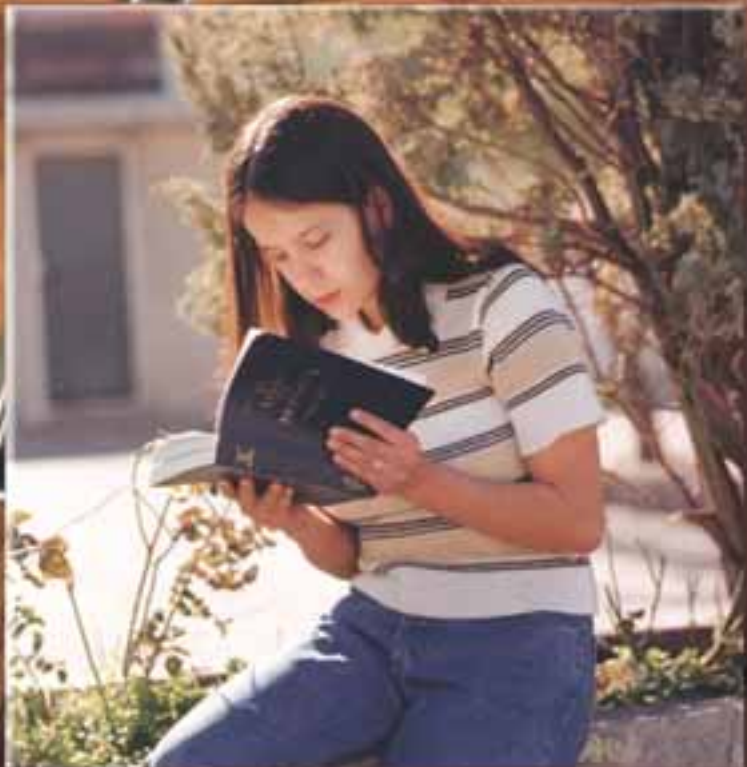
har verkat i vår församling där i många år. Mina två bröder och två systrar och jag är alla trofasta sista dagars heliga. Mina bröder och jag verkade som heltidsmissionärer. En bror, en syster och jag studerar på ett universitet.

Min familjs omvändelseberättelse reflekterar den kärlek och nåd som Gud visar mot sina barn. Jag är tacksam för den kärlek han har till sina barn, var de än befinner sig – till och med djupt nere bland Guatemalas berg. ■

Hugo Miza är medlem i Provo 33:e (spanska) församling, Provo östra stav, Utah

I vår stam ses byte av religion som ett förräderi, men pappa gick emot allt och valde evangeliet. Vi blev en lycklig familj tack vare kyrkans lärdomar.

Mormons bok förändrar ditt liv

ÄLDSTE HENRY B EYRING

i de tolv apostlarnas kворum

För en del år sedan kom min son Matthew hem från ett seminariemöte och sade: "Pappa, jag vill att du snidar något." Han gav mig texten. På skylten som jag snidade stod det: "Mormons bok förändrar ditt liv."¹

Mitt budskap till er är enkelt: Det som står på skylten är sant. Lade ni märke till ordvalet i citatet? Det står inte att lärdomarna eller studierna i Mormons bok förändrar ditt liv. Det står: "Mormons bok förändrar ditt liv." Jag vill förklara varför jag vet att det är sant: Boken i sig själv är det bästa studiematerialet vi har – inte bara ur elevens synvinkel, utan också ur lärarens.

Det är fyra saker som jag försöker göra när jag undervisar ur skrifterna: läsa, pröva, förbereda och vittna. Låt mig tala om dessa, en åt gången.

Läsa

Innan jag skrev det här tog jag mig tid att läsa Mormons bok. Det förändrade mitt liv. Plötsligt såg jag boken som en färgfilm på en bred bildskärm. Människorna blev mer verkliga för mig. Jag såg Frälsaren och hans

besök framför mig, nästan som om jag hade varit där. Och jag hade en känsla för Nephi som på något sätt visste vilken förändring ni och jag så gärna vill se i vårt liv och i våra elevers liv. Om jag skulle lära er vad förändringen innebär, skulle jag slå upp Mosiah 27:25–26:

"Herren sade till mig: 'Förundra dig icke över att hela människosläktet, ja, män och kvinnor, alla nationer, släkten, tungomål och folk måste födas på nytt, ja, måste födas av Gud, förvandlas från sitt köttsliga och fallna tillstånd till ett rättfärdigt tillstånd, ja, måste återlösas av Gud och bliva hans söner och döttrar.

Sålunda bliva de nya skapelser, och om icke detta sker, kunna de på intet sätt ärva Guds rike.'"

Detta är förändringen. Det är inte att bli lite bättre. Det är inte att veta lite mer. Det är att födas på nytt, att förändras genom försoningens kraft.

Ni och jag vet att om en människa läser Mormons bok så beskriver den denna förändring och hur vi kan få den. Jag vädjar till er att ha tro på att era elever vill läsa Mormons bok, att den har en dragningskraft på dem liksom den har det på er.

Det är fyra saker som jag försöker göra när jag undervisar ur skrifterna: läsa, pröva, förbereda och vittna.

När ni läser Jesaja i Mormons bok, försök då att tänka på att Nephi kände till Jesaja och kände till bildspråket. Nephi sade att vi skulle tillämpa Jesaja direkt på oss.

Jag har oroat mig för det hinder som Jesajas ord är. Faktum är att jag har undrat: "Varför satte Nephi dit det hindret?"

Det finns ett skriftställe som jag använde i årtal i seminarie- och institutprogram när jag skrev studiematerial och utformade lektioner. Versen lyder:

"Och jag läste mycket för dem av det som stod skrivet i Moses' bok; men på det jag till fullo måtte kunna förmå dem att tro på Herren, deras Återlösare, läste jag för dem det som var skrivet av profeten Jesaja. Jag tillämpade nämligen all helig skrift på oss, så att den måtte vara oss till nytta och lärdom." (1 Nephi 19:23)

Jag har tänkt att Nephi kanske försökte säga att han insåg att Jesaja var ett hinder. Han visste att Jesajas bok var full av bildspråk. Av alla böcker i skrifterna är det få som har ett så rikt bildspråk. Därför kan Jesaja vara svår att förstå. Jag tror att det som Nephi menade med att han "tillämpade ... all helig skrift på oss" var att de kunde tillämpas på oss direkt.

Det finns många som är skickligare än jag i att sätta in skriftställen i deras historiska sammanhang. Det finns utmärkta metoder för att lära sig förstå metaforer, liknelser och allegorier i skrifterna och jag hoppas att ni lär er så

mycket ni kan om detta. Men jag hoppas att ni också lär er en annan sak. När ni läser Jesaja i Mormons bok, försök då att tänka på att Nephi kände till Jesaja och kände till bildspråket. Nephi sade att vi skulle tillämpa Jesaja direkt på oss. Så jag gjorde ett försök. Jag läste Jesajas ord igen, med utgångspunkt i att Nephi hade valt de delar av Jesaja som jag, utan att oroa mig för bildspråket, kunde ta till mig direkt, som om Herren talade till mig.

Nu ska jag berätta om mitt experiment. Det är inget som ni ska undervisa om eftersom Herren talar direkt till hjärtat med ett personligt budskap. Det är personligt, det ger er en inblick i mitt hjärta.

Jag började läsa i Andra Nephi, kapitel 12, och tänkte: "Herren talar till mig. Vad är det han vill säga just till mig?" Då kom jag till en vers i styckena av Jesaja som var lika iögonfallande som om de redan var understrukna. "En människas högdragna hållning skall förödmjukas, och människors stolthet skall nedböjas, och Herren allena skall vara upphöjd på den dagen." (v 11)

Här talas det om en dag när Frälsaren ska komma, en dag som vi alla ser framåt mot och vill att våra elever förbereder sig för. I det här skriftstället står det att alla på den dagen som tror att de är speciella och underbara, ska verka mindre och Herren ska upphöjas. Vi kommer bättre att se vem han är, hur mycket vi älskar honom och hur ödmjuka vi bör vara.

Jag fortsatte att läsa Mormons bok. Jag tog mig förbi Jesaja och kom till Ether 3:2. Jag såg något som jag inte hade sett tidigare eftersom jag trodde att Jesaja talade till mig direkt och inte genom bildspråk.

Jareds broder hade problem med att få ljus i en båt. Som ni kanske minns frågade Herren vad Jareds broder skulle göra åt saken när Jared sökte Herrens hjälp. Han hade gjort så gott han kunnat. Det krävdes något mer än hans egen förmåga. Så Jareds broder sade: "O Herre! Du har sagt att vi skola bliva omgivna av vattenmassorna. O Herre! Bliv ej vred ..."

När jag läste detta kunde jag se det i färg. Hans upplevelse utspelade sig nästan för mig när jag läste om den.

”Bliv ej vred på din tjänare för hans svaghets skull inför dig ...” Plötsligt kom Jesajas ord som jag tidigare nämnde tillbaka till mig.

Jag fortsatte att läsa: ”Till följd av fallet har vår natur blivit ond oupphörligen. Icke desto mindre, o Herre, har du givit oss befallning, att vi måste åkalla dig för att av dig erhålla enligt våra önskningar.” (Ether 3:2)

Jag tänkte inte så mycket på ljus i en båt. Jag tänkte på den stora förändringen och hur mycket jag vill att den ska ske i mitt liv och hur mycket ni vill att den ska ske i ert. Jag förstod varför Jesaja sade till mig att det skulle vara bra att tänka på den dag då Herren ska upphöjas och att veta hur beroende jag är av honom. Vi behöver honom och den tro vi har på honom får oss att se honom som stor och upphöjd och oss själva som små och beroende. Hur stor Jareds broder än var så såg han sig själv som vi behöver se oss själva om vi vill att försoningen ska kunna ha någon verkan i vårt liv.

Jag ska ge er följande löfte om ni läser Mormons bok: Ni kommer att dras till den när ni förstår att Herren har ett budskap i den åt er. Nephi, Mormon och Moroni visste det och de som sammanställde den lade in budskap åt er. Jag hoppas att ni litar på att boken skrevs åt era elever. Det finns enkla, direkta budskap till dem som talar om för dem hur de ska ändra sig. Det är det som boken handlar om. Boken är ett vittnesbörd om Herren Jesus Kristus och försoningen och hur den kan verka i deras liv. Det här året kommer ni att känna förändringen som kommer genom försoningens kraft därför att ni studerar den här boken.

Pröva

Det andra som alla vi lärare tänker på, ber om och arbetar på är att ”pröva”. Ni vill pröva Jesu Kristi evangelium. Ni vill att era elever ska veta att det är sant.

För ett tag sedan talade min hustru och jag om en lektion som hon skulle hålla. Vi talade om det faktum att fastän lektionen hade ett tema och flera olika inriktningar, så var enda sättet att nå kärnan att undervisa om försoningen. Sedan insåg vi att om man undervisar om något som spelar någon roll så undervisar man om försoningen.

John, vår 18-åriga son, satt där. Jag blev värtalig och sade

att de verkligen stora lärarna visste att de i stort sett alltid undervisade om försoningen. Sedan lärde John mig något om att pröva. Han berättade om en seminarielärare. Han sade: ”Du vet, pappa, han visste något. Han visste att man kan bära vittnesbörd för ungdomar. Man kan lära dem att försoningen är något som de behöver. Man kan lära dem att de behöver ha tro på Herren Jesus Kristus, omvända sig och döpas. De behöver känna den Helige Anden. Du kan göra allt det där och de kommer att lyssna. Men de kanske inte tror dig. De måste uppleva det innan de tror på att de behöver det.”

Sedan berättade John om en lärare som hade övertalat några elever att pröva något.

Lärarens utmaning var att de inte skulle gå

och titta på olämpliga filmer och se om de kunde känna att det hade någon inverkan på deras liv. Enligt John gjorde de det. De kunde känna hur den Helige Andens inflytande återvände.

John ansåg att inga predikningar i världen som försökte bevisa att det fanns en försoning, skulle vara tillnärmelsevis så effektiva som när en person försöker göra det rätta och känner den Helige Andens kraft i sitt liv. Vi kan känna skillnaden mellan vår fallna natur och när vi lyfts ovanför den genom kraften i tron på Jesus Kristus och försoningens verkningar.

Ni vill få era elever att se att utmaningen inte ligger i att bevisa att Mormons bok är sann utan i att bevisa för Gud att *de* – eleverna – är sanna. När de gör det kommer de att veta att boken är sann. Och när de bevisar att de

Jag ska ge er följande löfte om att läsa Mormons bok: Ni kommer att dras till den när ni förstår att Herren har ett budskap i den för er.

vill göra det som står i boken kommer Gud att berätta mer:

”Sedan de hava mottagit detta, som är nödvändigt att de skola få först, för att pröva deras tro och om de verkligen tro detta, då skall det som är större uppenbaras för dem.

Men om så är, att de icke vilja tro detta, då skall det som är större tillbakahållas ifrån dem till deras fördömelse.” (3 Nephi 26:9–10)

När ni försöker bevisa Mormons bok för era elever inser ni att ni inte kan bevisa den genom argument. Ni kan inte ens bevisa den genom storartade exempel eller berättelser. De kan vara till hjälp, men det är era elever som kommer att bevisa Mormons bok genom att säga: ”Jag tror att den är sann. Jag ska pröva den.” När de har visat sig värdiga inför Gud så kommer beviset till dem, för de kommer att se den andliga frukten.

Mormons bok handlar om människor som bevisade sin tro för Gud lite åt gången. Då bekräftar han deras tro och ger dem mer.

Ni kan förbereda era elevers hjärtan.

Hitta på små tjänster ni kan göra för dem.

Betala priset i tjänande, så kommer Gud att hedra er.

En av de finaste bekräftelserna jag känner till finns i Ethers bok. Herren frågade Jareds broder om han såg mer än Herrens finger.

”Han svarade: ’Nej, Herre! Visa dig för mig!’

Herren sade till honom: ’Tror du de ord, som jag ämnar tala?’

Han svarade: ’Ja, Herre! Jag tror, att du talar sanning, ty du är en sannfärdig Gud, som icke kan ljuga.’

När han hade sagt dessa ord, se, då visade Herren sig för honom.” (Ether 3:10–13)

Jareds broder kom inte till den här punkten helt plötsligt utan under en livstid. Han fick lite ljus, han hade tro, och han utövade den. När Herren såg att han trodde, gav han honom lite mer ljus, tills Herren slutligen sade: ”Tror du på allt jag säger?” Och Herren visste att Jareds broder talade sanning när han svarade: ”Ja, Herre! Jag tror, att du talar sanning, ty du är en sannfärdig Gud, som icke kan ljuga.” (v 12)

Mormons bok är skriven på ett sådant sätt att eleverna känner att den innehåller principer som de bör pröva. Ni får vara försiktiga så att ni inte framställer tillämpningar eller utmaningar som inte passar just den eleven, för Gud kommer att tala till den personen. När ni läser Mormons bok kommer ni och era elever att veta vilka olika saker ni bör göra. När ni gör det kommer ni att få större ljus eftersom ni har bevisat att ni tror. Jag vittnar om att även om ni har lärt er mycket från Mormons bok tidigare, så bör ni läsa den igen och pröva den. Pröva den genom att pröva er själva. Gör sådant som ni känner er manade att göra och ni kommer att se sådant som ni inte har sett förut.

Förbered

Nästa steg för en lärare är att förbereda sig. Ni minns kanske hur Mosiahs söner förberedde sig. Faktum är att vi

Jareds broder fick lite ljus, han hade tro och han utövade den. När Herren såg att han trodde gav han honom lite mer ljus.

Ammon valde att tjäna människorna som han hade för avsikt att undervisa: "Därför blev Ammon konung Lamoni's tjänare." Kom ihåg detta hela ert liv om ni vill veta något om förberedelse.

använder skriftstället som beskriver deras förberedelse, särskilt hur de fastade och bad, som exempel på förberedelse. (Se Alma 17:3, 9.) Men när jag läste Mormons bok var det två verser i Alma som jag särskilt lade märke till:

"Fördenskull hade Mosiahs söner åtagit sig denna verksamhet, att de kanske skulle kunna förmå lamaniterna till omvändelse, så att de måhända kunde få meddela dem kunskap om återlösningsplanen.

Fördenskull skildes de från varandra och gingo ut ibland folket *var för sig* efter det ord och den makt, som envar fått av Gud." (Alma 17:16–17; kursivering tillagd.)

Orden *var för sig* får mig att tänka på när ni går in i ert klassrum. Ni kommer dit ensamma. De kom ensamma, bland ett vildsint folk, med avsikten att undervisa om Jesu Kristi evangelium. (Det kommer dagar när det känns som om era elever är nästan lika vildsinta.) Mosiahs söner gick inte bara för att skaffa några omvända. De skulle hjälpa människor att förändra sina liv genom försoningens kraft.

Ammon hade förberett sig genom att fasta, be och studera skrifterna, och de fick den andliga gåva som vi alla behöver för att kunna undervisa. Men jag är imponerad av hans sätt att undervisa. Kom ihåg att kung Lamoni erbjöd Ammon saker och tjänster men att han i stället valde att tjäna folket som han hade för avsikt att undervisa: "Men Ammon sade till honom: 'Nej, men jag vill vara din tjänare.' Därför blev Ammon konung Lamoni's tjänare." (Alma 17:25)

Markera detta och kom ihåg det hela ert liv om ni vill veta något om förberedelse. Ammon förberedde sig själv, men han gjorde mer. Han förberedde sina elever för undervisning om frälsningens lära. Hur gjorde han det?

"Och han sattes ibland andra tjänare att vakta Lamoni's hjordar enligt lamaniternas sedvänja." (v 25)

Kom ihåg att han inte bara skyddade tjänarna och djuren vid Sebus vatten, han drev också bort fienden. När de andra tjänarna kom med bevis på vad Ammon hade gjort, sade kung Lamoni: "Var är han?" De sade: "Å, han är i stallet. Han gör allt för att tjäna dig." (Se Alma 18:8–9.)

Är inte det konstigt? Han hade kallats att undervisa om frälsningens lära, men han var i stallet. Tycker ni inte att han borde ha bett och fastat och finputsat sin undervisningsplan? Nej, han var i stallet.

Kung Lamoni hade vuxit upp i tron att det fanns en Gud men att allt det som kungen gjorde var rätt. Han hade särskilt fått lära sig falska läror som kan ha gjort honom oemottaglig för skuld känslor. Kommer ni ihåg att när han fick höra var Ammon var, så kom en skuld känsla över honom, en rädsla för att han hade gjort fel när han dödade tjänarna? (Se Alma 18:5.) Kom ihåg vad som står i Alma, kapitel 18:

"De svarade konungen och sade: 'Huruvida han är den Store Anden eller en människa, det veta vi ej, men så mycket veta vi, att han icke kan bli dräpt av konungens fiender. Ej heller kunna de skingra konungens hjordar, när han är med oss på grund av hans skicklighet och stora styrka och fördenskull veta vi, att han är vän till konungen. Och nu, o konung, tro vi ej, att en människa har så stor styrka, ty vi veta, att han icke kan bli dräpt.'

När konungen hade hört dessa ord, sade han till dem: 'Nu vet jag, att det är den Store Anden, och han har nu kommit ned för att bevara edra liv, på det att jag icke skall

Ni behöver vittna. Jag kan lova er ett härligt år för Mormons bok är full av vittnesbörd. Tänk på det sista vittnesbördet i Mormons bok. (Se Moroni 10:32–33.) Jag tror att det finns i slutet av en anledning.

dräpa eder, såsom jag gjorde med edra bröder.” (Alma 18:3–4)

Tidigare koncentrerade jag mig alltid på hur förvirrad Lamoni var i sin lära, utan att se underverket. Underverket var att ett andligt behov hade väckts i en man, så att han kunde bli undervisad om Jesu Kristi evangelium. Hans hjärta var förkrossat. Han kände skuld. Och detta var ett resultat av de timliga tjänster som Ammon hade utfört.

Jag vittnar om att ni kan förbereda era elevers hjärtan. Tjäna dem, hitta på små tjänster ni kan göra för dem. Betala priset för att tjäna så kommer Gud att hedra er. Det lovar jag. Oroa er inte om era elever är jobbiga ibland. Gör då något för dem så kommer de att verka mer värda att älska. Det är en gåva från Gud.

Jag vittnar om att den Helige Anden kommer att förbereda era elever, liksom han förberedde kung Lamoni för Ammon. Underskatta aldrig någonsin det andliga värdet i att göra timliga saker väl för dem som ni tjänar.

Jag ber att ni alla ska förbereda er genom fasta och bön och vittnesbörd. Jag hoppas att ni förbereder era elevers hjärtan. Var deras tjänare så kommer ni att älska dem. Och de kommer att känna er kärlek. Och vad som är ännu viktigare, de kommer att känna Guds kärlek. Mormons bok kommer att hjälpa er med detta.

Vittna

Ni behöver vittna. Jag kan lova er ett härligt år, för Mormons bok är full av vittnesbörd. Man kan inte läsa Mormons bok utan att ha de stora vittnena som sällskap, inklusive Frälsaren själv.

Nephi skrev: ”Och nu, mina älskade bröder och likaledes jude och alla I jordens ändar! Hörsammen dessa ord och tron på Kristus, men om I icke tron dessa ord, tron dock på Kristus. Om I tron på Kristus, så skolen I även tro dessa ord, ty de äro Kristi ord, och han har givit mig dem, och de lära alla människor, att de skola göra gott.” (2 Nephi 33:10)

Gud älskar er och vill att ni ska ha kraft att undervisa om hans Sons, Jesu Kristi försoning. Jag vittnar om att ni kommer att få den kraften.

Här är det sista vittnesbördet i Mormons bok. Jag tror att det finns i slutet av en anledning: ”Ja, kommen till Kristus och varden fullkomnade i honom och förneken eder all ogudaktighet, och om I förneken eder all ogudaktighet och älsken Gud av all eder makt, själ och styrka, då är hans nåd eder nog, så att I genom hans nåd kunnen bli fullkomliga i Kristus, och om I genom Guds nåd ären fullkomliga i Kristus, kunnen I på intet sätt förneka Guds kraft.

Och åter, om I genom Guds nåd ären fullkomliga i Kristus och icke förneken hans kraft, då ären I helgade i Kristus genom Guds nåd förmedelst Kristi blods utgjutelse, vilken i Faderns förbund skedde till edra synders förlåtelse, så att I kunnen bli heliga och obefläckade.” (Moroni 10:32–33)

Jag ber att ni ska veta att Guds tjänare har uppmanat er att inbjuda hans barn att komma till Kristus. Om ni glömer er själva, kommer ihåg honom och tjänar era elever, kommer Gud att välsigna er och dem, så att många, om inte alla, kommer till Kristus och får erfara den mäktiga förändringen i sitt liv. ■

Omarbetning av ett tal som gavs under en konferens för lärare inom Kyrkans utbildningsverksamhet vid Brigham Young-universitetet den 17 augusti 1990.

SLUTNOT

1. Ezra Taft Benson, ”To the Youth of the Noble Birthright”, *Ensign*, maj 1986, s 43.

Vem är jag?

Läs följande ledtrådar om mitt liv och försök komma på vem jag är. Lär dig sedan mer om mig genom att läsa skriftställena nedan.

1. Min far var en Guds profet.
2. Jag kom från en stor familj.
3. Jag föddes i ödemarken.
4. När jag växte upp kände jag en man som hette Zoram och hans familj.
5. När jag var mycket ung var min far och mor nära att dö.
6. Några av mina äldre bröder retade mig ofta.
7. I en fars välsignelse fick jag lära mig "att det finnes en motsats till allting".
8. Min far dog medan jag fortfarande var ung.
9. Jag blev präst och lärare när jag var ung man.
10. En bok i Mormons bok har fått sitt namn efter mig.
11. Jag skrev det längsta kapitlet i Mormons bok.
12. Under en predikan tog jag av mig min mantel och skakade den dramatiskt framför mitt folk.
13. I slutet av mitt liv ville en ond man att jag skulle visa honom ett tecken från Gud. Guds kraft slog ner honom och han dog några dagar senare.
14. Jag såg min Frälsare medan jag levde. Jag såg också änglar, och de betjänade mig.
15. I den sista versen i min bok tog jag
farväl av läsaren. ■

Svaret finner du i 1 Nephi 1:5–20; 2:5; 16:7; 18:7, 17–18; 2 Nephi 2:1, 4, 11; 4:12; 5:6, 26; 6–10; 11:3; Jakob 1–7.

Presidera på ett rättfärdigt sätt i hemmet

Skripterna undervisar om hur en man ska utöva sitt prästadöme i sitt umgänge med familjen.

ÄLDSTE YASUO NIIYAMA
områdesauktoritetssjuttio
området Asien Nord

För en del år sedan hade jag en dröm som förändrade mitt liv. Den förändrade också det sätt som jag behandlade min hustru och mina barn på. I drömmen körde jag bil en mörk kväll. Det var en väg med två körfält i ett ganska tyst landskap. Jag såg en bil komma i motsatt riktning i hög fart. Plötsligt svängde den in i mitt körfält. Jag gjorde mitt bästa för att komma undan bilen men den andre föraren ökade farten. Jag visste att vi skulle krocka och bad intensivt: "Fader, snälla, hjälp mig. Jag kan inte dö än. Jag har en ljuvlig hustru och [vid det tillfället] fyra härliga barn. Snälla, snälla ..." Jag kände kollisionen och kastades ut ur bilen.

När jag slog i marken vaknade jag och insåg att det bara var en dröm. "O, vilken lättnad!" tänkte jag. Sedan frågade jag mig själv: "Har

jag varit en god make och far? Kan jag säga att jag har varit en så bra make som jag kan bli? Vad skulle jag lämna efter mig åt mina barn om jag dog?"

Jag kunde inte somna om den natten. Jag lovade på nytt att hänge mig åt Herren och beslutade mig för att älska min hustru och mina barn mer. För att min familj skulle ha mitt vittnesbörd skriftligt, skrev jag ner 42 uttalanden som gav uttryck för min tro på evangeliets lärdomar och principer, sådant som jag helst ville lämna efter mig åt mina barn om jag skulle dö.

Ett nytt perspektiv

Jag fick ett nytt perspektiv på vad det innebär att presidera på ett rättfärdigt sätt i hemmet när jag blev medlem i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga och insåg att kyrkan hjälpte mig att få en lycklig familj. Jag lärde mig förstå att det finns några grundläggande lärdomar i det återställda evangeliet som hjälper män och fäder att uppfylla sina roller.

En av de härliga upplevelserna jag hade innan jag gifte mig var att få bo hos flera medlemsfamiljer i Förenta staterna medan

Det är faderns ansvar att samla familjen till hemmafton och familjeråd. När vi är tillsammans utvecklar vi större kärlek.

Fäder bör undervisa om att personliga böner och familjeböner är de starkaste kommunikationsmedlen för att få uppenbarelser och starkare andlighet.

jag studerade vid ett universitet där. Föräldrarna höll hemafton varje vecka, studerade skrifterna tillsammans och höll bön varje dag. Naturligtvis hade de problem ibland. Men det sätt som de löste problemen på stämde överens med evangeliets lärdomar.

När jag såg deras exempel och själv deltog som medlem i familjen, bestämde jag mig för att också jag en dag skulle ha en familj som var som deras. Jag såg att familjerna välsignades när fäderna följde råden som nu finns i "Familjen: Ett tillkännagivande för världen": "Enligt gudomlig plan skall fadern presidera över sin familj i kärlek och rättfärdighet och han har ansvaret att sörja för och beskydda sin familj."¹

Presidera på ett rättfärdigt sätt

Familjen är kyrkans grundläggande enhet. Därför är ett rättfärdigt beteende i hemmet av

största vikt. Det är väsentligt för vår personliga utveckling och för familjens andliga utveckling. Det finns flera saker en make och far kan göra för att undervisa om och stödja ett rättfärdigt beteende, och för att vara ett föredöme.

Känna till lärdomarna och principerna.

För att kunna presidera på ett rättfärdigt sätt i hemmet måste en make och far först lära sig det återställda evangeliets lärdomar och principer. Vissa män som inte har evangeliet vägrar att axla ansvaret att vara make eller att bli far. De är mer intresserade av andra bedrifter och koncentrerar sig bara på sig själva. Eller så har de inte det mod och det engagemang som krävs för att fullfölja dessa gudomliga roller.

Flitiga studier och en bra utbildning är nödvändiga och hedervärda strävanden, men vi bör komma ihåg att de är medel och inte mål. President Joseph Fielding Smith (1876–1972) sade: "Den allra viktigaste kunskapen i världen är kunskap om evangeliet."² Samtidigt som en make och far har enskilda skriftstudier kan han ha en mycket givande upplevelse när han läser skrifterna tillsammans med sin familj – vilket gagnar alla.

Arbeta med sig själv först. Herren lärde: "Du skall älska din nästa som dig själv." (Matt 22:39) En make och far måste först lära sig att älska och styra sig själv innan han kan göra det för andra. När han lär sig att älska sin himmelske Fader och sig själv, blir han bättre på att älska andra, särskilt sin hustru och sina barn.

Han måste lära sig varför det är viktigt att styra klokt. Han måste lära sig att kontrollera

sina känslor och begär och *aldrig begå övergrepp av något slag*. Våld, grymhet och hårda ord sårar andra. Som aposteln Paulus skrev: "Ni män, älska era hustrur, så som Kristus har älskat församlingen och offrat sig för den." (Ef 5:25)

Uppmärksamma varandras roller och arbeta tillsammans. Män och kvinnor är jämlika inför Gud. "I äktenskapet är varken mannen eller kvinnan mer betydelsefull än den andra. De är jämlikar och bör arbeta tillsammans för familjens andliga, känslomässiga, intellektuella och fysiska behov ... Fadern är familjens patriark och har viktiga ansvar som bara tillfaller honom. Han är prästadömsbärande och har de plikter som rör prästadömet ledarskap."³

En värdig man får prästadömet så att han kan presidera i hemmet och välsigna sin familj. Det är faderns ansvar att samla familjen till hemafton och familjeråd. När vi är tillsammans utvecklar vi större kärlek till varandra när vi delar med oss av våra vittnesbörd och upplevelser. Fäder bör också efter bön ha regelbundna intervjuer med vart och ett av barnen. När fadern lyssnar med kärlek blir både fadern och barnet rikt välsignat.

Utöva prästadömet på ett rättfärdigt sätt. Herren förklarade hur fäder bör utöva prästadömet.

"Ingen makt, intet inflytande kan eller bör göra sig gällande i kraft av prästadömet utom genom överbevisning, långmodighet, mildhet, saktmod och oskrymtad kärlek,

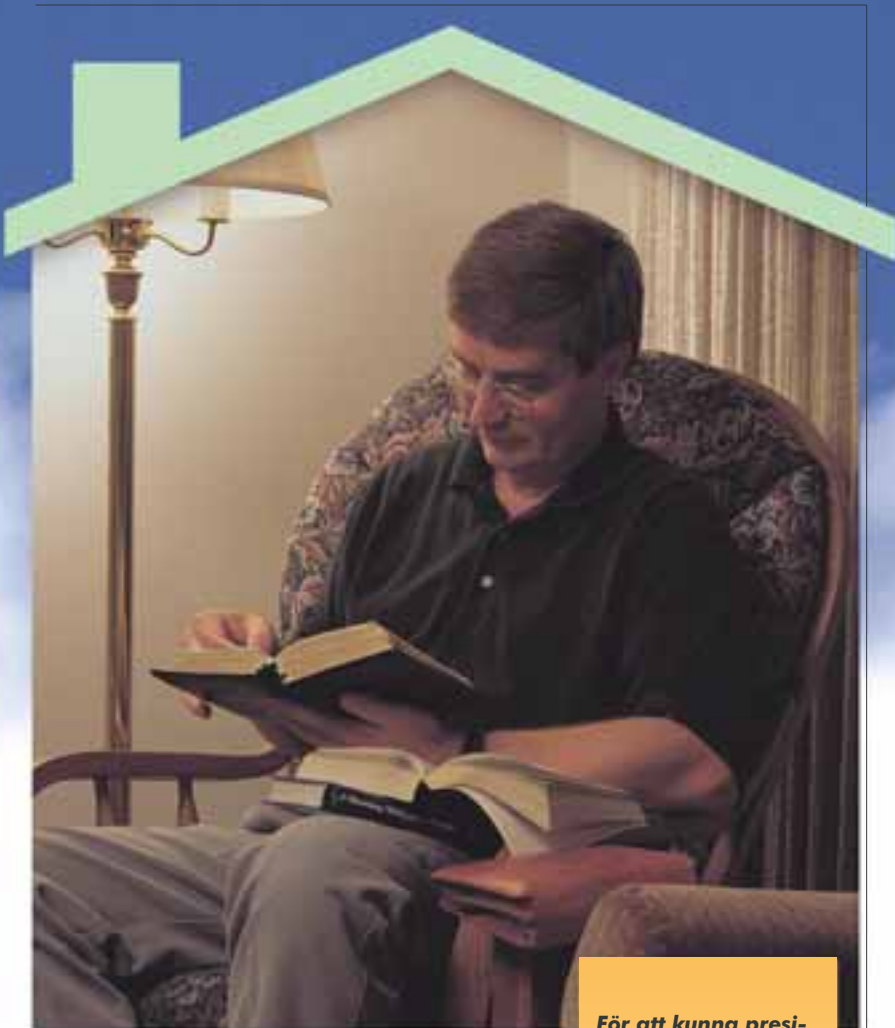
genom godhet och sann kunskap, som storligen utvidgar själen, utan skrymteri eller svek,

skarpt bestraffande ibland när den Helige Anden driver därtill och därefter visande större kärlek mot honom, som du bestraffat, att han icke må hålla dig för fiende." (L&F 121:41–43)

Om en make och far verkligen lär sig att älska enligt Frälsarens exempel, får han större självförtroende, har starkare tro och blir inspirerad. Den Helige Andens inflytande kan hjälpa honom att fatta rättfärdiga beslut om hur han ska behandla andra.

Undervisa barnen om sådant som är viktigt. En far bör undervisa sina barn ur skrifterna och genom sitt eget exempel. Han bör undervisa om att personliga böner och familjeböner är de starkaste kommunikationsmedlen för att få uppenbarelser och

För att kunna presidera på ett rättfärdigt sätt i hemmet måste en make och far först lära sig det återställda evangeliets lärdomar och principer.

**Som jämlikar har
"man och hustru ...
ett högtidligt ansvar
att älska och vårda
sig om varandra och
sina barn".**

starkare andlighet. Genom bönen kan vi reda ut många bekymmer och problem. (Se Fil 4:6–7.)

Jag minns hur min familj för ett antal år sedan verkade ha blivit begränsad till tre barn eftersom min hustru inte kunde bli gravid igen. Hon undrade varför och började klandra sig själv. Hon bad dag efter dag. Våra barn såg hur ledsen hon var och kände sig också ledsna.

Till slut kallade jag samman barnen. Tillsammans bestämde vi oss för att ha en särskild bön. Jag bad, och sedan bad vart och ett av barnen. En underbar känsla kom över oss och Herrens Ande var där. Våra barn trodde att deras mor skulle få ett barn till. Omkring 10 månader senare föddes vårt fjärde barn. Vad glada vi var och vad vittnesbördet stärktes för min hustru och mig och våra barn.

Känna Frälsarens frid

I tillkännagivandet om familjen står det: "Man och hustru har ett högtidligt ansvar att älska och vårda sig om varandra och sina barn."⁴ Fäderna ska inte göra det ensamma. När män och hustrur strävar efter att fostra sin familj i rättfärdighet kommer andra runtomkring att märka det. En gång när min hustru var på ett föräldramöte i skolan frågade någon hur medlemmarna i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga kunde uppfostra sina barn så bra. Jag tror säkert att många medlemmar har haft liknande upplevelser. President Gordon B Hinckley har sagt: "Vi kan vidmakthålla våra familjers integritet om vi följer våra ledares råd. När vi gör det, kommer människor i vår omgivning att med respekt lägga märke till oss och ledas till att fråga sig hur detta görs."⁵

Må vi stanna upp och tänka, begrunda och reflektera över hur det går för oss i våra egna familjer. Må frid råda hos varje familjemedlem medan makar och fäder presiderar över sina familjer i kärlek – den frid som Frälsaren lovade oss: "Frid lämnar jag efter mig åt er. Min frid ger jag er. Inte ger jag er en sådan frid som världen ger. Låt inte era hjärtan oroas och var inte modlösa." (Joh 14:27) ■

SLUTNOTER

1. *Liabona*, okt 1998, s 24.
2. "Den viktigaste kunskapen"; *Nordstjärnan*, sep 1971, s 259.
3. Jämför *Evangeliets principer*, s 180–181.
4. *Liabona*, okt 1998, s 24.
5. "En stad på ett berg", *Nordstjärnan*, nov 1990, s 8.

Känna Herrens kärlek genom att utöva tro

Välj under bön ut och läs från det här budskapet de skriftställen och lärdomar som tillgodoser behoven hos de systrar som ni besöker. Berätta om era erfarenheter och bär vittnesbörd. Inbjud dem ni undervisar att göra samma sak.

Hur får vi tillgång till trons kraft?

Alma 32:28: "Om I given rum, så att man kan så ett frö i edert hjärta, se ... då skolen I strax säga inom eder själva: 'Det måste så vara, att detta är ett gott frö ... ty det har börjat utvidga min själ, ja, det har börjat upplysa mitt förstånd. Det har börjat att bliva mig välbehagligt.'"

Äldste Joseph B Wirthlin i de tolv apostlarnas kvorum: "Vår tro växer när fullständig tillit till det vi inte kan se kombineras med fullkomlig lydnad mot vår himmelske Faders vilja ... Endast när vår tro är i överensstämmelse med vår himmelske Faders vilja är vi berättigade att få de välsignelser vi söker efter." ("Skall han finna tro på jorden?", *Liabona*, nov 2002, s 83–84.)

Äldste Dallin H Oaks i de tolv apostlarnas kvorum: "Kraften i tron på Herren Jesus Kristus är alltid underkastad himmelens ordning, Herrens godhet, vilja, visdom och tideräkning. Därför kan vi aldrig ha

verklig tro på Herren utan att också ha fullständig tillit till Herrens vilja och hans tidsschema." ("Tro på Herren Jesus Kristus", *Nordstjärnan*, jul 1994, s 97.)

Eliza R Snow (1804–1887), tidigare generalpresident för Hjälpföreningen: "Tro [är] energi ... Vi måste vara energiska." (Enligt Morgan Utah Stake Relief Society Minutes and Record, 29 jul 1882.)

På vilka sätt kan vi uppleva Herrens kärlek genom vår tro?

Helaman 5:47: "Frid, frid vare med eder för eder tros skull."

Bonnie D Parkin, Hjälpföreningens generalpresident: "När vi utövar tro på Herren lär vi oss att lita på att hans löften till oss kommer att uppfyllas. Vi litar på att vi inte kommer att lämnas ensamma, för Herren är vår källa till styrka. Hans frid som övergår allt förstånd fyller våra själar. Systrar, sök först att ha tro på Frälsaren."

Äldste Richard G Scott i de tolv apostlarnas kvorum: "Sök inte efter ett liv som praktiskt taget är fritt från obehag, smärta, påtryckningar, prövningar eller bedrävelse, ty detta är de verktyg en kärleksfull Fader använder

för att stimulera vår tillväxt och förståelse. Som skrifterna upp-

repade gånger försäkrar, får du hjälp när du utövar *tro på Jesus Kristus* ... Tro på Kristus innebär att vi förtröstar på honom, vi litar på hans lärdomar. Detta leder till hopp, och hopp ger kärlek, Kristi rena kärlek – denna fridfulla känsla som kommer när vi känner hans omsorg, hans kärlek och hans förmåga att bota oss, eller lätta våra bördor med sin helande kraft." ("Att bli helad", *Nordstjärnan*, jul 1994, s 8.)

Äldste Neal A Maxwell i de tolv apostlarnas kvorum: "Vi kan säga: 'Jag vet att [Gud] älskar sina barn; dock vet jag ej vad allting betyder.' (1 Nephi 11:17) Det har funnits och kommer att finnas tider i våra liv när en sådan tro är det viktigaste: Vi vet inte vad det är som händer med oss eller runt omkring oss, men vi vet att Gud älskar oss, och att veta det är, just då, tillräckligt." (*Not My Will, But Thine* [1988], s 119.) ■

INTE BARA JAG

På båt färden till Amerika blev Nephi fastbunden och slagen av sina bröder. Hans problem fick mina att verka små.

Nephis upplevelser lärde mig att det inte bara var jag – alla har problem. Och vi kan klara av dem.

RENEÉ HARDING

När min pappa flyttade och mina föräldrar skilde sig blev jag helt förkrossad. Jag kände mig övergiven. Allt förändrades, även min attityd och min inställning till livet.

Pengar, eller bristen på dem, blev en stor sak. Min mamma hade två jobb. När min bästa vän ville att jag skulle följa med och shoppa, skämdes jag för mycket för att tala om för henne att vi knappt hade pengar till mat – och ännu mindre till kläder.

Mamma som såg hur jag led, lärde sig att sy och sydde några plagg åt mig. Hon hade goda avsikter men inget av plaggen blev särskilt bra. Hon sydde ett par byxor som inte bara var för korta, de hade också en så skrikig färg att det var pinsamt. Jag ville

inte ha på mig några av mina hemmagjorda kläder, men jag ville inte heller såra mamma.

Dagen då jag hade på mig de där byxorna i skolan minns jag som en av de mest pinsamma upplevelserna i livet. Mike, som var en av de mest populära killarna i skolan, tog sig alltid tid från sitt späckade schema för att reta mig för mina hemmagjorda kläder. Dagen då jag hade på mig de där byxorna gav jag inte bara Mike, utan också alla andra något att skratta åt.

Hur dåligt det än var i skolan så var det ändå värre hemma. Pappa var borta och mamma arbetade så mycket, så mina bröder och jag fick ta hand om huset, inne och ute. Till min förskräckelse fick vi, trots att vi gjorde vårt bästa, anonyma meddelanden om hur skräpiga vår tomt var och vilken skam vi var för grannskapet. Jag höll med dem. Vårt hus och vår tomt såg inte lika fina ut som de andras. Jag skämdes för att bjuda hem vänner.

När jag började på seminariet tidigt på morgnarna förändrades saker och ting. Allt blev bättre. Jag fick träffa någon som jag kunde relatera till – någon som hade värre problem än jag. Skillnaden var att jag tyckte synd om mig själv och han höll sig nära

TILL NYTTA

*Nephi förklarade:
"Jag tillämpade nämligen all helig skrift på oss, så att den måtte vara oss till nytta och lärdom."
(1 Nephi 19:23)*

Herren och vägrade att klaga. Personen som jag talar om är Nephi.

Syster Mortensen, min seminarielärare, påpekade att ingen undkommer bedrävelser eller smärta i livet – inte ens Nephi. Det som gjorde Nephi så framstående var att han aldrig förlorade hoppet eller sitt vittnesbörd när han kämpade med det ena problemet efter det andra. Nephi hjälpte mig att inse att mitt största problem i livet inte var mina föräldrars skilsmässa eller mina färgglada byxor eller saker och människor som jag inte kunde kontrollera. Mitt största problem var min inställning, något som jag har full kontroll över.

Nephis och hans familjs värld vändes upp och ner. Nephis bröder som var missbelåtna över att deras far hade tagit dem bort från deras hem och ägodelar, började gnälla och klaga. Nephi å andra sidan bad om att kunna förstå.

Nephis bröder lät mycket av sin frustration gå ut över honom. De slog honom med en käpp, band honom

med rep och planerade till och med att döda honom. När jag fick höra hur våldsamma de var mot Nephi insåg jag hur obetydliga Mike och översittarna i mitt liv var. Det förunderliga är att medan jag inte kände något annat än förakt för dem som var ovänliga mot mig, var Nephi vänlig och kärleksfull och "förlät dem uppriktigt allt vad de gjort". (1 Nephi 7:21)

De flesta av mina vänner sade inte så mycket om min familjesituation, men en vän ringde och sade att hennes mamma inte längre ville att hon skulle vara vän med mig. Hennes mamma sade att människor som jag, som kom från en problemfamilj, hade dåligt inflytande på andra. Jag brast i gråt och efter det grät jag mig själv till sömns många kvällar.

Nephi erkände att han också grät sig själv till sömns. Han sade: "Om natten väta mina ögon min huvudgård med tårar." (2 Nephi 33:3) Skillnaden var att Nephi hela tiden bad

för sin familj under dagen, något som jag inte haft en tanke på att göra eftersom jag var upptagen med mina tårar.

Trots att Nephi kom från en familj med många problem förblev han trofast. Han sätt att hantera smärta och vanda var att luta sig mot sin himmelske Fader.

Nephi hamnade aldrig i Satans fälla att tänka att vår himmelske Faders kärlek kan mätas efter hur bra det gick för honom. Nephi visade att fastän vi inte alltid har något val när det gäller

det onda som händer oss, så kan vi alltid välja hur vi ska reagera på dessa problem. ■

Reneé Harding är medlem i Sugar Lands första församling, Houstons södra stav, Texas.

EN OFELBAR VÄGVISARE

"Skripterna är en ofelbar vägvisare i vårt liv. Bekanta er med den undervis-

ning som skripterna skänker. Lär er bakgrunden och omgivningen för Mästarens liknelser och profeternas förmaningar. Studera dem som om de talade till just dig, för så är det."

President Thomas S. Monson, förste rådgivare i första presidentskapet, "Tid att välja", Nordstjärnan, juli 1995, s 99.

På bästa sändningstid

Televisionen var en av 1900-talets stora uppfinningar, men idag kan den utgöra en fara. Vi måste inte bara vara noga med att undvika skadliga program, vi måste också vara uppmärksamma på hur mycket tid vi tillbringar framför teven.

Mycket av den tid vi tillbringar med att se på teve kan vi använda på annat sätt. Eleverna i Juan Chácons seminarieklass i Itzaes församling i Mérida stav i Mexico ger följande förslag på bra sysselsättningar att ägna sig åt i stället för att sitta framför teven.

- ❖ Samtala med familj och vänner.
- ❖ Studera skrifterna.
- ❖ Spela basket, utöva någon annan sport eller spela spel.
- ❖ Gör läxorna.
- ❖ Besök mindre aktiva medlemmar i församlingen eller grenen som är i din ålder.
- ❖ Planera aktiviteter med vänner.
- ❖ Gör något för någon annan.
- ❖ Läs någon av kyrkans tidningar eller en bra bok.
- ❖ Lyssna på upplyftande musik.
- ❖ Ta en tupplur.
- ❖ Skriv brev till vänner eller missionärer.
- ❖ Skriv i din dagbok.
- ❖ Ta dina småsyskon till en lekplats eller på en promenad.
- ❖ Fråga dina föräldrar eller mor- eller farföräldrar om deras barndom.
- ❖ Lär dig en ny hobby.
- ❖ Lär dig nyckelskriftställen utantill.
- ❖ Gå på en promenad eller motionera på annat sätt.
- ❖ Hjälp till med middagen eller städa i huset eller i trädgården.
- ❖ Anmäl dig som frivillig till ett bibliotek, en skola eller ett sjukhus. ■

Frågor och svar

Vad kan jag göra för att hålla mig nära min pappa när vi båda är så upptagna?

Svaren är avsedda att ge hjälp och perspektiv, inte som tillkännagivanden om kyrkans lära.

L I A H O N A

Det tar tid och ansträngning att bygga eller stärka en relation. Med allt ni har att göra är det osannolikt att ditt schema och dina föräldrars schema passar ihop så bra att ni kan få tid tillsammans – såvida inte du och dina föräldrar är villiga att planera för det.

Ni kan börja att bygga upp en bättre relation genom att tala om det. Om din pappa vet att du vill tillbringa mer tid med honom kommer han förmodligen att göra allt han kan för att få tid för dig. Men det innebär att du också måste vara flexibel. Det enda schema som du kan kontrollera är ditt eget. Så om era scheman inte passar ihop får du kanske offra något som är viktigt för dig för att kunna tillbringa tid med din pappa.

Det är bra att du vill hålla dig nära – eller komma närmare – dina föräldrar. Många ungdomar inser inte hur viktig den relationen är och att de har ett ansvar att göra sin del för

Det är meningen att familjerelationen ska vara evig. Denna relation bör prioriteras framför alla andra.

Det tar tid att bygga en relation. Var flexibel nog att ta dig tid till din familj.

Tala med din pappa. Om han inte vet att du vill tillbringa mer tid med honom kan han inte se till att det blir så.

Var med på familjeböner, hemaftnar, skriftstudier med familjen och andra familjeaktiviteter.

Ansträng dig att planera tid tillsammans med din pappa. Planera aktiviteter i förväg så att ni använder tiden väl.

att stärka den. Vissa ungdomar i kyrkan tänker: ”Min familj kommer att finnas här för evigt, så nu kan jag umgås med mina vänner.” Men om du inte sätter din familj främst kanske du inte har dem för evigt.

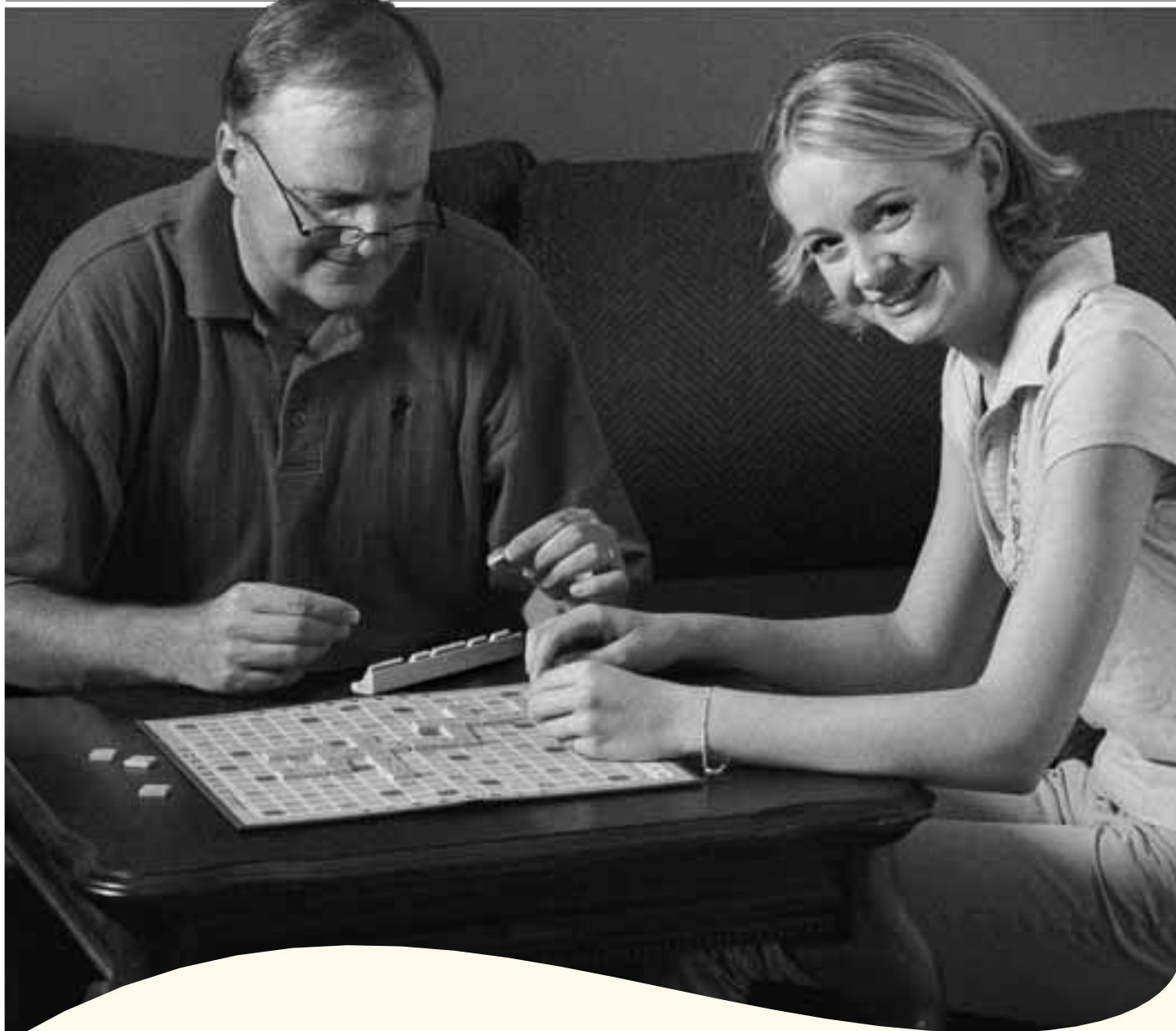
Vänner, sport och andra aktiviteter behöver inte vara något dåligt. Men familjen är evig, popularitet är det inte.

När du försöker bestämma hur du ska tillbringa mer tid med din pappa eller någon annan familjemedlem så låt dig inte distraheras av andra aktiviteter som kan verka bra men som inte är lika viktiga som familjerelationen.

Här är några förslag från läsare som kan hjälpa dig att stärka din relation med din pappa:

Ta er tid att vara tillsammans

Det är viktigt att tillbringa tid tillsammans regelbundet, om det så bara är fem minuter varje dag. Missa inte familjebönerna, de dagliga skriftstudierna med familjen eller hemaftnarna. Missa inte några andra

familjeaktiviteter, bland annat måltiderna. Följ med din pappa när han uträttar ärenden. Planera en "träff" varje vecka. När ni planerar för er tid tillsammans så skriv det på almanackan så att ingen av er glömmer bort det.

När ni har tid tillsammans

Tala med varandra, berätta roliga historier, spela spel, läs favoritskriftstäl-
len, be tillsammans, berätta om dina
känslor angående artiklar i kyrkans

tidning eller om vad du har lärt dig i
seminariet eller i kyrkan, be om hans
åsikt eller om råd när det gäller pro-
blem du har och så vidare.

När det inte finns någon tid

Ta reda på när du kan ringa till
honom på jobbet och berätta lite om
din dag i några minuter. Lämna små
meddelanden till din pappa som han
kan hitta – på hans kudde, i badrum-
met eller på soffan. Be om att få hjälp
att stärka er relation.

L Ä S A R N A

**Det hela handlar om tid. Jag
kommer aldrig att glömma
tiden som jag tillbringade
med min pappa. Oavsett
hur länge vi är tillsammans**

**med våra pappor är det tiden som är det
viktiga för relationen.**

Äldste Frank Maea, 21 år, Filippinernamissionen
Baguio

Kärlek kräver uppoffringar. Om du vill ha en bättre relation med din pappa kanske du måste offra en del av tiden som du tillbringar med dina vänner eller göra avkall på

några aktiviteter.

Lindsay Powell, 14 år, Evergreens församling,
Goldens stav, Colorado

Jag älskar min pappa och jag kan försöka att göra uppoffringar för honom, som att vänta på när han ska komma hem så att jag kan prata med honom. Under familjens hemafton eller andra familjeaktiviteter kan jag berätta för honom om mina känslor. Jag kan lämna små meddelanden på hans skrivbord hemma eller ringa honom under hans lunchtimme på jobbet.

Marie Fania Sophia François, 14 år,
Frères församling, Port-au-Prince stav, Haiti

Vi måste öva på att tala öppet med varandra för att kunna ha en nära relation. Vi måste också ha familjebön varje dag. Tala öppet med din pappa. Var med på familjeaktiviteter och familjens hemafton.

Äldste Su' Tulimanu Jr, 21 år, Samoamissionen Apia

Min pappa är också upptagen, men vi berättar om våra dagliga upplevelser under frukosten. Vi har familjeråd minst en gång i veckan. Vi ber tillsammans som familj. Vi talar också om artiklar i kyrkans tidning. Fastän vi inte är tillsammans så mycket har jag lärt mig mycket av honom, och jag ber att Herren ska välsigna oss så att vi kan vara en andlig familj.

Jenirée M Rodríguez Hernández, 15 år, Las Colinas gren,
El Tigre distrikt, Venezuela

”När det världsliga tränger sig på, bänder det alltför ofta att fel saker får högsta prioritet. Då är det lätt att glömma det grundläggande syftet med livet. Satan har ett kraftfullt medel att använda mot goda människor. Han distaberar dem. Han vill att goda människor ska fylla sitt liv med 'bra saker' så att det inte finns något utrymme för viktiga saker. Har du omedvetet fångats i den fällan?”

Äldste Richard G Scott i de tolv apostlarnas kворum, "Det viktigaste först", Liahona, jul 2001, s 7.

Sedan jag var liten flicka har jag följt med min pappa på olika ärenden. Ibland skjutsar han min syster och mig till skolan och vi talar om många saker. Vi planerar "träffar" tillsammans, vi handlar tillsammans som familj och vi ringer ofta till varandra hemma eller från jobbet.

Patricia María del Carmen Fuentes Rodríguez, 12 år,
Panorama församling i Mariscals stav i Guatemala City,
Guatemala

Vik minst en kväll i veckan åt dig och din pappa. Spela spel tillsammans. Söndagar är en bra dag att göra något stillsamt tillsammans. Försök lära dig mer om din pappa.

Ta reda på vad han tycker om. Gör något för honom, som att laga frukost.

Jessica Lee Jensen, 12 år, Alpines 10:e församling,
Alpines stav, Utah

VAD TYCKER DU?

Ungdomsläsare: Skicka ditt svar på nedanstående fråga, tillsammans med namn, ålder, hemadress och församling, stav (eller gren, distrikt). Skicka med ett foto av dig själv som är 4x5 cm eller större.

Questions and Answers 03/04

Room 2420, 50 East North Temple Street

Salt Lake City, UT 84150-3220, USA

cur-liahona-imag@ldschurch.org

Svaret ska vara oss tillhanda den 15 mars 2004.

FRÅGA

”Jag älskar evangeliet men är jätterädd för att tala om det med någon. Hur kan jag komma över min rädsla?” ■

Våra eviga val

Som vi får lära oss i 2 Nephi 26:27–28, 33 måste vart och ett av vår himmelske Faders barn ha möjlighet att fritt få välja lydnadens och lyckans väg.

ÄLDSTE EMMANUEL A KISSI

områdesauktoritetssjuttio
området Afrika Väst

Det utkämpades ett krig i himlen enligt Johannes uppenbarelse. ”Mikael och hans änglar gav sig i strid med draken. Och draken och hans änglar stred, men han var inte stark nog, och det fanns inte längre någon plats för dem i himlen. Och den store draken, den gamle ormen, som kallas Djävul och Satan, han som bedrar hela världen, kastades ner på jorden och hans änglar kastades ner med honom.” (Upp 12:7–9)

Vad, frågar vi oss, kan vara orsaken till kriget i himlen? Vad kunde orsaka en sådan fiendskap bland Guds barn?

Uppror är en vanlig orsak till krig. Vår himmelske Fader gav alla sina barn möjlighet att välja lydnadens stig som leder till

evig lycka. Men vissa, verkar det som, valde självskhetens stig, utan hänsyn till andra människors handlingsfrihet. Jesaja lär oss att Lucifer, ledaren, hade sagt i sitt hjärta: ”Ovanför Guds stjärnor skall jag upprätta min tron ...

Jag skall stiga upp över molnens höjder, jag skall göra mig lik den Högste.” (Jes 14:13–14) Lucifer sade till alla människors Fader: ”[Jag] skall återlösa hela människosläktet, så att icke en själ skall förloras”, och krävde sedan: ”Give mig därför din värdighet”. (Moses 4:1)

Möjligheten att välja

Enligt sin plan sände vår Fader sina andebarn till jorden under ledning av en Läromästare som skulle vara ett fullkomligt föredöme som de kunde välja att

Läran att alla måste få möjlighet att känna till och välja frälsningens och det eviga livets stig upprepas genom hela Mormons bok. Detta budskap har upprepats också i vår tid.

följa. (Se Abraham 3:24–28.) I samtycke till denna plan, sade den förstfödde Guds Son: "Ske din vilja, och äran vare din i all evighet." (Moses 4:2) Jesus Kristus utvaldes till att bli läraren, föredömet och slutligen Frälsaren för alla människor när de kommit för att leva på jorden.

I det krig som följde kastades en tredjedel av vår himmelske Faders andebarn ut tillsammans med Lucifer. De andra två tredjedelarna höll sitt första tillstånd och fick således möjlighet att utveckla sig genom att följa frälsningsplanen. Dessa är de som Herren, genom Adam och Eva, sade följande till: "Var fruktsamma och föröka er och uppfyll jorden! Lägg den under er." (1 Mos 1:28)

Några av vår himmelske Faders barn som kommer till jorden förlorar olyckligtvis det pågående kriget mot Satan under jordelivet. Andra fortsätter att följa Jesus Kristus och segra över den onde. Men det är vår Faders vilja att alla har möjlighet att göra detta val, och alla blir belönade efter hur de använder sin handlingsfrihet. "Se, Herren aktar allt kött som ett. Den som är rättfärdig har Guds ynnest", skrev Nephi. Men han tillade att när människorna har förkastat alla Guds ord och har mognat i orättfärdighet, så är de redo att till fullo få känna av Guds vrede. (Se 1 Nephi 17:35.)

Han når alla sina barn

Hur blir det med alla dem som inte har fått höra Guds ord i det här livet? Finns det hopp för dem?

Ja. I sin oändliga kärlek och nåd har vår himmelske Fader förberett ett sätt på vilket alla hans barn kan få kunskap om hans lära och välja att följa honom. Psalmisten skrev profetiskt att alla ska få möjlighet att tro och bli frälsta: "Herren har gjort sin frälsning känd, han har uppenbarat sin rättfärdighet för hednafolkens ögon. Han har tänkt på sin nåd och trofasthet mot Israels hus, hela jorden har sett vår Guds frälsning." (Ps 98:2–3)

Den uppståndne Herren Jesus Kristus sade till sina apostlar: "Gå ut i hela världen och predika evangelium för hela skapelsen. Den som tror och blir döpt skall bli frälst." (Mark 16:15–16) Genom en upplysande syn som aposteln Petrus fick, visade Herren att evangeliets goda nyheter inte skulle undanhållas något av vår himmelske

Faders barn. (Se ApG 10:9–16.) "Nu förstår jag verkligen att Gud inte gör skillnad på människor", sade Petrus, "utan tar emot den som fruktar honom och gör det som är rätt, vilket folk han än tillhör." (Apg 10:34–35)

President Joseph F Smith (1838–1918) såg i en syn att de som dör utan att ha fått möjlighet att höra evangeliet i det här livet, ska få undervisning om evangeliet i andevärlden. Där kommer de att få undervisning om "alla ... evangeliets principer som det var nödvändigt för dem att känna till för att kvalificera sig själva, så att de måtte bli dömda såsom alla människor dömas i köttet, men likväl till anden få leva, såsom Gud lever". (L&F 138:34)

De som "ropade av glädje" i det förjordiska rådet när de fick höra talas om vår Faders plan, kommer ännu en gång att få möjlighet att glädja sig när de får ta emot evangeliet genom Guds och hans Sons, Jesu Kristi kraft.

Andra vittnen

Läran att alla måste få möjlighet att känna till och välja frälsningens och det eviga livets stig upprepas genom hela Mormons bok. Här är några exempel: "Han har givit [frälsning] fritt åt alla människor ... Alla människor hava rätt därtill, den ene såväl som den andre, och ingen är förmenad ... och han inbjuder dem alla att komma till sig och delta av hans godhet. Han förmenar ingen som kommer till honom, svart eller vit, träl eller fri, man eller kvinna, och han kommer ihåg folken, och alla

äro jämlika för Gud, både jude och icke-jude.” (2 Nephi 26:27–28, 33)

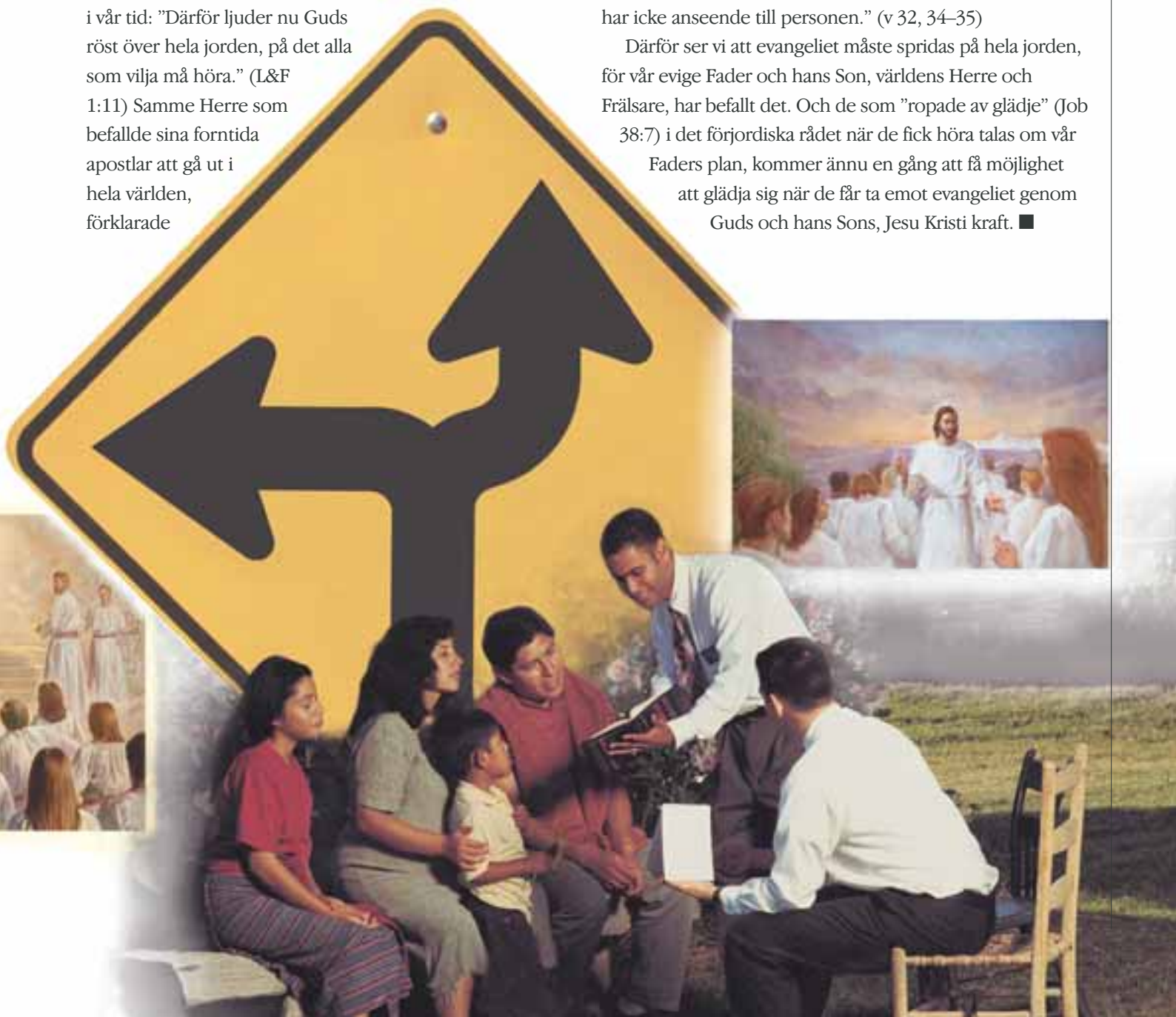
Och vidare: ”Vi se, att hans arm är uträckt till alla människor, som vilja omvända sig och tro på hans namn” (Alma 19:36), lärde Mormon. ”Nu, mina bröder, se vi att Gud ihågkommer alla folk, i vilket land de än befinna sig, ja, han räknar sitt folk, och hans hjärtas barmhärtighet omfattar hela jorden. Detta är min fröjd”, förklarade Ammon. (Alma 26:37)

Detta budskap har upprepats också i vår tid: ”Därför ljuder nu Guds röst över hela jorden, på det alla som vilja må höra.” (L&F 1:11) Samme Herre som befallde sina forntida apostlar att gå ut i hela världen, förklarade

att han frambringade sitt ord genom profeten Joseph Smith i de sista dagarna ”så att fullheten av mitt evangelium må kungöras av de svaga och ringa till världens ändar och för konungar och regenter”. (v 23)

De som får höra hans ord är varnade att inte ta lätt på det utan att överge synden och tjäna honom: ”Dock skall den, som omvänder sig och håller Herrens bud, få förlåtelse ... Och åter, sannerligen säger jag eder, o I jordens invånare: Jag, Herren, vill kungöra detta för allt kött, ty jag har icke anseende till personen.” (v 32, 34–35)

Därför ser vi att evangeliet måste spridas på hela jorden, för vår evige Fader och hans Son, världens Herre och Frälsare, har befallt det. Och de som ”ropade av glädje” (Job 38:7) i det förjordiska rådet när de fick höra talas om vår Faders plan, kommer ännu en gång att få möjlighet att glädja sig när de får ta emot evangeliet genom Guds och hans Sons, Jesu Kristi kraft. ■

STÅR SIG GENOM

TIDERNA

Mormons bok som bevarats genom århundradena för vår dag, hjälper mexikanska ungdomar att bygga det vittnesbörd de behöver för att rida ut livets stormar.

I hela Mexico och Centralamerika finns det ruiner av forntida civilisationer. Solpyramiden (höger) vid Teotihuacán nära Mexico City är välkänd för sin storslagenhet. Ungdomar i kyrkan, som Carmen Hernández (infällt överst) och hennes bror Samuel (infällt, mitten) från Mérida i Mexico, tycker om att besöka Dzibilchaltún, Chichen Itza (infällt längst ner) och andra ruiner nära hemmet.

FOTO ADAM C OLSON,
OM INGET ANNAT ANGES

ADAM C OLSON

Kyrkans tidningar

Sandra Hernández och Meily Tolosa vilar på trappstegen till Dzibilchaltúns forntida ruiner i Mexico och begrundar de spridda ruinerna av en stad som är nästan 1 500 år gammal. Tystnaden omkring dem är nästan lika mäktig som den fuktiga, tropiska luften. Men den fridfulla stunden varar inte länge.

Tystnaden upphör när Samuel

Hernández kommer springande ut
under tjo och rop från den
täta djungeln

som växer vid kanten av den lilla pyramiden. Hans vänner Jorge Tolosa och Wilbert Agosta följer tätt bakom honom.

"Å, jag trodde att jag skulle dö", skrattar han när han slår sig ner på trappan och försöker hämta andan. Samuel och hans vänner hade försiktigt tagit sig fram genom djungeln till en delvis överväxt byggnad när de skrämde upp en flock fåglar som satt dolda. Fåglarna var inte de enda som blev rädda. "Mitt hjärta", säger Samuel och skrattar.

Bevarade vittnesbörd

Samuel, Meily och andra ungdomar från Caneks församling i Mérida centrala stav i Mexico tillbringar dagen på upptäcktsfärd i några av Mexicos forntida ruiner. Dzibilchaltún är bara en av tusentals förfallna bosättningar

Meily Tolosa (nedan) och Erika Poot, Wilbert Agosta och Carmen Hernández (längst till höger) undersöker ruinerna och de gamla vattenhålén, eller "cenotes" (infällt, mitten) vid Dzibilchaltún. Bland ruinerna vid Teotihuacán finns bland annat Prästernas gård (infällt överst) och den befjädrade ormens symbol (infällt längst ner).

som forntida invånare i Amerika har lämnat efter sig.

Landområdet från centrala Mexico till Honduras (också kallat Mellanamerika) har bebotts av många blomstrande civilisationer. På den här resan till Dzibilchaltún är ungdomarna tacksamma för att ruinerna av några av deras förfäders städer har bevarats så att de kan få veta var deras förfäder bodde. "Det är intressant att få veta vad mina förfäder gjorde och vad

som hände med dem", säger Jorge, en diakon.

På samma sätt är dessa ungdomar tacksamma för att uppteckningen om Lehis familj har bevarats så att de kan lära sig av dess lärdomar och upplevelser. "Jag är tacksam för att Herren bevarade Mormons bok som vi kan lära av", säger Jorge.

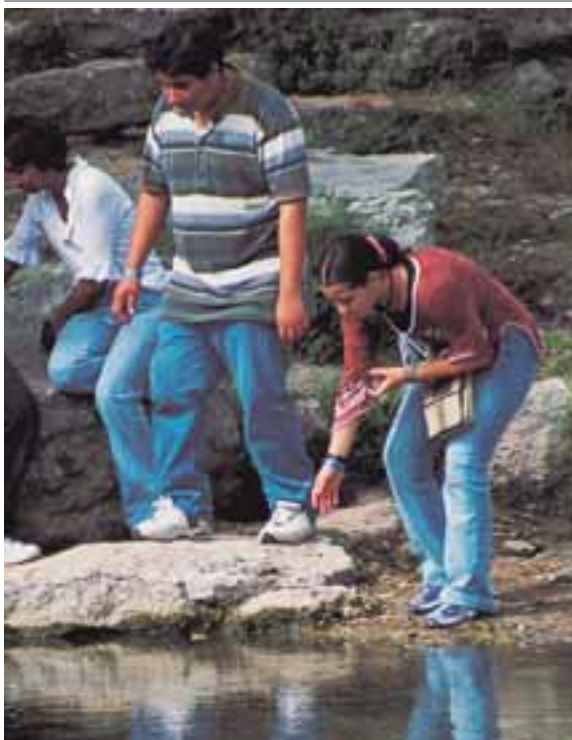
Många nephitiska profeter, bland andra Nephi, Enos och Mormon, bad om att Herren skulle bevara deras vittnesbörd om Jesus

Kristus så att de kunde hjälpa sina efterkommande. (Se 2 Nephi 25:21; Enos 1:16–18; Mormons ord 1:8.)

Enligt sitt löfte bevarade Herren deras uppteckningar och förde dem fram i ljuset genom profeten Joseph Smith. Nu för Mormons bok sitt folks efterkommande – och andra människor i hela världen – till Jesus Kristus.

”Jag är så tacksam för Mormons bok”, säger Carmen Hernández, en Miaflicka som

STATISTIK OM MORMONS BOK

239 kapitel i Mormons bok

77 verser i det längsta kapitlet, Jakob 5

2 verser i de kortaste kapitlen, 3 Nephi 30 och Moroni 5

3 925 hänvisningar till Frälsaren i Mormons bok, eller en hänvisning var 17:e vers

5 000 exemplar gjordes i första tryckningen av Mormons bok (mars 1830)

108 936 922 exemplar trycktes mellan 1830 och 2002

103 språk som hela eller delar av Mormons bok finns tillgänglig på

hoppas på att kunna få tacka Mormons boks profeter en dag. ”När jag träffar dem”, säger hon, ”ska jag säga: ’Tack för att ni har hjälpt så många människor att finna svar och komma till Kristus.’” (Se 2 Nephi 33:11; Jakob 6:13; Ether 12:38.)

Stärker vittnesbörd

Vittnesbörden om Kristus som nedtecknats i Mormons bok bevarades mot tidens tand av Herrens hand, men de forntida städerna i Mellanamerika har inte klarat sig lika bra. Tiden, väder och vind och andra faktorer har lagt några av de en gång så storslagna civilisationerna i spillror.

Men ungdomarna – till exempel gruppen från Caneks församling – tycker om att besöka ruinerna och föreställa sig dem fulla av folk och undra hur det var på den tiden.

”Det är fantastiskt att se sådana byggnader som människorna i Mormons bok kan ha byggt och bött i”, säger Carmen.

Genom sina studier i seminariet och Söndagsskolan försöker ungdomarna i Caneks församling att bygga vittnesbörd om Kristus

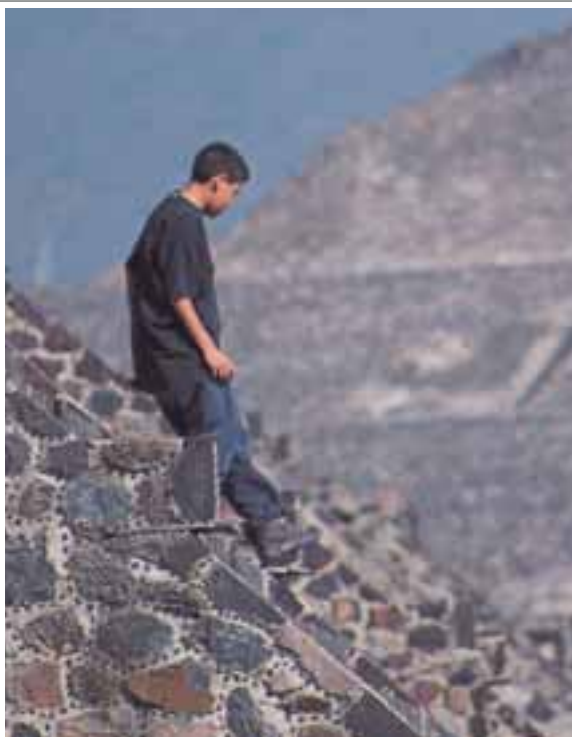

LÖFTEN OM MORMONS BOK

När medlemmarna i kyrkan i hela världen studerar Mormons bok under det här året i Söndagsskolan, kan var och en av oss få ett vittnesbörd eller stärka vårt vittnesbörd om att boken är sann genom bön. (Se Moroni 10:3–4.)

President Gordon B Hinckley har sagt: "Utan reservation lovar jag att om ni under bön läser Mormons bok, oavsett hur många gånger ni tidigare läst den, så kommer ni att få ett större mått av Herrens Ande i era hem. Ni kommer att stärkas i ert beslut att vandra i lydnad till hans bud och ni kommer att få ett starkare vittnesbörd om att Guds Son verkligen lever." ("Mormons bok", *Nordstjärnan*, okt 1988, s 7.)

som inte ramlar ihop och förfaller som ruiner runt omkring dem.

"När vi har studerat Mormons bok har min kärlek till boken och mitt vittnesbörd om Frälsaren stärkts", säger Carmen.

Enligt dessa ungdomar är templet en annan viktig faktor när det gäller att stärka vittnesbördet om Kristus.

Forntida och nutida tempel

Många turister kommer till södra Mexico – som döpts till "tempellandet" – för att utforska de forntida ruiner som kallas "tempel" på grund av sin uppenbart religiösa användning. Men av alla tempel som finns runt omkring dem gläds ungdomarna i Mexico mest åt sitt eget sista dagars heliga tempel – där de kommer att ingå förbund med Gud och gifta sig för evigheten.

Ett av dem är templet i Mérida som färdigställdes i juli 2000. Det ligger bara 10 till 15 minuters bilväg från den plats där ungdomarna i Caneks församling bor.

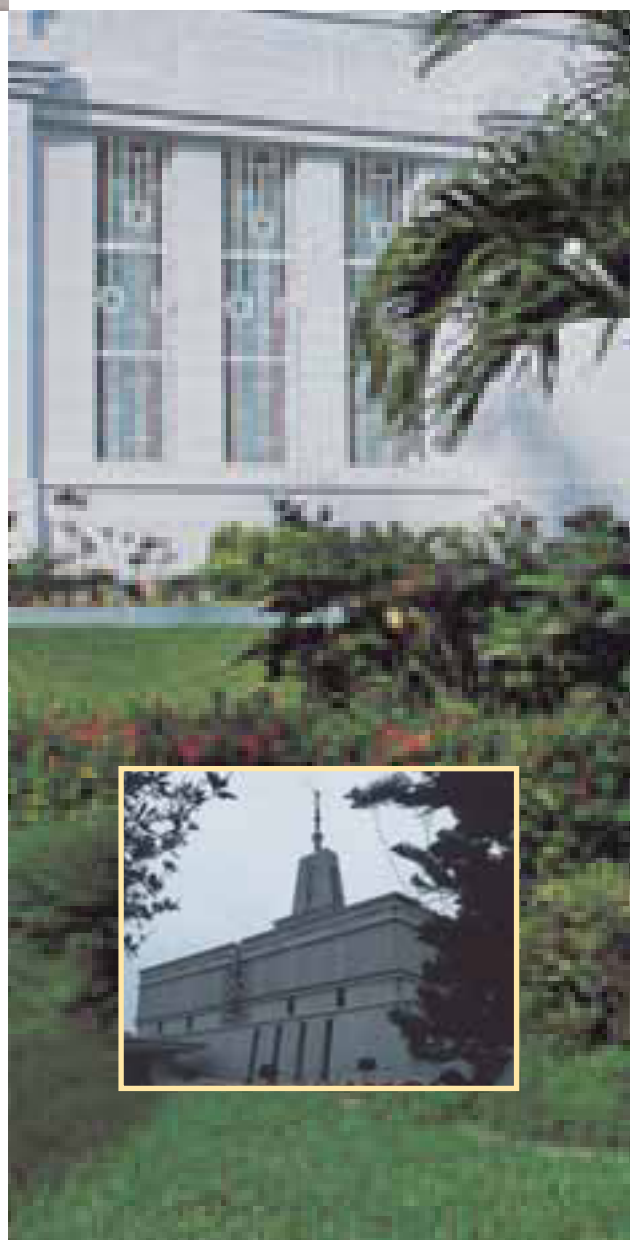
"Alla blev så glada över att få veta att vi skulle få ett tempel", säger Ismael Herrera,

en präst. "Tidigare fick vi resa till Mexico City."

Ungdomarna har rest till templet i Mexico City för att utföra dop för de döda, men det tar nästan 16 timmar att åka dit.

"Vårt tempel ligger så nära", säger Jorge. "Vi har många fler möjligheter att åka dit."

"Jämfört med alla de gånger som vi har varit i templet i Mérida, kunde vi bara ha åkt till templet i Mexico City en eller två gånger", instämmer Carmen. "Eftersom vi har ett tempel här kan vi hjälpa många fler människor."

FOTOGRAFI AV MORMONS BOK, JOHN LUKE

Närhelst Herren har haft ett folk har han befallt dem att bygga tempel. (Se L&F 124:39.) I Mormons bok byggde Nephi och hans efterföljare ett tempel strax efter det att de hade lämnat Lamans och Lemuels familjer. (Se 2 Nephi 5:16.) Kung Benjamin undervisade sitt folk vid ett tempel. (Se Mosiah 1:18.) Alma och Amulek undervisade i tempel. (Se Alma 16:13.) Och Kristus visade sig för folket som var samlat vid ett tempel i landet Ymnighet. (Se 3 Nephi 11:1.)

Dessa mexikanska ungdomar har läst om

nephiternas tempel. De har besökt ruinerna av forntida tempel. Nu har de ett invigt tempel i sitt eget område. De älskar att åka till sitt nutida tempel. Det är fridfullt. Det är stillsamt.

Liksom ruinerna av de forntida templen verkar det orört av världen utanför. Men i det här templet kan de känna något som de inte känner någon annanstans.

”Det här är Herrens hus”, säger Jorge. ■

Adam C Olson är medlem i Bountifuls 20:e församling, Bountifuls södra stav, Utah.

I ett land fullt av ruiner, som Teotihuacán's Måntempel – bakom Luis Chávez Jr från Mexico City (längst till vänster) – är Mexicos ungdomar tacksamma för att det finns 12 nutida tempel i deras land. Ungdomar i Caneks församling besöker templet i Mérida (nedan). Tidigare åkte de till templet i Mexico City (infällt).

Andligt vaken

Joel Fairfield

När jag satt i min polisbil och titade efter fortkörare en eftermiddag i juni 1996, hörde jag en rapport på radion om ett gräl mellan ett butiksbiträde och några kunder. Två yngre poliser skickades till affären. Det var inte så många som körde för fort så jag beslutade att åka till affären för att erbjuda min hjälp.

Jag kände mig manad att köra längs en glest trafikerad väg.

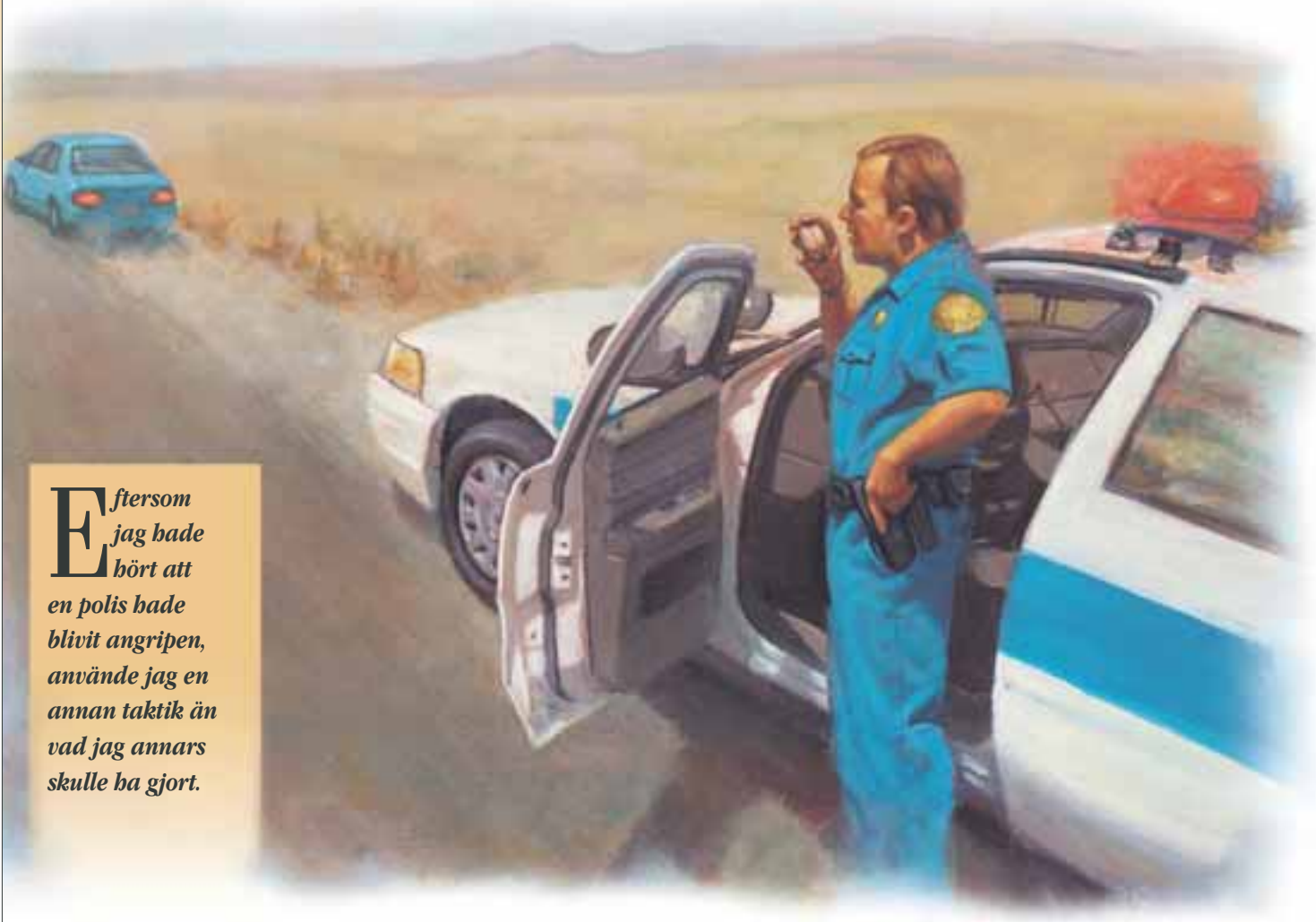
Snart hörde jag på radion att den första polisen som kom till affären var Ben. Jag blev orolig, för han var en helt nyligen anställd polis utan mycket erfarenhet.

När jag fortsatte på bakgatan hörde jag telefonisten rapportera att kunderna i affären var fulla och började bli våldsamma. Jag blev lite lättad när jag hörde att den andra polisen, Rocky, som hade lite mer erfarenhet, hade kommit till affären.

Sedan kom rapporten att kunderna, de var fyra, just hade lämnat platsen i en blå bil. Jag var fortfarande på väg till affären när jag hörde ett annat polisdistrikt ge en beskrivning av bilen och dess passagerare och uppmana andra poliser att hålla uppsikt efter den. Rockys röst hördes på radion och han beskrev i vilken riktning bilen senast hade setts köra.

Ett ögonblick senare såg jag bilen komma rusande mot mig. Modet sjönk när jag hörde någon meddela att en polis hade blivit anfallen. Jag

Eftersom jag hade hört att en polis hade blivit angripen, använde jag en annan taktik än vad jag annars skulle ha gjort.

gissade att det var Ben, nykomlingen som först hade kommit till affären, som hade blivit anfallen.

Jag vände snabbt och började följa efter bilen som då körde in till kanten och stannade som om den väntade på att jag skulle köra förbi. Eftersom jag trodde att personerna i bilen just hade anfallit en polis, använde jag mig av en annan taktik än vad jag annars skulle ha gjort, och alla mina sinnen var skärpta. Jag satte på blåljusen och stannade bilen en bit bakom den andra bilen. När jag hade informerat telefonisten om att jag hade stannat bilen, drog jag fram pistolen och vändade på förstärkning. Efter omkring en minut kom Rocky för att hjälpa mig.

Vi kallade ut varje person ur bilen under pistolhot, en åt gången. Rocky förhörde varje person. Under tiden kom polisinspektören med en polis som inte var i tjänst, och som, visade det sig, bara hade blivit angripen verbalt av två av männen i den blå bilen. Ben var oskadad och befann sig fortfarande i affären och intervjuade vittnen.

De fyra männen arresterades. I bilen fanns ett halvautomatiskt gevär och flera lådor ammunition. Senare upptäckte vi att geväret hade gjorts om för att fungera som ett helautomatiskt gevär. Vi fick också veta att en av männen var en gängmedlem med en lång historia av våld, särskilt mot poliser.

När polisrapporterna var färdiga hade vi en genomgång då jag återgav händelserna som jag kom ihåg dem. Jag sade till de andra att jag hade hört att personerna i den blå bilen

hade angripit en polis. Det blev tyst i rummet ett ögonblick och sedan sade polisinspektören att ingen på någon av radiofrekvenserna hade sagt något om en polis som hade blivit angripen. Jag tittade mig om i rummet och alla höll med om att ingen hade sagt något om en polis som hade blivit angripen. Jag sade till dem att jag definitivt hade hört någon rapportera det.

Till slut drog jag slutsatsen att det var den Helige Anden som hade talat till mig på ett sådant sätt att jag lyssnade i ett avgörande ögonblick. Om jag inte hade hört att en polis hade blivit angripen kanske jag hade varit mindre försiktig – och jag kanske skulle ha mist livet.

Jag är djupt tacksam för den inspirerade röst som fick mig att vara på min vakt den dagen. ■

Joel Fairfield är medlem av Stevensvilles första församling, Stevensvilles stav, Montana.

Herrens matematik

Richard J Anderson

Min hustru och jag öppnade brevet med vår missionskal-
lelse med tårar i ögonen. Vi hade planerat att gå ut som missionärer tillsammans i många år. Vi blev överförtjusta över att se att vi hade kallats till Nya Zeelandmissionen Auckland, där jag hade verkat som ung missionär för 45 år sedan.

Minnena från de underbara åren kom tillbaka till mig.

En dag under min första mission gick min kamrat, äldste Gordon Gallup, och jag längs en landsväg sent på dagen, då det var lite trafik. Det verkade inte finnas någon som ville bjuda två trötta äldster på skjuts. Vi knäböjde och bad Herren hjälpa oss att få skjuts.

Nästan omedelbart stannade en varubil. Föraren, Sam Potaka, bodde i närheten av Taihape dit vi skulle. När vi kom till hans by Utiku bjöd han oss att stanna och äta middag i hans hem. Vi hade en fin missionärslektion med Sams familj, och hans hustru, svärmor, två gifta döttrar, en gift son och deras familjer fick efter en tid ett vittnesbörd och blev medlemmar i kyrkan. Senare omvändes också två andra söner. Denna familjs omvändelse var en av höjdpunkterna på min mission.

Fyrtiofem år senare undrade min hustru och jag om några av dem som jag undervisade fortfarande levde. Skulle vi hitta dem? Var de aktiva i kyrkan?

Strax efter det att vi hade kommit till Nya Zeeland fann vi mer än 100 ättlingar till Sam Potaka, däribland barn och barnbarn med familjer. De flesta var fortfarande aktiva i kyrkan. Många hade blivit ledare i sina stavar och församlingar och hade sänt ut sina barn och barnbarn som missionärer.

En av Sam Potakas döttrar, Una Tsacalis, hade blivit expert på släktforskning. Hon hade forskat fram hundratal förfäder, bland annat sin makes

grekiska förfäder. Eftersom det finns så få medlemmar i kyrkan i Grekland var hennes släktforskning unik.

Min hustru och jag inbjöds att åka till templet i Nya Zeeland tillsammans med Una och andra släktingar och

utföra beseglingar för deras förfäder. Det var en oförglömlig tempelupplevelse. Vi insåg att många släktingar hade blivit medlemmar i kyrkan tack vare att en god man hade lyssnat till Anden och bjudit två missionärer

på skjuts. Dessutom utförde nu dessa släktingar tempelförordningar för hundratals grekiska och maoriska förfäder som hade dött utan möjlighet att höra evangeliet. Herrens matematik multiplicerar möjligheterna att dela med sig av och ta emot evangeliet både i det här livet och efter döden.

Aldrig tidigare hade Läran och förbunden 64:33 betytt så mycket: "Bliven därför icke trötta av att göra gott, ty I läggen grundvalen till ett stort verk, och av det ringa kommer det som är stort." ■

Richard J Anderson är medlem i Florence församling, Coos Bay stav, Oregon

Hjälp från himlen

Ceferina Dora Flores

Patienten var lång, stilig och klädd i vitt, och tittade mig i ögonen utan att säga ett ord. Jag hade kommit för att hämta hans recept så att jag kunde köpa hans medicin.

Just då kom en sjuksköterska, också klädd i vitt, och gav mig ett papper. Det såg ut att vara en sjukjournal.

"Är det här hans arkivnummer?" frågade jag.

Hon svarade inte utan vände bara på papperet. På baksidan fanns ett nummer: 12830.

Den här händelsen skulle inte ha varit märkvärdig på något sätt om det inte var för det faktum att just den här patienten hade dött ett år tidigare, den

En sjuksköterska kom fram och gav ett papper till mig. Hon vände på papperet och där på baksidan fanns ett nummer.

7 april 1990. Han var min lillebror, Carlos Hugo, och jag drömde bara.

Jag vaknade klockan fyra på morgonen och skrev genast ner numret. Samma dag gick jag upp tidigt och berättade för min dotter Ana om drömmen. Jag visade henne numret och hon sade att det såg ut som ett datum, inte som ett nummer på en sjukjournal. Det gick upp ett ljus för mig. Den här drömmen måste ha något att göra med släktforskningsinformationen om min farmor som jag letade efter. I tio år hade jag försökt hitta min fars födelseattest. Utan framgång på den punkten hade jag börjat försöka hitta information om hans mor.

När jag fick drömmen hade jag tänkt gå tillbaka till de historiska arkiven i provinsen Mendoza i Argentina för att se om forskarna hade hittat någon information som kunde vara till nytta för mig. Jag hade bett dem att söka på åren mellan 1925 och 1932. Men innan jag tittade på arkiven kände jag en stark maning att besöka kyrkogården i Godoy Cruz.

Klockan åtta samma morgon frågade jag herr Paz, en anställd på kyrkogården, om han kunde göra mig tjänsten att ta det där datumet och gå igenom sina uppteckningar för att se om det fanns någon information om min farmors död. Hon hette Margarita Flores. Medan han gick igenom de gamla nötta böckerna höll jag en tyst och ivrig bön.

Plötsligt hörde jag honom säga: "Vilken tur du har! Din farmor är

begravd här." Han skrev ut ett papper där det stod så, undertecknade det, satte ett sigill på det och följde mig sedan vänligt till område H där jag såg en liten mässingsskylt där det stod: "Margarita Flores. Död 12/8/1930" – samma datum som jag hade sett i min dröm.

När min farmor dog var jag ännu inte född. Men mer än 60 år efter hennes död hittade jag platsen där hon hade begravts.

Därefter gick jag till arkiven för att se om de hade hittat något om min farmor. "Nej", sade mannen som hjälpte mig. Jag gav honom intyget som herr Paz hade gett mig på kyrkogården och fem minuter senare höll jag en fotokopia av min farmors dödsattest i min hand. Med hjälp av denna information hittade jag så småningom min fars födelseattest och namnen på min farfars föräldrar.

I sin oändliga nåd hade vår kärleksfulle himmelske Fader gjort så att jag kunde få tag på den nödvändiga informationen. Jag skickade omedelbart all information jag hade fått till templet i Buenos Aires så att ställföreträdande förordningar kunde utföras.

Jag vet att jag har mycket mer att göra. Men jag vet också att när våra sinnen och hjärtan är villiga och när vi gör vår del, så får vi hjälp från himlen. En dag kommer det en härlig uppståndelse och av hela min själ önskar jag att då få vara tillsammans med mina nära och kära. ■

Ceferina Dora Flores är medlem i *Godoy Cruz centrala församling, Godoy Cruz stav, Argentina.*

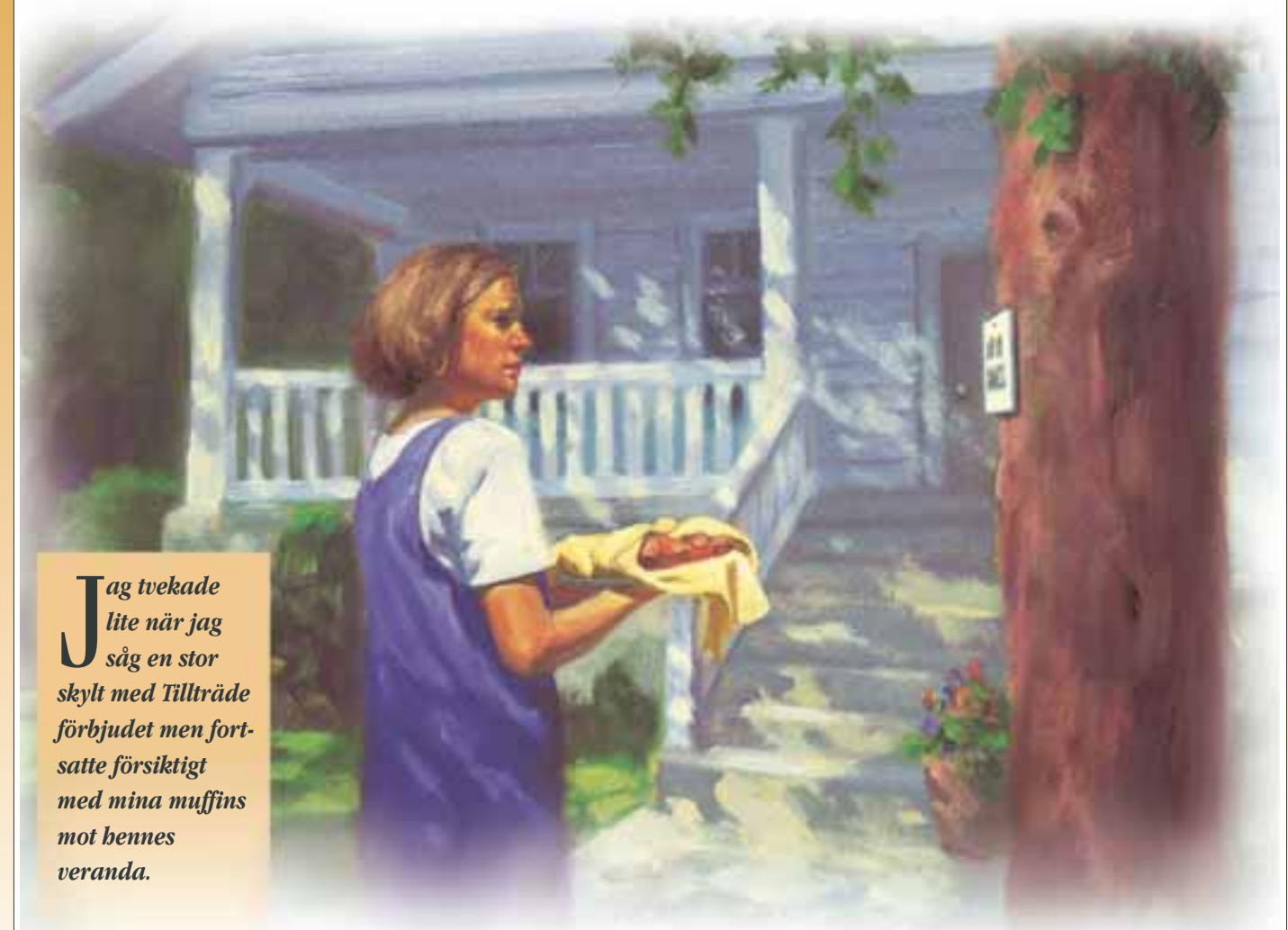
Tillträde förbjudet

Linda Marx Terry

Månaden var nästan slut och jag hade besökt alla systrar på min nya besökslista utom en. Jag hade aldrig träffat Joan (fingerat namn). Hon kom inte till kyrkan och hade tidigare inte velat ha någon kontakt med kyrkan.

Jag hade ringt till henne många gånger under månaden men det var alltid telefonsvararen som svarade oavsett när jag ringde. Jag lämnade flera meddelanden. Jag presenterade mig som hennes nya besökslärare, talade om att jag såg fram emot att träffa henne och bad henne ringa tillbaka. Men Joan ringde aldrig.

När det bara var några dagar kvar av månaden bestämde jag mig för att oanmäld gå förbi Joans hus med en tallrik muffins. Men när jag åkte fram och tillbaka längs den livligt trafikerade motorvägen i närheten av hennes gata insåg jag att inget av husnumren stämde med adressen som jag hade fått till henne. Jag blev mer och mer frustrerad och tänkte: "Varför gör jag det här? Hon är förmodligen inte hemma och om jag sätter tallriken på hennes veranda så kommer troligen någon hund att äta upp muffinsen." Till slut titade jag på min församlingslista och

Jag tvekade lite när jag såg en stor skylt med Tillträde förbjudet men fortsatte försiktigt med mina muffins mot hennes veranda.

upptäckte att Joans adress på min besökslista var fel. Med rätt adress hittade jag huset inom några minuter.

Beväpnad med muffinsen gick jag mot Joans hus. Jag tvekade lite när jag såg en stor skylt med Tillträde förbjudet men fortsatte försiktigt mot hennes veranda. Jag ringde på dörrklockan två gånger. Inget hände. Jag tänkte: "Jag försökte åtminstone", och satte tallriken och ett meddelande framför Joans ytterdörr.

Samma kväll under middagen berättade jag för min familj om hur jag uppenbarligen hade slösat bort en timma på att försöka nå denna syster utan ansikte och röst som var så svår att få tag på. Under middagen ringde

telefonen. Tvärt emot vår middagsregel svarade jag. Kvinnan i telefonen sade att hon hette Joan. Plötsligt kändes det som om det var en vän som ringde och inte en främling. Jag utropade: "Joan! Jag har velat höra din röst så länge! Jag är så glad att du ringde!"

Joan förklarade att hon inte hade ringt tillbaka på grund av vissa svårigheter i hennes liv. Hon fortsatte: "Idag var jag i rätten och kände mig besegrad och förödmjukad när jag stod framför domaren och en före detta make. När jag körde hem tänkte jag: 'Gud, jag känner mig så värdelös och oälskad.' Jag grät och bad: 'Om du älskar mig så var snäll och låt mig veta det.'"

När jag kom hem såg jag framför mig, som om det var ett underverk från Gud, en tallrik muffins och ett meddelande som löd: 'Jag tänker på dig. Kram, din besökslärare.' Det var som om Gud talade om för mig att han älskar mig. Jag ville bara att du ska veta att jag vet att Gud använde dig för att besvara min bön idag."

Sedan den dagen har Joan och jag blivit vänner. Vi har läst skrifterna och bett tillsammans och hon har följt med mig till kyrkan. Hon har varit en gåva till mig och lärt mig att aldrig ge upp när det gäller att tjäna Herren. ■

Linda Marx Terry är medlem i *Sinclair Views församling, Bremertons stav, Washington.*

Visste du det här?

Kristusstatyer

Visste du att kopior av statyn *Kristus* av den danske skulptören Bertel Thorvaldsen (1768–1844) finns på flera av kyrkans informationscentrer? Dessa vita marmorstatyer av Frälsaren representerar den uppmaning som Återlösaren gett till världen: "Kom till mig, alla ni som arbetar och bär på tunga bördor, så skall jag ge er vila." (Matt 11:28)

En stor (3 meter hög) Kristusstaty placerades i Temple Squares norra informationscenter 1966. Andra Kristusstatyer finns i informationscentret vid kullen Cumorah och i informationscentrer i anslutning till templen i Hamilton, Nya Zeeland; Laie, Hawaii; Los Angeles, Kalifornien; Mesa, Arizona; Mexico City, Mexico; Oakland, Kalifornien; S:t George, Utah och i Washington DC.

Det hände i februari

Här följer några viktiga händelser i kyrkans historia som inträffade i februari månad.

2 februari 1833: Profeten Joseph Smith blev färdig med översättningen av Nya testamentet.

14 februari 1853: President Brigham Young tog första spadtaget till Salt Lake-templet och president Heber C Kimball, förste rådgivare i första presidentskapet, invigde platsen. Man började gräva för grunden samma dag.

18 februari 1979: I Nauvoo i Illinois organiserade president

Ezra Taft Benson kyrkans 1000:e stav.

Februari 2000: Kyrkan tryckte det hundramiljonte exemplaret av Mormons bok.

26 februari 2000: President Gordon B Hinckley invigde templet i Ciudad Juárez i Mexico.

27 februari 2000: President Gordon B Hinckley invigde templet i Hermosillo Sonora i Mexico.

Förslag till ledare

"När vår önskan att få undervisning är större än bekvämligheten att förbli som vi är, blir vi läroaktiga", säger äldste Robert R Steuer i de sjuttios kvorum. ("Att vara läroaktig", *Liabona*, jul 2002, s 34.) Stora ledare strävar efter att förbättra sig genom att ständigt lära och följa råden från sina ledare i kyrkan.

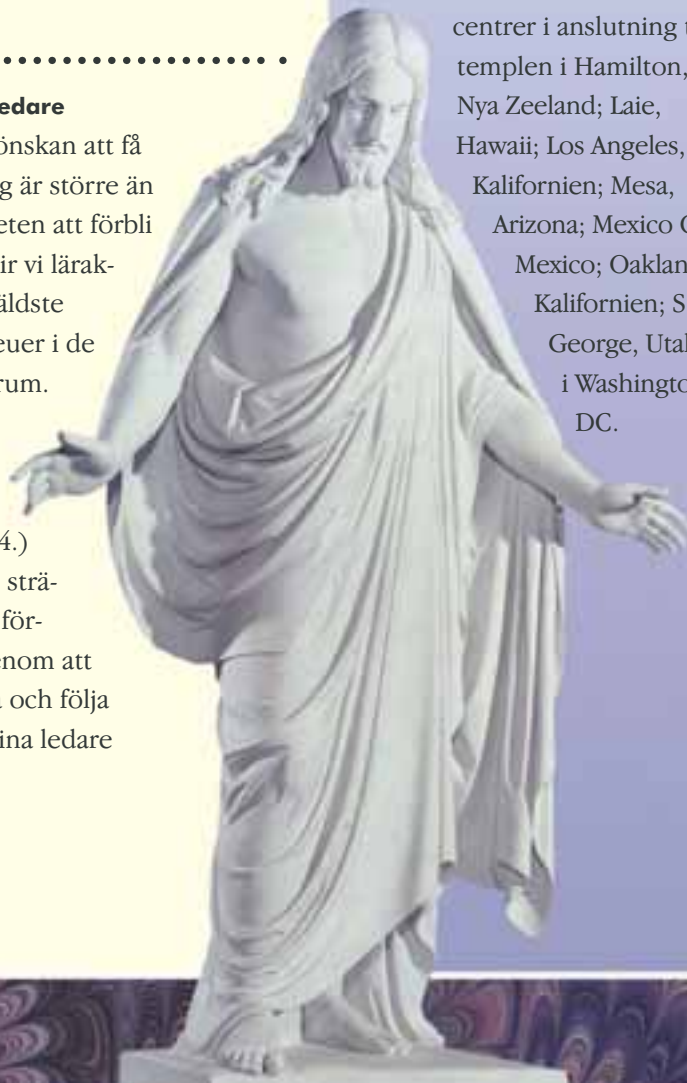
Håll er värdiga

"Unga män och kvinnor, håll er värdiga. Håll er borta från de miljöer, den musik,

de filmer och videofilmer och det umgänge som leder till omoraliskt uppträdande."

President Boyd K Packer, tillförordnad president för de tolv apostlarnas kvorum, "Ni är Guds tempel", *Liabona*, jan 2001, s 86.

ÖVERST FRÅN VÄNSTER: JOSEPH ÖVERSÄTTER BIBELN, AV ROBERT T BARRETT; FOTOGRAFI AV SPADE CRAIG DIMOND; FOTOGRAFI AV TEMPLET I CIUDAD JUÁREZ I MEXICO OCH TEMPLET I HERMOSILLO SONORA I MEXICO, MED TILLSTAND AV CHURCH NEWS; FOTOGRAFI AV MORMONS BOK, MATTHEW REIER; FOTOGRAFI AV KRISTUS, STEVE TREGEAGLE

"Ge inte upp er frimodighet"

Genom att läsa *Liabona* regelbundet har jag insett hur viktiga budskapen och råden i varje nummer är för oss som medlemmar i kyrkan. De vackra berättelserna och vittnesbörden från medlemmar i hela världen stärker och uppmuntrar mig.

För en tid sedan fick jag reda på att jag skulle förlora mitt jobb. Just då kom juninumret 2000 av *Liabona*, som innehöll ett budskap från äldste Jeffrey R Holland i de tolv apostlarnas kvorum med titeln: "Ge inte upp er frimodighet." Jag tänkte genast: "Det här är riktat till mig." Och det var det verkligen. Jag läste budskapet flera gånger tills jag kände den frid, den tillförsikt och den trygghet som jag behövde. Min tro stärktes och jag visste att jag inte var ensam.

Genom att tillämpa principerna som äldste Holland undervisade om kunde jag hitta ett nytt jobb. Mitt hjärta fylldes med glädje och tacksamhet till min himmelske Fader, för ännu en gång hade jag fått ta del av hans godhet. Jag insåg att motgångar är nödvändiga för vår andliga tillväxt och att vi inte ska ge upp vår frimodighet.

*Freddy Baeza Sandi,
Nuevo Loarque församling,
Toncontins stav i Tegucigalpa, Honduras*

Dela med dig av evangeliet utan skam eller rädsla

Herrens verk är inget som är lätt. Det krävs förmåga och personliga ansträngningar, och vår energi förbrukas. Idag är det många som kritiserar Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga. Människorna har vänt sig bort från sanningen och litar till sin egen visdom. För att motarbeta världens inflytande behöver Herren män som ärar sitt prästadöme. Män som Gud kan lita på och som har Kristuslika egenskaper är män som kan hjälpa till

att föra ut det återställda evangeliet till världen.

Låt oss dela med oss av evangeliet utan skam eller rädsla. Det har återställts i vår tidshushållning och jag vet att det är sant. Låt oss arbeta flitigt för att åvägabringa odödlighet och evigt liv för andra.

*Äldste Jean Paul Kabasubabo,
Kongomissionen Kinsbasa*

Frid som kommer av att följa profeten

Jag är ytterst tacksam mot Gud för den vägledning han har gett oss genom profeten. President Gordon B Hinckleys råd har gett mitt liv fokus. Att leva efter evangeliets principer har jag insett innebär mer än att bara följa dem som en robot. Det innebär att känna i mitt hjärta vad jag vet i mitt sinne. Med andra ord har jag känt en stor förändring inom mig, en frid som kommer av att följa profetens råd.

*Carlos Alberto Correa,
Dolores gren,
Dolores distrikt, Argentina*

Från distributionscentret

Visste du att *Undervisning: Den högsta kallellsen* (36123 180), ett källmaterial som hjälper medlemmar att förbättra de andliga och tekniska aspekterna av sin undervisning om evangeliet, finns på många språk? Boken kan användas som personlig studievägledning, som resurs för föräldrar när de ska undervisa sina barn och som studietext för fortbildningsmöten. Kontakta närmaste distributionscenter eller dina församlings- eller grensledare om du vill beställa boken eller få reda på priset.

Lilla stjärnan

Lycka

President Faust lär oss hur vi ska bli lyckliga.

PRESIDENT JAMES E FAUST

andre rådgivare i första presidentskapet

Eftersom vi inte alltid önskar sådant som är bra skulle vi inte bli lyckliga om alla våra önskningar gick i uppfyllelse.

Det finns en berättelse om Ali Hafed, en rik forntida perser som ägde stora landområden.

En gammal präst talade om för honom att om han hade en diamant som var lika stor som en tumme så skulle han kunna köpa ett dussin gårdar. "Om du hittar en flod som rinner genom vita sanddyner mellan några höga berg så kommer du alltid att hitta diamanter i sanden."

Ali Hafed sade: "Jag ska gå."

Så han sålde sin gård och gav sig iväg på jakt efter diamanter. Efter många års letande hade han spenderat alla sina pengar och dog i trasor och misär.

Under tiden ledde mannen som köpte Ali Hafeds gård en dag ut sin kamel i trädgården så att den skulle få dricka, och när djuret satte ner sin mule i det grunda vattnet, lade mannen märke till hur det blixtrade till i den vita sanden i bäcken. Han sträckte ner

handen och drog upp en svart sten med en konstig ljusreflex. I den svarta stenen fanns en diamant. Enligt berättelsen var detta början på upptäckten av de värdefullaste diamantruvorna i forntidens historia.

Om Ali Hafed hade stannat kvar hemma och grävt i sin egen källare eller var som helst på fälten, i stället för att resa omkring i främmande länder där han slutligen blev ruinerad och fick svälta, skulle han ha haft "tunnland med diamanter".¹

Tänk så många gånger vi letar efter lyckan långt borta i tid och rum i stället för att leta efter den just nu, i vårt eget hem, med vår egen familj och våra vänner?

Var lycklig varje timme, varje dag, varje månad och varje år. Den gyllene vägen till lycka är att osjälviskt ge kärlek. ●

En omarbetning av "Vårt sökande efter lycka", Liahona, okt 2000, s 2–8.

FOTNOT

1. Berättelsen är en omskrivning av Russell H Conwell, *Acres of Diamonds* (1960), s 10–14.

MIN FAMILJ

SHEILA E WILSON

"Familjen är instiftad av Gud." ("Familjen: Ett tillkännagivande för världen", Liahona, okt 1998, s 24.)

Banay, aiga, perhe, famiglia, rodina, ffölskylda, familia, család – de här orden ser olika ut, men de betyder alla samma sak – FAMILJ! Alla familjer är olika. I en del finns det många barn och i andra finns det några få barn eller ett barn eller inga barn. I vissa familjer bor barn, föräldrar, far- och morföräldrar, fastrar, mostrar, farbröder och morbröder tillsammans. En del barn har två föräldrar, andra har en. Några barn bor med sina far- eller morföräldrar eller andra vuxna.

Att visa kärlek till sin familj är en viktig del av att leva efter evangeliet. Du kan visa din kärlek till dina föräldrar genom att vara hjälpsam och lydig. (Se Ef 6:1.) Skrifterna lär oss att vara "goda och barmhärtiga mot varandra och förlåta varandra". (Ef 4:32)

Profeterna lär oss hur viktig familjen är. President Spencer W Kimball (1895–1985) sade: "Familjen är grundenheten i Guds rike på jorden." ("Att stärka familjen – kyrkans grundenhet", *Nordstjärnan*, okt 1978, s 76.) President Ezra Taft Benson (1899–1994) sade: "Dina egna bröder och systrar och din far och mor bör vara dina bästa vänner." ("Ungdom av ädel härkomst", *Nordstjärnan*, nr 6 1986, s 41.) President Gordon B Hinckley säger till oss: "Den största glädjen i livet erfar vi genom lyckliga familjeförhållanden." ("Jag tror", *Nordstjärnan*, mar 1993, s 6.)

Vår himmelske Fader har instiftat familjen för att vi ska bli lyckliga och för att förbereda oss för evigt liv.

Instruktioner

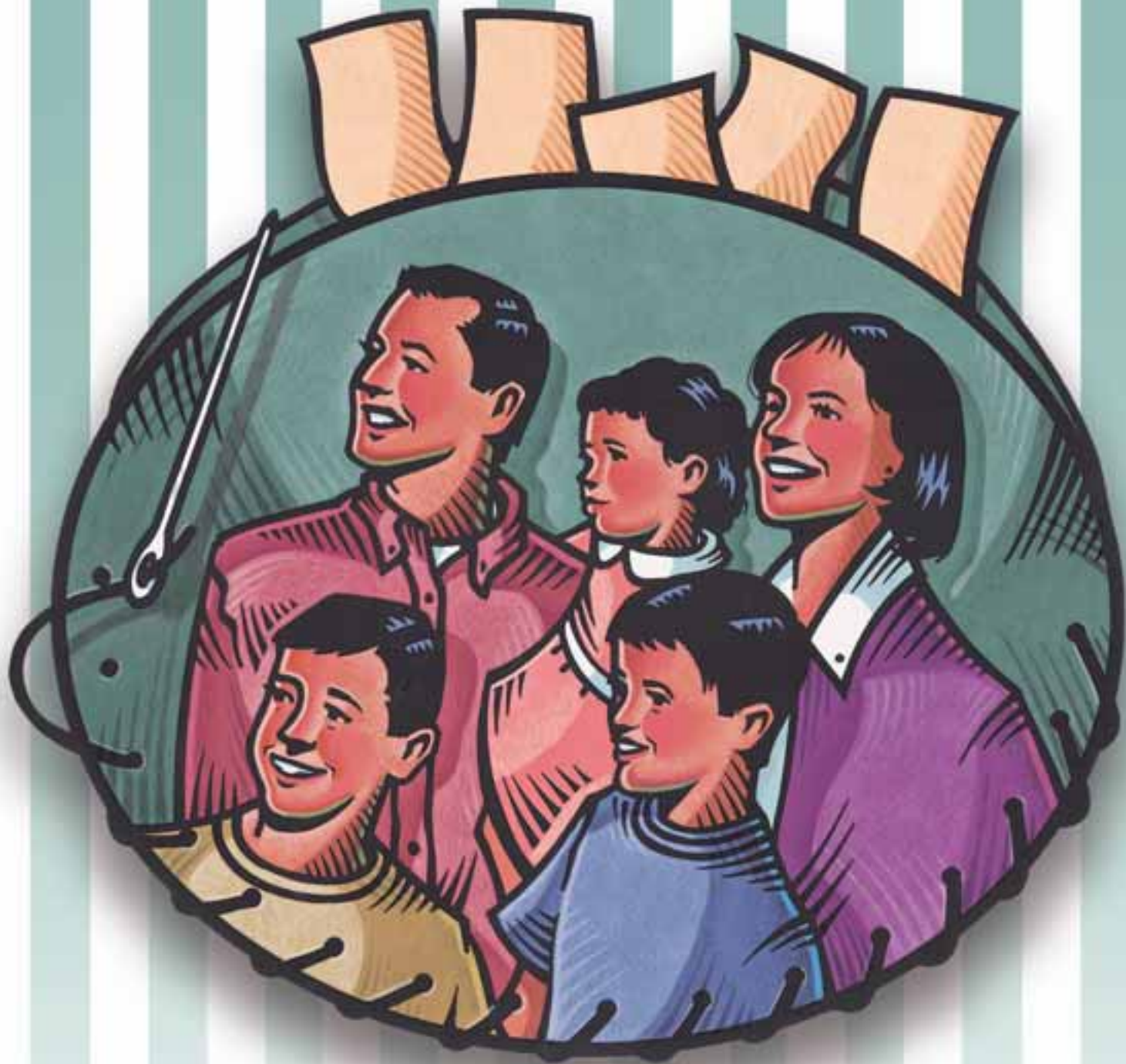
Kalkera av ovalen på sidan LS5 på tjockt papper eller filt och klipp sedan ut två ovaler. Trä vanligt garn eller brodergarn på en stor nål och slå en knut i ena änden. Sy ihop ovalerna med kastsömmar (dra upp nålen

underifrån genom ovalerna, för den ner runt kanten och dra den sedan upp genom ovalerna, om och om igen) utom längst upp. (Se s LS5.) Lägg i ett av meddelandena (eller ett eget meddelande) i ovalerna. Gör något vänligt för en familjemedlem och lägg sedan ovalerna på hans eller hennes säng efteråt.

Förslag till samlingsstunden

1. Förklara att vår himmelske Fader välsignade oss med en familj för att hjälpa oss återvända till honom. Ge barnen ett exemplar av "Familjen: Ett tillkännagivande för världen". (Se Liahona, okt 1998, s 24.) Säg att det innehåller Herrens lärdomar angående familjen och att du kommer att tala om det under året. När du läser första stycket i tillkännagivandet låter du barnen lyssna efter vad som är det centrala i hans plan för sina barn. Läs tillsammans de första två raderna av sjunde stycket i tillkännagivandet. Hjälプ barnen förstå att "instiftad av Gud" betyder att vår himmelske Fader har avsett att äktenskapet och familjen ska vara för evigt. Skriv ner dessa meningar på papperslappar och klipp ut varje ord. På ena sidan av tavlan blandar du ihop orden från första stycket. På andra sidan blandar du ihop orden från sjunde stycket. Dela upp barnen i två grupper. Välj ut barn som ska sätta orden i rätt ordning medan deras grupp upprepar meningarna. Blanda ihop orden igen och se om de kan göra det utan att gruppen upprepar dem. Uppmana barnen att behålla sina exemplar av tillkännagivandet så att de kan använda det hela året.

2. Dela upp barnen i grupper. Ge varje grupp en sång eller psalm om hemmet och familjen. Ge dem några minuter till att läsa orden och hitta förslag på hur vi kan visa kärlek. Låt varje grupp sjunga sina sånger eller psalmer och sedan ge sina förslag. Låt barnen rita bilder av sätt som de kan visa kärlek till familjens medlemmar på. Låt så många barn som möjligt förklara sin bild. Uppmana barnen att visa kärlek till sina familjemedlemmar under kommande vecka. ●

Jag älskar dig!

Du är bäst!

Pappas välsignelse

JANE MCBRIDE CHOATE

Baserad på en verklig händelse

"Vi tror att en man för att predika evangeliet och betjäna i dess förordningar måste kallas av Gud genom profetia och handpåläggning av dem som har myndighet."
(Trosartikel 5)

Katie satt tillsammans med sina föräldrar i biskopens kontor. Biskopen, hans rådgivare och president Barlow talade med pappa och mamma. President Barlow var medlem av stavsprestdentskapet. Farmor och farfar var också där.

Pappa blev avskild som president för äldstekvorumet i församlingen. Katie som var fem år visste inte vad det betyder att bli avskild.

Mamma hade berättat för henne att när någon kallas till ett ämbete i kyrkan så vill vår himmelske Fader att den personen ska få en särskild välsignelse från dem som har prästadörets myndighet.

Pappa satt på en stol mitt i rummet. "Pappa, vill du vara med på avskiljningen?" frågade han farfar.

Farfar fick tårar i ögonen. "Det skulle vara en ära", sade han.

Farfar ställde sig hos de andra männen i ringen runt stolen som pappa satt på. De lade händerna på pappas huvud.

Katie såg hur mamma och farmor blundade och lade armarna i kors. Katie blundade och lade armarna i kors hon också.

President Barlow höll en bön, men det var en annorlunda bön än vad Katie var van vid att höra. Han bad vår himmelske Fader att välsigna hennes pappa när han utförde sina plikter.

När välsignelsen var över sade alla "amen". Katie sade också "amen".

Hennes pappa ställde sig upp och torkade bort tårar från ögonen. "Tack", sade han till männen. "Jag ska göra mitt bästa för att hjälpa

äldsterna i vår församling."

Alla män i ringen skakade hand med honom.

Katie satte sig på stolen och lade armarna i kors.

"Jag är redo, pappa."

"Vad är du redo för, hjärtat?" frågade pappa.

"Jag vill också ha en välsignelse", sade Katie.

Hennes föräldrar tittade på varandra. De andra som var i rummet log.

"Det tycker jag är en bra idé", sade pappa. "Du ska inte avskiljas, men du kan få en fars välsignelse." Sedan lade han händerna på Katies huvud. Han välsignade henne att hon skulle kunna välja det rätta och lyda sina föräldrar. I slutet av välsignelsen sade alla "amen".

Katie hoppade ner från stolen och räckte fram handen. Pappa skakade hennes hand. Katie kände sig varm och lycklig. ●

Jane McBride Choate är medlem i Big Thompsons församling, Lovelands stav, Colorado.

Fam

"Familjen är instiftad av Gud."

"Största förutsättningarna för lycka i familjelivet finns då det byggs på Herrens Jesu Kristi lärdomar."

Se första presidentskapet och de tolv apostlarnas kvorum, "Familjen: Ett tillkännagivande för världen", Liahona, okt 1998, s 24. Tillkännagivandet (artikelnr 35602 180, 35538 180 och 35571 180) finns också i kyrkans distributionscenter.

iljen

"Framgångsrika ... familjer skapas och bevaras genom principerna tro, bön, omvändelse [och] förlåtelse."

"Framgångsrika ... familjer skapas och bevaras genom principerna ... respekt, kärlek, medkänsla, arbete och sund rekreation."

Susanna Ståhle

från Åbo i Finland

EEVA STÅHLE OCH TIFFANY E LEWIS

Susanna Ståhle, 11 år, från Åbo i Finland är mycket modig. Hon har ridit sedan hon var fem år gammal och tycker om att hoppa över hinder med hästarna. Hon säger att det är viktigt att ha bra balans och att kunna bedöma hästens steg. Men det viktigaste är att vara modig nog att få hästen att hoppa över hindret. När en ryttare

är rädd känner hästen det och kan vägra att hoppa.

Susanna är modig också när det gäller andra saker i livet. En god vän lärde henne hästhoppning. Vännen ville

att Susanna skulle tävla i hästhoppningstävlingar som hölls på söndagar, men Susanna sade till sin vän att hon inte ville det.

Som äldsta dotter i familjen Ståhle vet Susanna att hon behöver vara ett gott exempel för sin lillebror Daniel, 2 år och sina systrar Sofia, 8 år och Emilia, 6 år. Ett sätt som hon visar ett exempel är genom att hjälpa sin mamma att laga middag. Men för Susanna är det inget jobbigt. Hon tycker om att laga mat!

"Jag lär mig mer och mer varje vecka", säger Susanna. "Lasagne är en av mina favoriter." Susanna säger att det känns bra att hjälpa sin familj. "När man tjänar andra ser man hur bra de mår. Det gör en lycklig och ivrig att göra mer."

Susanna hjälper också till genom att ta hand om sin bror Daniel. Hon säger att han kan ställa till med stor oreda mycket snabbt. En dag bestämde sig Daniel för att "putsa" alla speglarna i huset och även huvudet med fotkräm. Susanna hjälpte till

att göra rent och det tog nästan en timme.

Men Daniel stökar inte alltid till huset. "Daniel tycker också om att lyssna på sagor och ibland somnar han i min famn när jag läser", säger Susanna.

Näst efter hästhoppningen är Susannas favoritsysselsättning att kura ihop sig på soffan och läsa en bra bok. Hon tycker särskilt mycket om äventyrsböcker. Och när hon bara var två år gammal brukade hon sitta långa stunder och lyssna på berättelser ur Mormons bok. Nu skriver Susanna egna berättelser. En del av berättelserna är så rörande att de får hennes mamma att gråta. Hon tycker om att skriva om ponnyer och hästar.

Susannas syster Sofia tycker om att måla och vill bli konstnär en dag. Hon vill att hennes konstverk ska ställas ut i stadens bibliotek. Hon tycker också om att simma och cykla. Hennes aktiviteter håller henne sysselsatt, men hon har ändå tid att leka med Daniel och Emilia.

Emilias favoritsysselsättningar är att sjunga och spela piano. Hon går omkring

Familjen Ståhle arbetar i trädgården (ovan), åker skidor, lagar mat och simmar tillsammans. De hjälper Sofia att förbereda sig för dopet genom att läsa Mormons bok (nedan).

Från vänster: Susanna, Sofia, Eeva, Daniel, Mikael, Emilia och Sven.

Susanna och Daniel (ovan) tycker om att läsa sagor tillsammans. Susanna besöker templet i Stockholm (höger).

i trädgården och uppför kullen bakom huset och sjunger hela tiden. Hon hittar på många av sångerna hon sjunger – sånger om vår himmelske Fader och Jesus.

Familjen Ståhle tillhör Åbo andra församling i Tammerfors stav i Finland. Det tempel som ligger närmast deras hem finns i Stockholm och det tar 12 timmar att åka dit med bil och båt. Men år 2000 tillkännagav första presidentskapet att ett tempel skulle byggas i Helsingfors i Finland. Familjen Ståhle ser fram emot när det är färdigt! Det kommer att ligga bara tre timmars bilväg från deras hem och de vet att det kommer att bli vackert. "Vi har bilder av vår eviga familj vid templet i Stockholm", säger Susanna. "Jag vill gifta mig i templet. Vår primärlärare har berättat för oss om templet och hur vi kan tjäna där."

När Susannas föräldrar åker till templet i Stockholm tar de ofta med sig videofilmer tillbaka som kyrkan har gett ut, och familjen tittar på dem tillsammans när det är hemafton. Familjen Ståhle tycker också om att åka skidor och skridskor tillsammans eller simma i sjön vid deras hus. De tycker om att laga mat tillsammans och Susannas storebror Mikael, 17 år, gör en särskild efterrätt – chokladkaka med vispgräddde.

Susannas favoritpsalm är "Vi har valt att tjäna" (*Psalmer*, nr 172), som hon har lärt sig i Primär. Hon ser upp till Mikael som ska gå ut som missionär när han är färdig med sin militärtjänst.

Susannas mamma Eeva blev medlem i kyrkan 1989, innan Susanna föddes. Syster Ståhle hade en god vän som var medlem i kyrkan, men de talade inte om religion för rän syster Ståhles syster råkade ut för en allvarlig bilolycka. Strax efter det följde syster

Ståhle med sin vän till kyrkan. Hon kände genast att hon hade kommit hem. Hon döptes en månad senare, och Susannas pappa Sven döptes några år senare.

Nu hjälper Susanna och hennes familj Sofia att förbereda sig för dopet. Ett sätt som familjen hjälper Sofia på är genom att bjuda hem missionärerna. Sofia förbereder sig också genom att läsa Mormons bok, ett mål som hon själv satt upp.

Susanna kan fortfarande komma ihåg hur härligt det kändes när hon döptes. En

vecka före dopet hade hon en dröm som hon tydligt kommer ihåg. I drömmen såg hon ett stort berg framför sig och en stig som gick rakt upp till toppen av berget. Hon såg en annan stig som gick upp på sidan av berget och som verkade vara väl upplyst. Hon valde stigen på sidan och befann sig snart i ett tjockt mörker. Hon kände sig ledsen och vände om.

"Ibland väljer vi fel stig", säger hon, "men vi kan alltid vända om och hitta vägen till vår himmelske Fader." Susanna har mod nog att alltid hitta sin väg! ●

Eeva Ståhle är medlem i Åbo andra församling, Tammerfors stav, Finland. **Tiffany E Lewis** är medlem i Miami Shores församling, Fort Lauderdale stav, Florida.

Lyckliga familjen-spel

JULIE WARDELL

Kyrkans tidningar

Familjer är mycket viktiga för vår himmelske Fader. Han har gett familjerna många välsignelser för att de ska vara lyckliga. Du och din familj kan spela ett spel som hjälper er att komma ihåg några av dessa välsignelser.

Instruktioner

1. Ta bort den här sidan från tidningen, klistra fast den på tjockt papper och klipp ut korten. Lägg korten i en påse.
2. Turas om att ta fram kort ut påsen, titta på kortet och säg vilken välsignelse bilden visar som din familj får. Fortsätt att turas om tills påsen är tom. ●

ILLUSTRATION DAVID MEIKLE

FRÅN PRESIDENT HEBER J GRANTS LIV

Läsa Mormons bok

En dag ställde Heber J Grants morbror
en fråga till Heber och hans kusin.

Har ni pojkar någonsin
läst Mormons bok från
början till slut?

Inte än.

Inte jag heller.

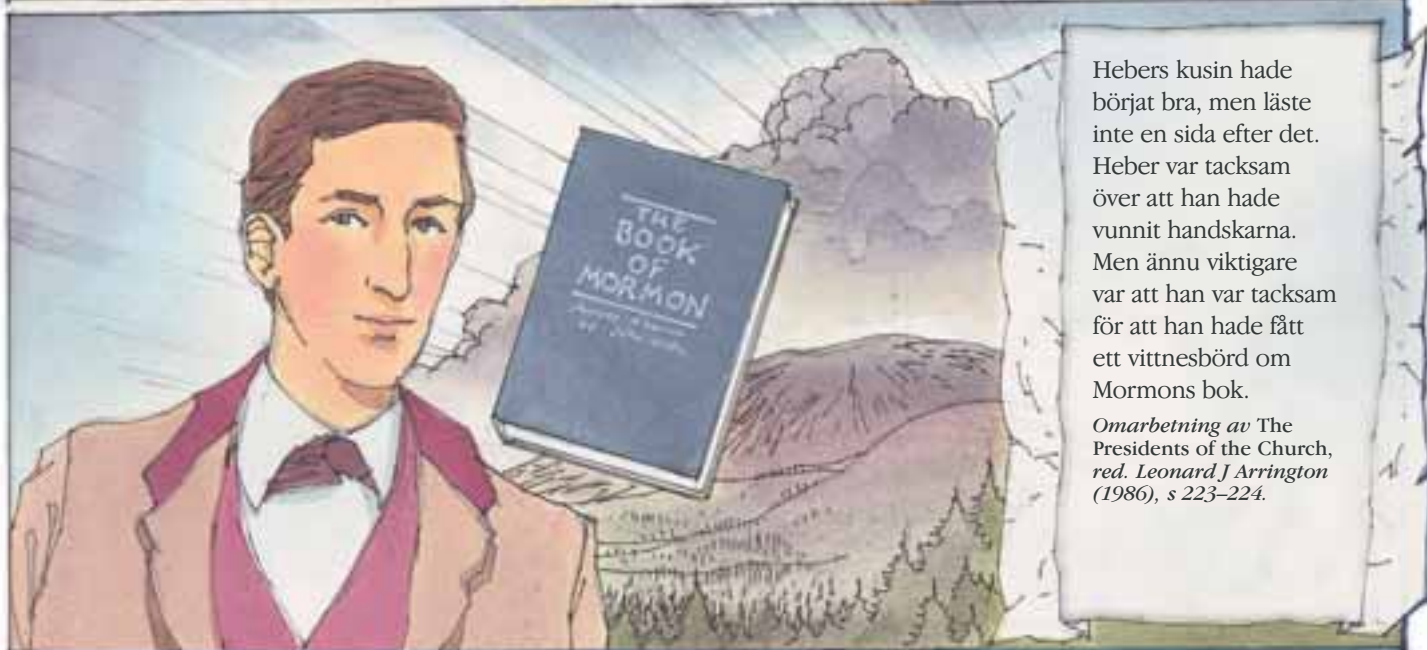
Ska vi ha en tävling? Jag ger
ett par fina läderhandskar till den
som först blir färdig med boken.

Heber ville
verkligen ha
handskarna. Han
började läsa redan
samma kväll.

Heber var besviken över att han antagligen skulle förlora tävlingen, men han fortsatte att läsa Mormons bok i alla fall. Han läste långsamt så att han skulle förstå bättre.

Visste du att äldste Wirthlin tyckte om att gå och fiska med sin pappa när han var ung? Här uppmanar han oss att lämna våra synder bakom oss och följa Jesus Kristus.

”Följ mig”

ÄLDSTE JOSEPH B WIRTHLIN
i de tolv apostlarnas kvorum

Petrus och Andreas kastade nät i Galileiska sjön, men slutade när Jesus av Nasaret kom fram, såg dem i ögonen och sade de enkla orden: ”Följ mig.” De två fiskarna ”lämnade [genast] näten och följde honom”. (Se Matt 4:18–22.)

Har du någonsin undrat hur det måste ha varit att leva på Frälsarens tid? Om du hade varit där, skulle du då ha lytt hans kallelse, ”Följ mig”?

En mer realistisk fråga vore kanske: ”Om Frälsaren skulle kalla dig i dag, skulle du då vara lika villig att lämna dina nät och följa honom?” Jag är övertygad om att många skulle det.

Men för en del vore det inget lätt beslut. En del har upptäckt att vissa nät, av naturliga skäl, inte är så lätta att lämna.

Nät finns i många storlekar och former. Nät kan vara vårt arbete, våra hobbies, våra nöjen och framför allt våra frestelser och synder. Ett nät kan kort sagt vara allt som drar oss bort från gemenskap med vår himmelske Fader eller från hans återupprättade kyrka.

Hur följer vi Frälsaren? Genom att lyda honom. Han och vår himmelske Fader har gett oss bud – inte för att straffa eller plåga oss – utan för att hjälpa oss uppnå en glädjens fullhet både i detta liv och i kommande evigheter.

Men när Herren över hav och land och himmel ropar till oss ”följ mig”, borde vi lämna de snärjande, världsliga näten bakom oss och följa i hans fotspår. ●

Från ett tal från generalkonferensen i april 2002.

Trosprövning och prövning av is, av Larry Winborg

Ett oväder i Nauvoo i februari 1846 lämnade snö på marken och temperaturen sjönk. Mississippifloden frös igen, vilket var ovanligt. Sista dagars beliga hade tagit sig över floden med färja, och nu skyndade sig hundratals över floden medan den var isbelagd.

”**F**amiljen är kyrkans grundläggande enhet. Därför är ett rättfärdigt beteende i hemmet av största vikt. Det är väsentligt för vår personliga utveckling och för familjens andliga utveckling.” Se äldste Yasuo Niiyama, ”Presidera på ett rättfärdigt sätt i hemmet”, s 20.

Kyrkonytt

Serviceorganisation öppnar dörrar för kyrkan i Sydamerika

Taralyn Trost, kyrkans tidningar

Liksom Ammon när han tjänade kung Lamoni i Mormons bok, öppnar kyrkans medlemmar i Sydamerika dörrar till att sprida evangeliet i sitt samhälle genom att tjäna sin nästa.

Under lokala prästadömsledares ledning har tusentals medlemmar deltagit i över 30 tjänandeprojekt i samhällen över hela Sydamerika genom kyrkans hjälporganisation, Mãos que Ajudam (Hjälpsamma händer).

Organisationen startade år 2001 i Brasilien. Den samlar frivilliga i alla åldrar – medlemmar och vänner – och har hjälpt till att renovera allmänna skolor, distribuera mat, donera blod, plantera träd och sy barnkläder.

Hjälpsamma händer arbetar främst på lokal nivå, men har också tagit sig an landsomfattande aktiviteter. Den första landsomfattande aktiviteten i Brasilien var distributionen av 15 000 "startpaket" till 250 BB inför Barnens dag den 12 oktober 2001. Över 30 000 medlemmar och vänner till kyrkan över hela landet samlades och fördelade paketen som innehöll kläder, filter, hygienartiklar och ett ex av "Familjen: Ett tillkännagivande för världen".

Sedan dess har många tillfällen till tjänande anordnats på flerstavs-

Frivilliga i Brasilien och andra sydamerikanska länder gör att kyrkan får namn om sig som en organisation redo att ge en hjälpande hand.

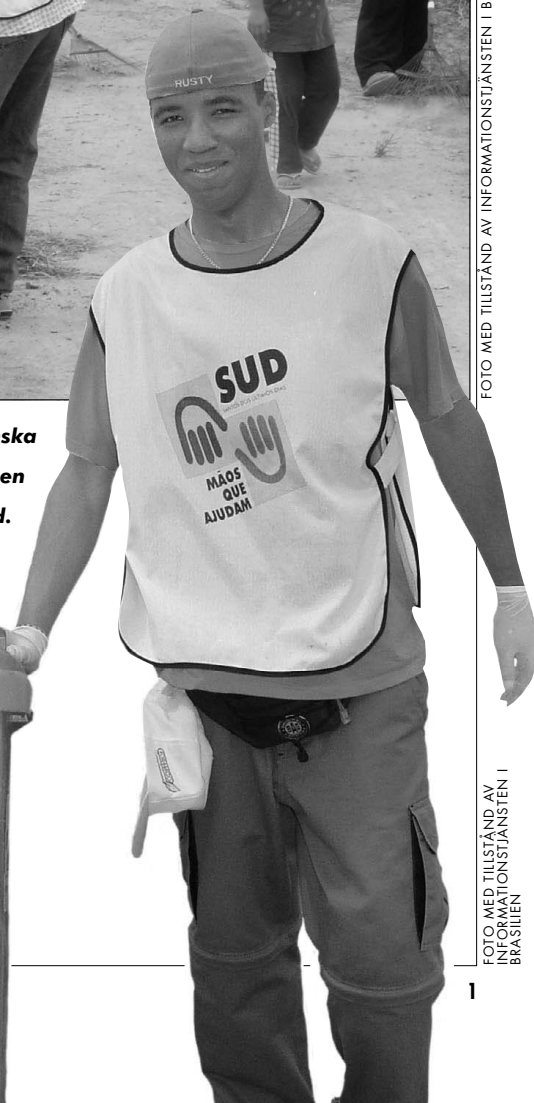

FOTO MED TILLSTÅND AV INFORMATIONSTJÄNSTEN I BRASILIEN

FOTO MED TILLSTÅND AV INFORMATIONSTJÄNSTEN I BRASILIEN

1

Hjälpsamma händer målar en skola i São Paulo utvändigt. En dag av tjänande i september 2003, renoverade 6 000 frivilliga 20 allmänna skolor.

nivå, nationellt och internationellt.

I september 2003 var det över 1000 medlemmar och vänner till kyrkan som renoverade och städade nio allmänna skolor i Curitiba i Brasilien. Målning, städning, genomgång av VA och elektriska system samt trädbeskrning förbättrade inlärningsmiljön för över 8000 elever.

"Jag är djupt rörd över hjälpen från kyrkan", sade professor Sheila Marize Toledo Pereira, föreståndare för den regionala skolstyrelsen i Curitiba. "Ni har inte bara renoverat byggnader ... Ni lär oss något om ren kärlek."

"Samhället är ibland stängt för evangeliet, men det är alltid öppet

för tjänande", säger Fernando Assis, informationstjänstens föreståndare i Brasilien. "Samhällstjänst är ett utmärkt redskap till att öppna folkets dörrar och hjärtan för Jesu Kristi evangelium."

Sådant tjänande har gett oss flera exempel. När frivilliga från Hjälpsamma händer överlämnade baby-paketen i Porto Alegre i Brasilien var det en kvinna som gav en stavspresident sin adress på en papperslapp och frågade: "Hur kan jag bli med i denna kyrka?"

Och i São Paulo, Brasilien, blev Jose Maria Martiniana så rörd av tjänandet att han, efter att i flera år ha undersökt kyrkan bestämde sig för

att döpas en vecka efter projektet med startpaket till BB.

"Att tjäna andra är ett av de viktigaste kännetecknen på en Kristi lärjunge", citerar broder Assis ur *Vägledning för de unga*. "En av de viktigaste saker vi lär oss som medlemmar i kyrkan är att tjäna varandra."

Det som började i Brasilien har nu utvidgats till Argentina, Uruguay, Paraguay och Chile. Det finns planer på liknande program i Bolivia, Ecuador, Venezuela, Colombia och Mexico. Företag, media, statliga myndigheter och människor av annan tro har förenat sig med oss i detta samhällstjänande.

Dessutom har Hjälpsamma händer uppmärksammats av Brasiliens representanthus och Brasiliens dåvarande vice-president Marco Maciel. I augusti 2001 sammanträffade äldste Russell M Nelson i de tolv apostlarnas kворum och lokala ledare i kyrkan vice-president Maciel. Vicepresidenten sade senare: "Jag hoppas på en fortsättning på Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heligas framgång ... Kampanjen 'hjälpsamma händer' bringar hopp och förbättrar livet för de allra mest behövande."

För att sprida budskapet om Hjälpsamma händer skapades en webbsida samt affischer, flygblad och mediapaket. Webbsidan har blivit en katalysator för nya aktiviteter då kyrkans medlemmar ser vad som har gjorts i andra städer. Webbsidan är på portugisiska och kan nås via www.maosqueajudam.org.br. ■

Ett livsverk fångat i en utställning

Lisa Ann Jackson, kyrkans tidningar

När president Boyd K Packer gick i high school, ville han bli konstnär. Han utbildade sig till lärare, och fastän han inte blev konstnär till yrket, har konsten fortsatt att vara hans passion. För första gången har en kollektion av hans livsverk inom konsten samlats ihop till en utställning i kyrkans Museum of Church History and Art i Salt Lake City och på muséets webbsida.

Utställningen "Boyd K. Packer: En amatörkonstnärns livsverk" är en exposé över den konst han skapat under en livstid – från några av de tidigaste skisserna vid nio års ålder till mästertliga skulpturer skapade på senare år. Utställningen ger besökarna en glimt av en ansedd apostels och kyrkoledares personliga liv.

President Packers intresse av konst började mycket tidigt och understöddes av föräldrarna. "När jag var liten och uppvisade viss kreativitet uppmuntrades detta alltid och befrämjades av mina föräldrar", säger

president Packer, tillförordnad president för de tolv apostlarnas kворum. Han använde de media som stod till buds för att utveckla sin talang. Hans far brukade ta hem kasserat papper från arbetet eller ge honom och hans syskon överblivet trämaterial. President Packer gjorde till och med skisser bakpå kuverten till de brev han sände hem under andra världskriget.

Ämnet för hans konst är nästan undantagslöst naturen, särskilt fåglar. "Jag bestämde mig för att bli ornitolog och studera fåglar hela mitt liv", säger president Packer.

Med sin skarpa observationsförmåga har president Packer gjort studiet av fåglar och andra naturinslag till en livsuppgift, och hans sinne för detaljer visar sig i hans arbete. "Han är mästertlig i sina avbildningar av fåglars och djurs naturliga hållning", säger konstnären Lance Turner.

Konst var tidigt president Packers inriktning, men då han blev äldre, förändrades prioriteringarna. Han

President Boyd K Packers kärlek till fåglar och naturen har fångats i detta verk av snidad trä och anlöpt koppar, Lazuli Bunting, Irises.

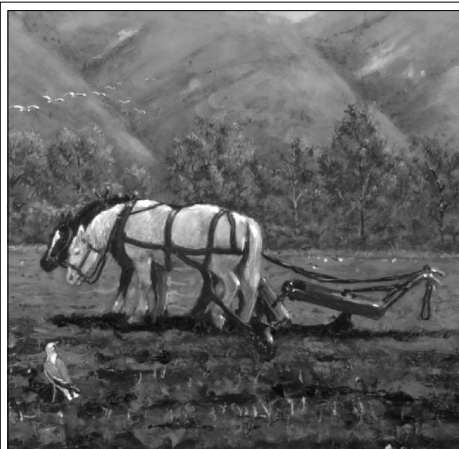
beslöt sig för att koncentrera sig mer på att försörja sin familj och på andra aspekter av livet.

"När barnen kom, visste jag att den tid jag använde för att förkovra mig i viss mening skulle tas från våra barn", säger president Packer. "Så medan barnen växte upp, under kanske 20 år, gjorde jag det mesta i fråga om kreativt arbete tillsammans med

Noas Ark snidades 1991 som leksak åt president Packers barnbarn och är en av familjen Packers favoritkonstverk.

President Packer gjorde denna målning med titeln *The Bishop's Team* (Biskopens hästspann) efter en berättelse om en hängiven biskop som återgavs under generalkonferensen i april 1999.

barnen, i mina försök att undervisa dem.”

Bland de många projekt som familjen arbetat med finns en 4 meter lång väggmålning i familjens vardagsrum. Det är en målning av ett träd med 50 olika fåglar bland grenarna, av vilka de flesta kunde ses bland träden runt familjen Packers hem. Barnen hjälpte till att rita fåglarna, och president Packer lärde barnen alla fåglarnas namn och vanor.

Liksom den här väggmålningen har mycket av hans konst skapats av personliga skäl. En av familjens favoriter är en Noas ark i trä som president Packer skurit ut åt sina barnbarn.

”Noas ark är barnbarnens favorit”, säger syster Donna Smith Packer, president Packers hustru. ”De kan titta på den och ha glädje av det, men de kan också handskas med den och få ta fram sina små stolar och stå på knä och leka med djuren.”

President Packers konst har inte bara hjälpt honom undervisa barn och barnbarn, utan har hjälpt ho-

nom i hans tjänande som ledare i kyrkan. De som har hört honom tala har säkert hört hur visdom och insikt ökat under skapandet av ett konstverk. ”Under de timmar när jag arbetade med händerna, begrunda- de jag skapelsens under och inspira- tionen flödade. Medan jag skar i trät

utformade jag mina tal”, säger han.

Delar av hans utställning kan beses online på www.lds.org/museum. Klicka på ”Exhibits and Galleries”, därefter ”Current Exhibits” och så ”Boyd K. Packer: The Lifework of an Amateur Artist”. Utställningen pågår till och med 6 september 2004. ■

De heliga ställer upp vid katastrofer

Åtskilliga naturkatastrofer runtom i världen under senare tid har prövat vår förberedelse för nödsituationer och gett kyrkans medlemmar tillfälle att tjäna sina samhällen.

Torka i Paraguay

Veckoslutet 27 september 2003 medförde regn och några dagars lättnad för dem som bor i det väldiga Chaco-området i Paraguay. Men det första regnet på sex månader var mycket litet och lättade knappast alls den pågående torkan som svett regionen och orsakat omfattande svält.

Kyrkans humanitära hjälpverksamhet gör, tillsammans med paraguayanska medlemmar och lokala ledare, vad de kan för att hjälpa. Kyrkan sände nyligen 40 ton med förnödenheter till staten Boquerón, enligt Myriam Maluff, chef för kyrkans informationstjänst i Paraguay.

Kyrkans sände dessutom omkring 30 ton socker, tormmjölk, ris, mjöl, salt och bönor en kort tid senare till Chaco-regionen i nordvästra Paragu-

ay. Dessa sändningar, som distribuerades bland folket där, har gjort att kyrkan uppmärksammats i Sydamerika.

”Guvernören i Boquerón och media tackar kyrkan för dess arbete och stöd”, säger syster Maluff och berättar att det rapporterades bland nyheterna om sändningarna, medan kyrkans hjälplastbilar lämnade huvudstaden Asunción på väg till Chaco-regionen.

Torkan har krävt dödsoffer bland boskapen i regionen och förstört mycket av områdets magra skörd, säger syster Maluff. Området anses av många vara ett katastrof- och svältområde.

Kyrkans medlemmar i Asunción och på andra platser hjälpte till att dela upp förnödenheterna innan de skeppades vidare till Chaco. Varorna anlände i stora säckar, så medlemmarna delade upp dem i mindre påsar som kunde fördelas till 20 000 familjer.

Kyrkan bistod även ett lokalt program för att ge mat åt fattiga barn i Chaco, säger syster Maluff.

Orkan i Förenta staterna

I orkanen Isabel uppmättes vindstyrkor på upp till 72 m/s och klassades i kategori fem innan den försvagades på sin långsamma färd mot Förenta staternas östkust. Den 18 september 2003 nådde Isabel land som orkan kategori två och rasade norrut längs kusten mot Canada.

Prästadsömsledare i området påbörjade tidigt sina förberedelser. Richmond Virginia Chesterfields stavscenter gjordes till ledningscentral. Omkring 100 missionärer evakuerades från North Carolina och Virginias kust och härbärgerades där. Hemlärare bevakade telefoner, ringde familjer och kollade upp behov.

John Ruckart, medlem i Belmonts församling i Richmond Virginia Chesterfields stav, hyste fyra missionärer under orkanen. Broder Ruckart berättade om upplevelsen att se ett stort träd på tomten duka under för stormen.

"Jag visste att det var dödsdömt. Jag ville bara inte att det skulle falla ner på mitt hus", säger broder Ruckart. "Äldsterna och jag gick ner på knä och bad ivrigt. I över en halv timma dansade trädet fram och åter. Så fälldes det av en väldig kastvind. Det föll bredvid huset. Jag förlorade totalt omkring 25 träd, men huset klarade sig."

Joel Hancock, president för Kinston North Carolina stav red ut stormen i sitt hem på en ö i Kinston, en av de första platser som nåddes av orkanen.

Nya tempelpresidenter och tempelvärdinnor

I oktober utbildades 35 nya tempelpresidenter och tempelvärdinnor av medlemmar i första presidentskapet och de tolv apostlarnas kvorum. Den 1 november insattes de i sina ämbeten i respektive tempel. Uppdraget varar i regel i tre år.

Tempel

Accra, Ghana
Adelaide, Australien
Albuquerque, New Mexico
Boston, Massachusetts
Bountiful, Utah
Brisbane, Australien
Buenos Aires, Argentina
Cardston, Alberta
Fukuoka, Japan
Guatemala City, Guatemala
Hermosillo Sonora, Mexico
Houston, Texas
Las Vegas, Nevada
Manila, Filippinerna
Manti, Utah
Mesa Arizona
Montevideo, Uruguay
Monticello, Utah
Oaxaca, Mexico
Palmyra, New York
Porto Alegre, Brasilien
Preston, England
Recife, Brasilien
Redlands Kalifornien
Regina, Saskatchewan
San José, Costa Rica
São Paulo, Brasilien
Söul, Korea
S:t Louis, Missouri
Stockholm, Sverige
Taipei, Taiwan
Tokyo, Japan
Tuxtla Gutiérrez, Mexico
Veracruz, Mexico
Villahermosa, Mexico

President och värdinna

Grant och Alice P Gunnell
Thomas F och Margaret F Hooper
Allen E och Jan M Litster
Allan H och Joanne G Barker
L Stephen Jr och Annette N Richards
John D och Lois G Jeffrey
Donald E och Beverly Jacobson
Lynn A och Beth Ann K Rosenvall
Kiyoshi och Aiko Sato Tokuzawa
Louis W och Ruth H Latimer
Albert M och Constance A Farnsworth
Richard H och Barbara F Sutton
Frank F och Nancy S Dixon
Ray W och Kleah R Nelson
Archie M och Doreen K Brugger
Albert Jr och Marilyn J Choules
J Robert och Carolyn P Driggs
F Cooper och Colleen W Jones
Maurice D och Petronella "Nellie" Bowman
Howard C och Marjorie T Sharp
Walter G och Neide Ito de Queiroz
John och Sheila W Maxwell
Nivaldo och Clery P Bentim
Rodney J och Arleen E Nelson
Noel W och Rita Burt
Frank S och Ingrid G Moffett
J Kent och Jill L Jolley
Do Whan och Kim Jai Sook Lee
Michael W och Barbara S Barker
Max M och Deborah L Kimball
Jon N och LeAnn C Vawdrey
Makoto och Yasuko Fukuda
Earl W och Rose Marie R Redd
William R och Vicki K Treu
Juan M och Palmira Rubalcava Cedeño Rodríguez

”Tre medlemmars hus översvämmades svårt, och omkring 600 andra hem i området översvämmades”, sade president Hancock. ”Efter orkanen arbetade våra missionärer hårt med upprensningen. Min fru och andra medlemmar av Hjälpföreningen arbetade på Röda korsets bespisningsstation. Vi var beredda och hade tillfälle att donera en del av vårt matförråd till ett lokalt härbärge.”

Templet i Washington DC fick också känna på orkanen Isabels styrka. ”Vi är belägna på en kulle och tog emot vindens fulla kraft, men templet skadades inte”, sade W Brandt Brooksby, förste rådgivare i tempelpresidentskapet. ”Vi blev utan ström i två dagar. Våra lampor tändes, med-

an alla hus omkring oss stod mörka. Vår ström kom tillbaka av en orsak.”

Översvämningar i Mongoliet

I juli 2003 kom regnet till Mongoliet och gav välgörande väta åt ett område som plågats av en fyraårig torka, men orsakade stora översvämningar och skador i de lägre delarna av Ulan Bator, landets huvudstad.

Inom några timmar delade kyrkans medlemmar i staden ut över ett ton kläder, hushållsartiklar, skor och hygienartiklar till översvämningsoffren.

Fyrtio *jurtor* sopades bort och nio miste livet, däribland några barn. *Jurtor* är nomadhyddor som används av mer än halva Mongoliets

FOTO MED TILLSTÄND AV INFORMATIONSTJÄNSTEN I HONG KONG

En kvinna och hennes sju dagar gamla barn blev hemlösa efter översvämningar i Mongoliet. Hon var bland dem som fick humanitär hjälp av kyrkan.

befolkning. En liten kamin står mitt i jurtan, med skorstenspipan ut genom taket.

Mongolietmissionen Ulan Bators president, Gary Gibbons, reagerade omedelbart och begärde att tillgängliga förnödenheter vid hjälpcentret i Salt Lake City skulle användas så snabbt och så effektivt som möjligt. Äldre missionärspår ställde upp och hjälpte till att distribuera material till behövande.

I samarbete med stadens tjänstemän och Röda korset anordnades fyra utlämningsställen, och behövande familjer samlades för att ta emot efterlängtat hjälpmaterial. Staden Ulan Bator handlade snabbt och uppförde många *jurtor* på mer höglänt mark och flyttade de hårdast drabbade familjerna till tryggare platser.

En av de familjer som flyttades till det nya jurta-lägrat förlorade två

FOTO JACK R. CHASE, CHURCH NEWS

Kyrkans medlemmar i Virginia gör i ordning påsar med förnödenheter åt dem som drabbats av orkanen Isabel. Orkanen drabbade Förenta staternas östkust i september.

barn i stormen. Deras återstående två barn och deras mormor fick kläder, skor och hygienartiklar. Ännu en familj förlorade sitt hem sju dagar efter det att modern i familjen fått barn. Den nyfödda och hennes familj

förflyttades och fick förnödenheter till den lilla av kyrkan. ■

Becky Robinette Wright, Linda Thornell, och Church News samarbetade med denna rapport.

Kyrkans medlemmar finner styrka i evangeliet mitt under kriget

Taralyn Trost, kyrkans tidningar

Tvärsöver floden Tigris och 6 mil från den bibliska staden Nineve, träffas ett dussintal medlemmar i norra Iraks största stad, Mosul, för att ta sakramentet och delta i en lekton.

Gruppen kallas Quyyaarah LDS service group. Tillsammans med andra militära medlemmar i kyrkan finner de andlig näring mitt under krigets prövningar.

Den första av kyrkans enheter på irakisk mark organiserades 27 april 2003 vid Tallils flygbas i södra Irak. Kenneth M Lighthouse i Förenta staternas flygvapen kallades som gruppleddare.

Broder Lighthouse säger om det första gruppmötet som hölls i ett litet rum i en förfallen irakisk byggnad: "Anden var stark den dagen, särskilt för mig under psalmsången. Det lät nästan som hemma. Vi var glada att vara en del av något särskilt och att ha evangeliet och prästadömet i Irak."

Liksom andra sista dagars heliga stationerade i södra Irak, har kyrkans

medlemmar i Quyyaarahs SDH-militärers grupp kunnat vända sig till varandra och evangeliet i svåra stunder.

Brian Marble ingår i Förenta staternas marinkårs 101:a luftburna division i Mosul och har varit i Irak sedan i mars. Broder Marble säger att han funnit styrka i bönen och i att läsa skrifterna, förutom i vetskapen att han och hans hustru beseglats till varandra i templet i Nashville Tennessee omkring en månad innan han utplacerades.

"Att leva under vår himmelske Faders ledning och beskydd har hjälpt mig inse hur sant evangeliet är", säger broder Marble. "Evangeliet är en källa till styrka som hjälper mig klara av min krigsplacering."

Sista dagars heliga militärer vid Camp Speicher i Irak håller humöret uppe och fyller tomrummet efter hemmavarande familjer genom att hålla familjens hemafton varje vecka.

"Att komma till familjens hemafton låter oss ladda våra andliga batterier", säger kapten John Stephenson.

FOTO MED TILLSTÅND AV GARTH C BURT

Medlemmar av en grupp sista dagars heliga militärer samlas till möte i Irak. Gruppen har möte varje vecka i ett kapell som de delar med andra trosriktningar.

"I strid utsätts många soldater för mänsklighetens obehagligare sidor, så hemafton mildrar några av de obehagligheter som krigsplacerade medlemmar upplever."

Olyckligtvis har kyrkans medlemmar som hamnat i Irak fått även andra obehagliga upplevelser. Hittills har fyra medlemmar dött i strid och en togs som krigsfånge men blev senare befriad. Det senaste dödsoffret var Alyssa R Peterson. Hon blev dödad i Tel Afar i september 2003 av ett skott från ett icke militärt vapen. Syster Peterson var medlem i Cherry Hills församling i Flagstaff stav, Arizona och var i Irak som arabisktalande underrättelsespecialist, tilldelad 311:e underrättelsebataljonen, 101:a luftburna divisionen. Syster Peterson, 27, var på heltidsmission i Nederländerna. ■

Delar av denna artikel är tagna ur Church News.

Kyrkan flyttar universitetslokaler och investerar i innerstadssanering

Lisa Ann Jackson, kyrkans tidningar

Med det uttryckliga målet att hålla stadsdelen kring tempelplatsen livskraftig, trygg och ren har kyrkan tillkännagivit stora planer gällande saneringen av flera kvarter i centrala Salt Lake City. I planerna ingår flyttning av LDS Business College och Brigham Young Universitys Salt Lake Center till centrum.

"Jag vill slå fast att vi månar om stadens ekonomiska framtid och vill hjälpa till att skapa ett livskraftigt och vackert centrum", säger presidentbiskop H David Burton vid en presskonferens den 8 oktober 2003 vid offentliggörandet av den preliminära utformningen av omdaningen.

Två stadskvarter omedelbart söder om tempelplatsen vilka inrymmer gallerierna Crossroads Plaza och ZCMI Center Mall kommer att byggas om. Planerna innefattar förbättringar av butiks- och kontorsutrymmen samt tillbyggnad av två stora bostadshöghus. Dessutom tillkännagav kyrkan att BYUs Salt Lake Center och LDS Business College ska flyttas från nuvarande lokaler till centrum. De kommer att byggas väster om kyrkans släktforskningsbibliotek och kyrkans historiska museum.

Planerna är avsedda att dra till sig besökare och boende till centrum samt stimulera investeringar av andra intressenter, säger biskop Bur-

ton. De flyttningar som rör nämnda skolor kommer att föra 4000 studerande till centrumområdet.

Köpet av Crossroads Plaza genomfördes i september. "Vi anser att vi har ett stort ansvar att skydda Salt Lake-templets omgivning", sade president Hinckley under generalkonferensen i april 2003 kort efter det att kyrkan tillkännagivit planerna på köp av gallerian. Då var kyrkan redan ägare till ZCMI Center och större delen av tomtmarken i berörda kvarter. "Fastighetsägarna har uttryckt en önskan om att få sälja. Fastigheten behöver en omfattande och dyrbar renovering. Vi ansåg det viktigt att göra något för att vitalisera området."

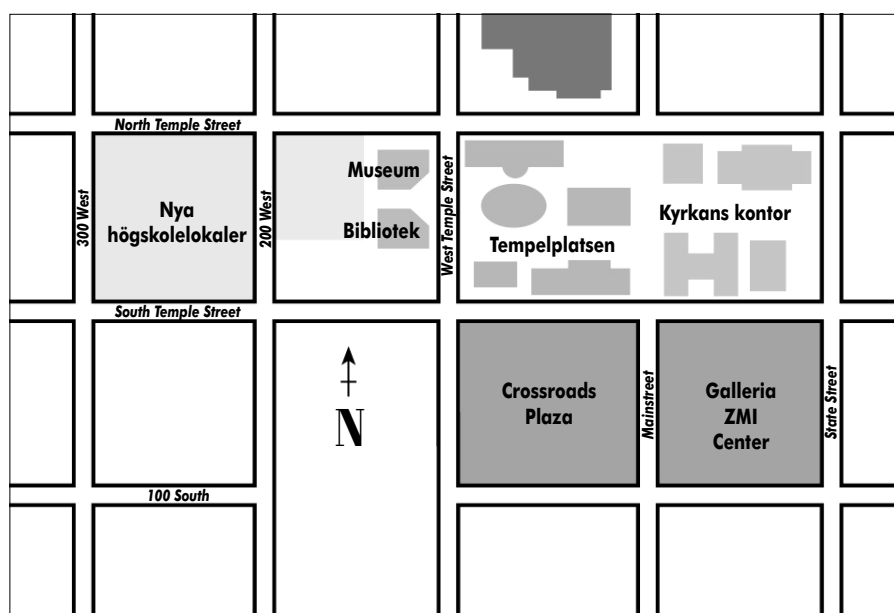
SKISS MED TILLSTÄND AV KYRKANS INFORMATIONSTJÄNST

Skiss av föreslagna ombyggnader i förslaget till kyrkans fastigheter i centrala Salt Lake City. Förändringarna är avsedda att bibehålla området kring tempelplatsen.

"Kärnfrågan är skyddet av tempellets omgivning", sade biskop Burton.

Biskop Burton betonade också att det hela bekostas av företag som ägs av kyrkan. "Inga av pengarna kommer från trofasta medlemmars tionde", säger biskop Burton. "Det är inte så tiondemedlen används."

Planeringen av de nya universitetslokalerna börjar genast. Ombyggnaderna av butikslokalerna befinner sig i slutskedet av planeringen och kommer att påbörjas någon gång under 2004. ■

KARTA: THOMAS CHILD

Lokala nyheter

”Samla folket till mig”

Holger Rakow

Mose sade: ”Herren sade till mig: ’Samla folket till mig, jag vill låta dem höra mina ord.’”¹ Vid detta

tillfälle instruerade, påminde och uppmanade Mose Israels barn att underkasta sig Herrens vilja i alla dagliga angelägenheter och bekymmer, i relationerna till varandra och i deras uppträdande gentemot sin Gud.

En sådan uppmaning ges två gånger om året av första presidentskapet till alla kyrkans medlemmar runt om i världen, och på lokal nivå av stavs- respektive distriktspresidentskapen. Dessa general-, stavs- och distriktskonferenser, till vilka Herren inbjuder oss, fyller många syften:

1. Vi får lyssna på Herrens ord

”Vare sig de hava talats med [Herrens] röst eller med [hans] tjänares, ty det är detsamma”² ... ”Det I hören är ... min röst, emedan min röst är Ande.”³ Herren kan utgjuta sin Ande rikligt över dem som har ”samlats för att få veta hans vilja”⁴.

2. Vi får undervisning och blir uppbyggda

Här, liksom i alla möten i kyrkan, gäller följande uppmaning från Herren: ”När I kommen tillsammans, skolen I undervisa och uppbygga varandra, på det I mån veta, hur I

skolen göra och leda min kyrka och hur I skolen kunna rätta eder efter min lag och mina bud, som jag givit.”⁵ På konferenserna får vi vägledning, undervisning och värdefulla resurser som vi bör basera vårt liv på under de kommande sex månaderna, och som vi som kyrka bör uppmärksamma. Dessutom ger vi Herren en möjlighet att besvara personliga frågor och böner genom olika uttalanden som görs i talen.

3. Vi får understödja prästadömsledarna

I kyrkan ”måste [allt] ske med ordning”⁶ och följa principen om ”enhärligt bifall”⁷. Ingen kan verka i kyrkan ”utan att han ordineras av någon, som har myndighet” eller utan att kyrkan (det vill säga medlemmarna) får veta det.⁸ På konferenserna presenteras inte bara nya ämbetsmän för medlemmarna för deras understödjande röst, utan ledare som redan är inröstade blir understödda i sina ämbeten. Vi visar vårt stöd genom att höja höger hand och visar på så sätt Herren och de andra närvarande att vi är villiga att erkänna och stödja dessa bröder och systrar i deras kallelser.

4. Vi stärker andra bröder och systrar

Vi träffas också ”för att stärka varandra och göra gott”⁹. Vi visar vår lojalitet mot Herren och tjänar som ex-

empel för andra genom att visa omsorg om varandra, säga något uppmuntrande eller helt enkelt genom att vara närvarande.

Under varje konferens får vi tillfälle att ”njuta av Guds angenäma ord”¹⁰. Möjligheten vi har att läsa generalkonferenstalen i *Liabona* senare är ingen ersättning för närvaro under satellitutsändningarna, utan enbart en ytterligare möjlighet att påminna sig själv om tankar och intryck. Ingen skildring i någon artikel kan göra rättvisa åt de känslor vi fick under senaste generalkonferensen när äldste David B Haight vinkade åt oss. Genom satellitutsändningen kan vi till viss del närvara på konferensen personligen, som om vi var i konferenscentret.

Låt oss inte missa något tillfälle att delta i general-, stavs- eller distriktskonferenserna bara för att vi tror att vi inte behövs i vårt ämbete i enheten den söndagen. Låt inte uppmaningen gå oss förbi när Herren kallar oss samman. ■

- 1) Femte Moseboken 4:10.
- 2) Läran och förbunden 1:38.
- 3) Läran och förbunden 88:66.
- 4) Läran och förbunden 88:1; se också Läran och förbunden 105:1.
- 5) Läran och förbunden 43:8.
- 6) Läran och förbunden 28:13.
- 7) Läran och förbunden 26:2.
- 8) Se Läran och förbunden 42:11.
- 9) Discourses of Brigham Young, 11:116.
- 10) MB Jakob 2:9.

Att tjäna i templet, en av livets absoluta höjdpunkter

Arne och Gunnel Hedberg avlöstes den 19 oktober 2003 som tempelpresident respektive tempelvärddinna för templet i Stockholm.

"Det har varit en stor upplevelse", säger båda, "att möta gamla vänner från tidigare år från alla delar av Norden. Vi har också lärt känna människor från nya kulturer som vi förut kanske trott skulle vara annorlunda, men som vi nu vet i grunden är som vi. Det kan ta dem en vecka att resa till templet, sedan stannar de en vecka, och hemresan tar lika lång tid. Deras godhet och offervilja är stor.

Vi har ofta upplevt att detta verkligen är Herrens verk, att vi varje gång, oavsett problemet, fått en lösning. Det är inte vi som skött templet utan det är Herren själv. Behovet av tolkar under ryska veckan har vi inte alltid själva kunnat lösa. En man ringde på vår dörr en lördagskväll och en kvinna på söndagen. Båda hade varit på mission i Ryssland. Hon var från Kalifornien och hade flugit hit för att vara med gamla missionsvänner under ryska veckan; han var från Tyskland och skulle in i militärtjänst men ville också dessförinnan träffa sina gamla ryska missionsnärsvänner. Han ringde på för att fråga var gästhemmet låg! Därmed var tolkproblemet löst.

Ett par från Tyskland ville bli vikt, hon från Ungern, han från Danmark.

Båda talade bara tyska och ville därför viga på sitt språk. Vi hade en timma på oss och ringde broder Karl Reithmeier som kunde komma på en gång!

Vår målsättning har varit att var och en ska få höra evangeliet på sitt eget språk, och det har vi lyckats med i de flesta fall. Templet har texter på 37 olika språk. Speciellt viktigt är det för dem som kommer första gången att de ska höra sitt eget språk för att förstå vad som sägs.

Vi har sett hur människor utvecklas under templets inflytande. Församlingar som tillsammans regelbundet besöker templet har utvecklat märkbart större kärlek ibland medlemmarna.

Templet ger oändligt mycket – insikt i evangelieplanen, ett närmare förhållande till Gud, en starkare tro på att det är möjligt för varje människa att komma tillbaka till Fadern.

Att arbeta tillsammans med alla fina människor, tempelmissionärer och annan personal, rådgivare och assistenter, har varit mycket berikande, roligt och trevligt. Deras stora offervilja och inställning har lärt oss mycket."

"I slutet av tiden som missionspresident, då jag var sjuk", berättar broder Hedberg, "fick jag en välsignelse av mina dåvarande assistenter att jag hade haft en mycket fin tid men att

FOTO: BIRGITTA KARLFEJDT

Tiden i templet har varit en stor upplevelse, och nu väntar oss nya utmaningar i andra kallelser, säger Arne och Gunnel Hedberg.

jag skulle komma att få en ännu finare tid i framtiden. Då visste vi inte om att vi skulle kallas till templet!

Det känns skönt att veta att vi behövs i kyrkan, även om det nu blir i andra kallelser. Vi känner stor tillfredsställelse över att ha fått detta tillfälle. Det har varit en av livets absoluta höjdpunkter. Det är som att lämna himmelen igen.

Tiden har gått så fort; de här tre åren känns som bara drygt ett år. Jag känner att jag under den här tiden fått som en gåva av Herren att mer reservationslöst älska människor. Alla är verkligen Guds barn, vare sig de är medlemmar eller inte. Herren är lika intresserad av oss alla." ■

BIK

Ny tempelpresident är kallad till templet i Stockholm

Max Morris Kimball, 59, Ceder-town gren, Powder Springs, Georgia stav, har kallats som president för templet i Stockholm fr o m den 30 oktober 2003. Han efterträder Arne Lennart Hedberg. President Kimballs hustru, Deborah Lewis Kimball, ska verka som tempelvärdinna. President Kimball är före detta missionspresident i Sverige (1987-1990), rådgivare till stavspresident, högråd och grenspresident. Han var verkställande chef för Renaissance Marquis Inc. Han föddes i Buchanan, Georgia, som son till W L "Billy" och Vera Browning Kimball. Syster Kimball verkade tillsammans med sin make i hans kallelse som missionspresident och har varit rådgivare i stavens hjälpföreningspresidentskap och lärare. Hon föddes i Atlanta, Georgia, som dotter till John T Sr och Bettie Priest Lewis. ■

Stavskonferens i Göteborgs stav 18-19 oktober 2003

Familjen är mycket värdefull för oss", underströk Fredrik Karlsson, rådgivare i stavspresidentskapet, under lördagens session. "Som sista dagars heliga kopplar vi familjen till ett evigt perspektiv, till templet och det som vår himmelske Fader har i beredskap för oss. Fädernas hjärtan skall vändas till barnen och barnens hjärtan till deras fäder enligt Malaki. Familjen är fundamental för vår frälsning, en skola där vi kan utvecklas att bli gudalika."

Bert Mattsson, biskop i Kungsbacka församling, nämnde tre dimensioner av välfärd:

1. Att vi förstår principen om fasteoffer, att vi diskuterar den i våra hem och involverar våra barn. Lydnad mot fastelagen är grundläggande för vår välfärd.
2. Att vi påbörjar ett årsförråd. Ett basförråd som vi dagligen använder ger trygghet i tillvaron. Ezra Taft Benson sade 1988 att årsförrådet är lika viktigt för oss i vår tid som arken var för människorna på Noas tid.
3. Att vi ser varandras behov och hjälper till där det behövs. Hemlärare och besökslärare har en ledande roll i detta.

Erik Nilsson, stavens patriark, betonade vårt gudomliga ursprung. Våra rötter till det förgångna binder oss till vår identitet idag och till vår destination i framtiden. I Läran och

Förbunden 138:55 nämns "de ädla och stora, vilka voro utvalda i begynnelsen för att vara regenter i Guds kyrka". Herren vill påminna oss om vårt andliga ursprung och vår storhet.

"Tempelarbete gör oss mindre själviska och ger oss en större önskan att leva som Guds söner och döttrar", sade tempelpresident Arne Hedberg. Biskop Krister Stendahl i Svenska kyrkan sade 1985 i samband med öppet hus för templet i Stockholm: "Är det inte underbart! Endast mormonerna utsträcker en frälsande arm till dem som är bortom graven."

Bruce C Hafen i de sjuttios första kvorum var rörd av den stora andlighet han upplevde under mötet. "När vi arbetar på att ta våra familjer till Sion behöver vi vara realistiska med hur svårt det är, men också tänka på hur mycket glädje det ger. Äldste Widtsoe sade att Adam och Eva är stora hjältar i Guds plan, för de hade modet att göra det som behövdes. Tack vare Kristi försoning kan vi lära av våra erfarenheter utan att bli fördömda. Om Herren ger oss denna möjlighet, måste vi göra likadant i våra familjer."

"Adams och Evas familj var den första icke fungerande familjen", sade Marie Hafen. Hon återgav en dikt av Ada Romney Ballof, Marion G Romneys syster, som

FOTO: JAN PETERSSON

Fr v: Marie Hafen, Bruce C Hafen, Leif Mattsson, Ulf Strömbom och Fredrik Karlsson.

försöker beskriva Evas känslor av sorg och förvirring över sönerna Kain och Abel. "Även om det är svårt i våra familjer, i våra relationer med andra, kommer Herren att ge oss nåd och vi kan komma hem."

Under söndagens möte i Göteborgs konserthus inledde president Mattsson med att citera L&F 101:39: "'När människorna äro kallade till mitt eviga evangelium och ingå i ett evigt förbund, så räknas de för jordens salt, människosläktets krydda.' Genom att tillämpa principerna offer och lydnad erhåller vi kraft att vara jordens salt", sade han. "Under kyrkans första tid i Sverige kom 1856 kyrkans första representant från Stockholm till Göteborg där han möttes av polis och myndigheter, som försökte stoppa spridandet av evangeliet. Trots det massiva motståndet hade Göteborg en gren år 1857 och kyrkan växte stadigt. Under flera år var möten förbjudna, men

ändå blev kyrkan starkare för varje år, och de flesta medlemmarna emigrerade sedermera till Saltsjödal. Efter hårda prövningar under resan möttes de av beskedet från profeten Brigham Young att de skulle dra vidare och befolka andra delar av västra USA. Nästan alla gjorde detta, därför att de redan hade offrat för att hörsamma profeten. Dessa människor fick kraft genom att offra och lyda.

Den unga generationen behöver också få kraft genom att offra, arbeta och tjäna i Guds rike", menade president Mattsson. "Herren behöver alla." Han citerade L&F 103:8: "'Men om de icke hålla mina bud och icke hörsamma eller iakttaga alla mina ord, skola världens riken få överhanden över dem.' Det innebär att ju mer vi avstår från att offra, desto mer kommer världen att påverka våra liv. Vi mister kraften i vårt medlemskap och vårt ljus blir mindre synligt för människor i vår omgivning."

President Mattsson gav också några konkreta råd:

- "Fäder, spendera tid med era barn och familjer.
- Arbeta inte på söndagar! Det finns en tendens att allt fler accepterar att arbeta på söndagar.
- Studera inte på söndagar! Planera om er tid och använd sabbatsdagen till Herrens verk. Om ni gör detta kommer ni att klara av era examina.
- Tag era barn med er och besök Herrens hus i Köpenhamn under öppet hus."

Jenny Johansson, Borås, talade om hur vi kan uppmuntra och förbereda våra barn för templet. Varje familj behöver söka egen vägledning om hur just de ska gå tillväga. Hon nämnde fyra grundläggande principer:

Vi föräldrar måste ha målet klart för oss: "Ty se, mitt verk och min härlighet är att åvägabringa odödlighet och evigt liv för människan." (Moses 1:39)

För att undervisa om tempelvälsignelserna måste vi först själva ha förstått varför de är viktiga. Förbunden i templet binder oss samman med varandra och med Gud, men de ger oss också kraft och styrka i våra liv.

Om våra barn håller sina dopsförbund kommer de att vara värdiga att komma till templet. Att undervisa barnen om att hålla sina förbund görs bäst genom att vi själva håller våra förbund.

Det finns ingen meningsfull undervisning som inte genomsyras av kärlek.

”Vi kommer att få stora välsignelser om vi lär oss att vara tacksamma”, sade Maria Malm, Jönköping. ”Den som mottager allt med tacksamhet skall bliva härliggjord, och jordens goda skall tillfalla honom hundrafalt, ja, mera.” (L&F 78:19)”

Gunnel Hedberg sade att under de tider som stundar, kommer vi inte att klara oss utan den frid som templen ger. Hon uppmanade oss att beväpna oss med den kraft som vi bara kan få i Herrens tempel.

President Arne Hedberg påpekade att de döda inte kan fullkomnas utan oss och inte vi utan dem. Han citerade L&F 128:15: ”... ty ert frälsning är nödvändig och väsentlig för vår frälsning, såsom Paulus säger om fäderna: *’de kunna icke fullkomnas utan oss’*; ej heller kunna vi fullkomnas utan våra döda.” President Hedbergs far August Hedberg hade haft fru och fem barn, som alla dog och lämnade honom ensam kvar. Denne man kände så starkt för att länka samman de döda med de levande, att han reste till Amerika till det tempel som då fanns, nämligen templet i Salt Lake City. Där såg han till att besegla de sina till sig.

President Hedberg sade vidare att om vi har ingått förbund med Herren i hans hus, då har vi löften om livet efter detta. De förordningar som erbjuds i templet är förberedelser för att vi ska kunna komma tillbaka till vår himmelske Fader igen.

Syster Hafen redogjorde för en av anledningarna till varför templet är

viktigt. Barnbarnet Kaya föddes mycket för tidigt och vägde mindre än ett kilo. Nu är hon sju år och har en svår CP-skada. Hon kan inte lyfta en sked till munnen och hon kan inte gå, men hennes leende lyser upp rummet. Tack vare templet vet hennes föräldrar att Kaya är besegrad till dem. President Hafen vände sig först till de unga och uppmanade dem att förbereda sig för templet. ”Templet, som håller på att byggas i Köpenhamn, är vårt tempel fastän det råkar ligga i Danmark”, sade han. ”President Hinckley har sagt om Göteborgs stav att ni är som en ek, stark och högväxt, men växer långsamt. Nu när ni får ett tempel till behöver ni växa snabbare, ’ty Sion måste tillväxa i skönhet och i helighet. Dess gränser måste utvidgas. Dess stavar måste styrkas. Ja, sannerligen säger jag eder, att Sion måste stå upp och iföra sig sin högtidsskrud.’ (L&F 82:14)”

President Hafen gav oss några andra uppmaningar:

Varje familj behöver hitta tre andra familjer och ta med dem till templet i Köpenhamn, till öppet hus i maj.

Vi behöver förbereda våra barn eftersom alla barn från åtta år, som är medlemmar, får vara med på invigningen. President Hinckley kommer att vara där.

Vi behöver uppsöka varje mindre aktiv familj, vänner och släktingar och inbjuda dem att förbereda sig för att komma till tempelinvigningen.

President Hafen sade vidare att

det krävs förberedelse för att kunna åka till templet – ett val att leva värdigt, betala tionde och leva efter kyskhetslagen. Vi behöver få en känsla för templet och hur viktiga och livsnödvändiga dess förordningar är. Vi behöver känna att vi vill ha dess välsignelser mer än vi vill ha någonting annat i livet. Om vi vill det och är redo att betala priset, kommer vi att få leva med Gud och våra familjer igen. ■

Maria Reinedabl & Eva Forsberg

Evangeliet en glädjeröst för både levande och döda

Äldste Hans Mattsson i de sjuttios tredje kvorum presiderade över Stockholms södra stavs konferens i Berwaldhallen söndagen den 19 oktober 2003.

”De sjuttio i kyrkans fem olika kvorum reser runt i olika länder och hanterar kyrkans affärer”, inledde äldste Mattsson. ”Vi lånar apostlarnas nycklar då vi får ett uppdrag från dem. I dag har jag med mig uppdraget att dra nya gränser mellan de båda stockholmsstavarna och enheterna i nuvarande Stockholms södra stav.”

På en skärm visades de nya gränserna, de enheter som upphörde samt de som fått nya beteckningar och nya biskopsråd.

”Detta innebär nya möjligheter”,

FOTO: BIRGITTA KARLFEJDT

Jag ser fram emot att planera mitt liv, komma till templet och få en evig familj, sade Viktoria Silfverberg i ett kraftfullt vittnesbörd.

fortsatte äldste Mattsson. "Uppdraget är givet, godkänt och bekräftat av den Helige Anden till första presidentskapet och de tolv. Vi lever i en ny tid och vi behöver individuellt känna att vi blir födda på nytt. Vi ber er ha vision och styrka att stödja detta i ert hjärta."

Stavspresident Jonas Krylborn tillkännagav därefter att broder Bo Backman från Nynäshamn kallats som andre rådgivare i stavspresidentskapet i Stockholms södra stav, medan Michael Lindblom avlösts. Förste rådgivare är Erik Peterson. President Krylborn uttalade sitt djupt kända tack för den hängivenhet och trofasthet som president Lindblom och hans familj visat. (Vid den här artikelns pressläggning i februari 2004 är dessa förändringar välkända för alla medlemmar.)

President Krylborn hänvisade till Moroni 7:47 om betydelsen av att vi ser på varandra, våra vänner, arbets-

kamrater, grannar och alla människor med Kristi rena kärlek och att vi ger all ära till Kristus i vårt tjänande. "Jag ber att ni ska gå framåt där ni kallats att vara och känna den frid som endast Kristus kan ge", sade han.

President Michael Lindblom berättade att han var ledsen över att lämna stavspresidentskapet men glad över att få gå vidare enligt Herrens anvisningar. Med hänvisning till ett tal under generalkonferensen i oktober av president Thomas S Monson uppmanade han oss att handla, inte fundera, när vi hör den Helige Andens stilla viskande röst. "Vi vet inte varför Herren manar oss, men det är ointressant. Det viktiga är att veta vad Herren vill." President Lindblom underströk även vikten av att vi känner att vårt hem är vår borg, den plats där vi hämtar styrka.

Som nykallad rådgivare sade Bo Backman att han ville göra sitt yttersta för att göra det som Herren vill. "Inget sker av en slump", sade han. "Saker har satts i ordning i mitt liv på ett sådant sätt att jag förstår att jag förberetts under en längre period. Herren har sin hand i allt. Vi kan känna oss lugna."

Viktoria Silfverberg gav därefter ett kraftfullt vittnesbörd om sin tacksamhet för evangeliet. Hon berättade att hon under en tid begått en del felsteg, levat "i världen" och tappat insikten om sitt gudomliga ursprung. "Men min himmelske Fader har om-

vandlat mina felsteg till erfarenheter som jag kommer att ha användning för under resten av mitt liv", sade hon. "Min familj fastade och bad för mig i ett halvt år, vilket gjorde att jag fick många andliga upplevelser och kom tillbaka till kyrkan. Jag kände starkt att detta är den sista tiden och att Kristus är på väg tillbaka. När jag beslöt att omvända mig, välde välsignelser ner och många förbättringar inträffade i mitt liv. Jag fick en patriarkalisk välsignelse att min himmelske Fader har en plan för mig, att tjäna på mission. Nu ser jag fram emot att planera mitt liv, komma till templet och få en evig familj. Jag har fått en stor respekt för buden och varför vi bör följa dem. Herren vet vad som är bra för oss. När vi uppriktigt omvänder oss glömmar han våra synder. Jag är så tacksam för att Kristus försonade för mina."

Syster Baugh sade att vittnesbördet om Kristus är det dyrbaraste vi har att dela med oss av. "Han finns alltid där när jag vänder mig till honom." Syster Baugh berättade att hon varit borta från kyrkan i fyra år och att ingen då ringde och bad henne komma tillbaka. Ingen hemlärare eller besökslärare besökte henne. "Om jag inte själv kommit tillbaka, hade jag inte haft de välsignelser jag har i dag. Hur många av er känner någon medlem som inte är här i dag?"

President Gary Baugh hänvisade till 1 Nephi 11:16 och 17. "Gud vet

allt, han älskar oss och vi kan lita på honom.”

Marika Lindblom, president Michael Lindbloms hustru, uttryckte en stor glädje och tacksamhet över vad deras familj fått erfara under de gångna tre åren, som lyft dem upp till en nivå hon förut inte vetat fanns.

Äldste Hans Mattsson var avslutande talare. Han hälsade från profeten och de tolv. ”De känner så mycket för er och jag är ombedd att framföra ert stora kärlek och gratulationer, speciellt till alla nydöpta och nyaktiverade”, sade han. ”Detta är ett stort och förunderligt verk, vi har ett unikt och viktigt budskap – att vi har en levande Guds profet, att vår himmelske Fader och Jesus Kristus besökte jorden under den fjortonårige Joseph Smiths bön. Vilket budskap! Vi vittnar för hela världen att en ängel, Moroni, kom tillbaka från andevärlden, dit han inträdde för fjortonhundra år sedan, att han uppenbarade sig för Joseph Smith, då arton år, och för honom presenterade heligt skrift på gyllene plåtar. Det evangelium vi har mottagit är enligt L&F 128: ’En glad röst! En röst om barmhärtighet från himmelen och en röst om sanning utur jorden! Ett glatt budskap för de döda, en glädjeröst för både levande och döda, ett glatt budskap om stor fröjd!’

Omvändelse är som när himmelens fönster öppnar sig, så varför vänta! Nycklarna till besegling bortom detta liv är återgivna. Vilken glädje!

Kedjan från Adam till oss är ett band som knyts med prästadömetts kraft så att barnens hjärtan kan vändas till fäderna och fädernas hjärtan till barnen. Äldste John Widtsoe sade en gång på 1940-talet: ’De rättfärdigas böner från andevärlden har nått vår himmelske Fader och därför har han kallat människor för att göra arbete för sin familj i andevärlden.’

Ingen kan säga sig vara ensam medlem i kyrkan! Ni har en fantastisk uppgift för tusentals på andra sidan som hör till er familj. Ni är ett bönesvar för era släktingar på andra sidan och ni ska känna ert tacksamhet när ni kommer dit.

Vår profet är inspirerad att bygga många tempel för att alla medlemmar ska ha samma möjligheter att komma till templet. Låt oss sprida evangeliets glädje bland både levande och döda! Detta är Jesu Kristi verk. I dag är dagen då vi ska omvända oss och ta sådana beslut att Her-

FOTO: BIRGITTA KARLFEJDT

Stavsprezidentskapet i Stockholms södra stav, fr v Bo Backman, nykallad andre rådgivare, stavsprezident Jonas Krylborn, Eric Peterson, förste rådgivare, samt äldste Hans Mattsson.

ren kan öppna himmelens fönster och ta bort det som hindrar oss från att komma tillbaka till honom. Låt oss vara modiga, starka och ta Herren i handen och be honom om hjälp! Vi är alla satta här för att lyckas; alla bud, lagar och andra redskap finns återställda.” ■

BIK

Familjeutmärkelsen 2003

Poul Heie, ansvarig utgivare för tidningen Villa Aktuellt med över 900 000 läsare runt om i landet, fick under Stockholms södra stavs konferens lördagen den 18 oktober 2003 ta emot Informationstjänsts familjeutmärkelse ”Familjen i Fokus” av äldste Hans Mattsson som presiderade vid konferensen.

Motiveringen löd:

”Det finns många människor som arbetar för att göra världen bättre. Vår kyrka beundrar och stöder allt hedervärt arbete, goda uttryck, viljetryttringar och aktioner som görs för att betona och gagna familjens betydelse. Vi vill visa vår uppskattning genom att uppmärksamma någon person som, enligt vår uppfattning, gjort speciella insatser i dessa frågor.

FOTO: BIRGITTA KARLFEIDT

Poul Heie tar emot årets familjeutmärkelse ur äldste Hans Mattssons hand för sina insatser för familjen. Sonen Philip var med.

Vi har valt Poul Heie, som ansvarig utgivare för tidningen Villa Aktuellt och som enskild person, till årets mottagare av utmärkelsen 'Familjen i Fokus'.

Poul Heie publicerade i samband med FN:s Internationella Familjedag artiklar om familjen på ledarsidorna i tidningen Villa Aktuellt. Det är glädjande att se en person med såväl ekonomiskt som etiskt ansvar för en tidning som når ca 900 000 läsare, våga stå upp för sina värderingar och 'riskera' att hamna i blåsväder med tanke på den kritik, uppluckring och förringring av familjens betydelse som sker i dag.

Vi vill tacka dig för din insats och hoppas att du skall fortsätta att stå upp för familjen på det sätt som du kan."

I ett tack för utmärkelsen sade Poul Heie: "Jag är mycket rörd och tacksam för den fina utmärkelsen och vill tacka er för ert stora engagemang för familjen. Sedan Linda Norrbin (som arbetar på tidningen) berättade om Familjedagen i Rålambshovsparken den 17 maj 2003, kände jag att jag ville vara delaktig i att föra ut budskapet om familjen. Min son

Philip sade när han var tre-fyra år att vår familj är rik på kärlek och vi vill gärna dela med oss av det. Jag tror att det finns kärlek inom alla och att alla behöver kärlek."

Titlarna på Poul Heies tre ledare om familjen är "Familjen är samhällets hjärta!", "Familjen är vår framtid!" och "Visst kan barnen...!". I den första skriver han bland annat om familjen som samhällets grundpelare, där barnen får de värderingar som de tar med sig ut i samhället och där de lär sig kommunicera och hantera konflikter samt inse hur viktigt det är att be om förlåtelse och förstå varandra. Det är i familjen som empatin för medmänniskor utvecklas liksom glädjen i att ställa upp och hjälpa andra. "Därför måste politiker, företagsledare, mediafolk och alla andra vuxna främja familjen – samhällets hjärta", avslutar han.

I den andra ledaren tackar Poul Heie för massvis med e-post, brev och telefonsamtal och skriver bland annat: "Tänk på att den tid vi lägger ner på våra barn betalar sig många gånger om i framtiden."

Många hörde av sig även efter den ledaren, de flesta översvallande

positiva, några mer tveksamma. Det handlade om föräldrars slit för att hinna med allt och deras dåliga samvete för att de inte hinner med sina barn. Poul Heie framhåller i den här ledaren att det är många vardagssysslor som barnen kan delta i. Man kan göra vardagen till en lek där barnen kan vara med i trädgård, vid tvättsorteringen, dammtorkningen, blomvattningen, veckohandlingen och mycket annat. Han avslutar: "Om vi vuxna tillbringar mer tid med våra barn, så växer deras självförtroende, samtidigt som vi med gott samvete kan ge oss själva tid." ■

BIK

Redaktör för de lokala sidorna är Birgitta Karlfeldt (BIK). Förslag till nyhetsartiklar kan sändas via e-post **birgitta.karlfeldt@telia.com**. Bilder ska förses med bildtext samt namn på fotograf. Bilder returneras inte. Obs! Artiklar med innehåll äldre än tre veckor tas inte emot. Dikter publiceras inte. Artiklarna ska spegla tillämpandet av profetens och apostlarnas aktuella lärdomar, bland annat tjänandeprojekt, tempelresor, historiska händelser, tillväxt, medlemsmissionärsarbete, humanitär hjälp, framgång inom seminariet eller institutet. ■

24782 180 EUROPE CENTRAL AREA (SWEDISH)

